பதினெண்கீழ்க்கணக்கு

அகப்பாடல்கள்

Ancient Tamil Classics in English

Patiṉeṇkīḻkkaṇakku

Works on the Akam Theme

Translator

Dr. A. DAKSHINAMURTHY

BHARATHIDASAN UNIVERSITY

TIRUCHIRAPPALLI - 620 024

Ancient Tamil Classics
in English

Patiṉeṇkīḻkkaṇakku

Works on the Akam Theme

Translator
Dr. A. Dakshinamurthy

Bharathidasan University,
Tiruchirappalli.

Title : பதினெண்கீழ்க்கணக்கு
அகப்பாடல்கள்
Ancient Tamil Classics in English
Patiṉeṇkīḻkkaṇakku
Works on the Akam Theme

Translated by : **A. DAKSHINAMURTHY**

Pages : 264

First Edition : 2010

© Bharathidasan University

Copies : 500

Paper : N.S. Maplitho

Price : Rs. 120.00

Copies can be had from
The Publication Division
Bharathidasan University
Tiruchirappalli - 620 024

Laser Typeset : **Printmagic**
Thanjavur - 613 007 ✆: 04362-277308

Printed at : Sabanayagam Printers
39, Millers Road, Kilpauk, Chennai - 600 010.
✆ : (044) 26401531
email : sabanayagamprinters@gmail.com

Contents

Foreword	...	5
Introduction	...	7
Kār Nāṟpatu	...	15
Aintiṇai Aimpatu	...	35
Aintiṇai Eḻupatu	...	62
Tiṇaimoḻi Aimpatu	...	96
Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu	...	121
Kainnilai	...	207
Appendix		
1. Fauna	...	235
2. Flora	...	236
3. Glossary of customs and manners	...	239
4. A note on the literary conventions in the Akam poems	...	247

The Scheme of Transliteration

அ	-	a	க	-	k
ஆ	-	ā	ங	-	ń
இ	-	i	ச	-	c
ஈ	-	ī	ஞ	-	ñ
உ	-	u	ட	-	ṭ
ஊ	-	ū	ண	-	ṇ
எ	-	e	த	-	t
ஏ	-	ē	ந	-	n
ஐ	-	ai	ப	-	p
ஒ	-	o	ம	-	m
ஓ	-	ō	ய	-	y
ஔ	-	au	ர	-	r
ஃ	-	k̲	ல	-	l
			வ	-	v
			ழ	-	l̲
			ள	-	ḷ
			ற	-	r̲
			ன	-	n̲

Dr. M. Ponnavaikko
Vice-Chancellor
Bharathidasan University,
Thiruchirappalli - 24.

Foreword

Our mother tongue Tamil has a glorious history of literature which covers a long period of nearly three thousand years. Her earliest literature now extant is ranked by discerning scholars among the finest literature ever written in world languages. Scholars proficient both in Tamil and English had taken pains to translate parts or whole of them into English, right from the dawn of the 20th century. It is a matter of rejoice that the entire body of literature of the classical period now stands rendered into English. I am happy that Prof. A. Dakshinamurthy has joined this galaxy of scholars. He is actively engaged in translating into English both modern and ancient Tamil works since 1987. He has rightly bagged the credit of translating three complete anthologies namely Akanāṉūṟu, Naṟṟiṇai and Kuṟuntokai besides five idylls from the Pattuppāṭṭu.

The credit of honouring him by publishing his magnum opus, the first complete translation of the Akanāṉūṟu in the year 1999 goes to this university. Besides, this university has published his first translations of three famous narrative poems of Bharathidasan in 2006. The university is very glad to publish his recent English translations of six works on the theme of Akam, so peculiar to Tamil. We hope that this will go a long way in promoting the propagation of the greatness of Tamil and the richness of Tamil culture and civilization the world over. We should remember that this was one of the

ambitions of the revolutionary poet Bharathidasan. In his illustrious poem entitled 'Where is the Day?' he expresses his desire thus:

> Where is the Day,
> when the honey - river
> will pour into my ear,
> incessantly,
> the news of this world's wish to see mother Tamil,
> my Tamil's poems,
> in a thousand tongues?
>
> (Tr. Dr. P. Marudhanayagam)

It is a welcome thing that Dr. A. Dakshinamurthy has done his best to promote this cause.

As a student of Tamil language and literature coupled with a fair knowledge of the target language, his renderings are at once literal and faithful besides being readable. I congratulate him on his present achievement and wish him well. We may expect from him many more translations in the future.

The Bharathidasan University feels proud in publishing this fine volume of six works which form a part of the Patinenkeelkkanakku collection at this glorious period of Tamil history when tremendous works are being done for the preservation and popularisation of Tamil literature ever since the accord of classical status by the Government of India to Tamil, by the great efforts of our Honourable Chief Minister Dr. M. Karunanithi.

15/4/10

(Dr. M. Ponnavaikko)
Vice-Chancellor.

Introduction

Tamil is one of the classical languages of the world. Among the Dravidian languages, Tamil is unique in having a continuous history of literature for more than 2500 years. The earliest Tamil work now extant is Tolkāppiyam, a treatise on Tamil phonology, morphology, syntax and poetics. (300 B.C) The earliest literature that has come down to us is popularly known as the Cańkam Literature, based on a tradition that the Pāntiya line of Tamil monarchs patronised three academies, one after the other, in their successive capitals namely Teṉmaturai, Kapāṭapuram and the temple city of modern Maṭurai. The Cańkam Literature is believed to have been authored by the poets who were attached to the third academy which flourished in Maṭurai from 300 B.C. to 300 A.D. The poems composed by the poets, drawn from almost all the sections of the ancient Tamil society and belonging to different villages and towns were later compiled and made into nine collections. They are called the Eṭṭuttokai (eight anthologies) and the Pattuppāṭṭu (Ten idylls).

The Eṭṭuttokai division consists of eight collections of short poems dealing with love and non-love themes. The shortest poem has 3 lines and the longest has 31 lines. This restriction relates to the collections other than the Kalittokai and the Paripāṭal. The Pattuppāṭṭu division has ten long poems. The smallest of this group has 103 lines and the longest one has 782 lines (line here means a foot in ancient Tamil prosody).[1]

These poems (2381) deal with two different themes namely 'Akam' and 'Puṟam'. The former means that which

is interior and deals with love in its purest form. The latter means that which is exterior and deals with all other aspects of human life. This two fold division of poetry is very peculiar to Tamil.

The next place of importance after these two collections goes to another collection of works called the Patineṉkīḻkkaṇakku. This includes eighteen works of different dimensions. The later day grammar works called Pāṭṭiyals (literary genres) describe them as works which deal with the goals of life namely Aṟam, Poruḷ & Iṉpam (the three Purushasthas namely Dharma, Artha, Kāma and which are composed using the veṇpā metre with a few lines. These stand in contrast with the former works which include in them comparatively longer poems. So they were called. Mēlkaṇakku, meaning works which include in them long poems.

As already noted, this collection includes eighteen works. There was a controversy in deciding the exact names of the individual works since 1885. But, by the sustained labour of eminent scholars like C.Vai.Damodaram Pillai, Srinivasa Āccariyar, Ta. Kanasundaram Pillai and R. Ragava Aiyangar of the Madurai Tamil Sangam the matter was settled.

An old verse goes as follows:

1. Nālati Nāṉmaṇi Nānāṟpatu Aintiṇaimup
2. Pālkatuku Kōvai Paḻamoḻi Māmūlam
3. Iṉnilaiya Kāñciyoṭu Elātiyeṉpatūum
4. Kainnilaiyu mākum Kaṉakku.

The 44th verse of the Prabanda Deepikai, composed in 1849 by one Vēmbatore Muttuvēnkaṭappa Bharati makes clear

these eighteen works together with the number of verses in each work. According to these verses, the following are the constituents.

1.	Nālaṭiyār	-	Jaina monks	-	400
2.	Nāṉmaṇikkaṭikai	-	Viḷampi Nākaṉār	-	100
3.	Iṉṉānāṟpatu	-	Kapilar	-	40
4.	Iṉiyavai nāṟpatu	-	Pūtañcēntaṉār	-	40
5.	Kār Nāṟpatu	-	Kaṇṇaṅkūttaṉār	-	40
6.	Kaḷavaḻi nāṟpatu	-	Poikaiyar	-	40
7.	Aintiṇai Aimpatu	-	Māṟaṉ Poṟaiyaṉār	-	50
8.	Aintiṇai Eḻupatu	-	Mūvātiyār	-	70
9.	Tiṇaimoḻi Aimpatu	-	Kaṇṇamputaṉār	-	50
10.	Ācārakkōvai	-	Peruvāyiṉ Muḷḷiyār	-	100
11.	Tirikaṭukam	-	Nallātaṉār	-	100
12.	Pāḻamoḻināṉūṟu	-	Muṉṟuṟai Araiyaṉār	-	400
13.	Ciṟupañca Mūlam	-	Kāriyācāṉ	-	100
14.	Mutumoḻikkāñci	-	Maturai Kūṭalūr Kiḻār	-	100
15.	Elāti	-	Kaṇimētāviyār	-	80
16.	Kainnilai	-	Pullaṅkāṭaṉār	-	60
17.	Tiṇaimālai Nūṟraimpatu			-	150
18.	Tirukkural	-	Tiruvaḷḷuvar	-	1330
					3250

The Age of the works

According to Prof. S. Vaiyapuri Pillai, the following are the probable dates of composition of these works.

600 AD	-	Tirukkuraḷ
700 - 750 A.D.	-	Nālaṭiyār Tirikaṭukam Nāṉmaṇikkaṭikai Paḻamoḻi
750 - 800 A.D.	-	Iṉṉānārpatu Aintiṇai Aimpatu Aintiṇai Elupatu
800 - 850A.D	-	Tiṉaimoḻi Aimpatu Kār Nārpatu Ciṟupañca Mūlam Elāti Tiṇaimālai nūṟṟaimpatu Kainnilai Iṉiyavai Nārpatu Mutumoḻikkāñci Ācārakkōvai

The age of Tirukkuṟaḷ continues to be highly controversial. A section of scholars consider it a post Sangam work. Another section ascribes the first two centuries of the Christian era. There is yet another section which ascribes the 1st century B.C. We need not discuss here the age of these works at length.

The three divisions

These eighteen works fall under three heads. They are 1. Ethical works 2. Akam works 3. Puram work.

According to this classification the works with the serial numbers, 1, 2, 3, 4, 10, 11, 12, 13, 14, 15 and 18 are ethical works. Kaḷavaḻi nāṟpatu with the serial number 6, is a beautiful description of the war between a Chera monarch and a Chola prince. So, it is a puṟam literature. The remaining works with the serial numbers 5, 7, 8, 9, 16 and 17 are Akam works. According to the view of Tolkāppiyar, the ethical works will be considered part of the Puṟam genre. Tirukkuṟaḷ's third part, Kāmattuppāl deals with ideal love like the love poems of the Sangam age. In spite of this fact, this work is popularly hailed as an ethical work the world over. So it is placed along with the other ethical texts.

A New Development

In this age, authors of books make their appearance. Āciriyam, Kali, Vañci and Paripaṭal verse forms take leave and their place is occupied by Veṇpa metre. Soon, Āciriyam becomes the popular metre for composing narrative poems for example the Cilapatikāram and the Maṇimēkalai. These changes were simultaneous it seems. This development merits special treatment. The language of these texts show the increasing influence of the Sanskrit language and ideas from Sanskrit texts. Poets have proved that Veṇpā also can serve as an effective metre to compose Akam poems.

The Akam works in this collection show that the ancient Akam literature had its strong hold even during this

period of transition. We find no significant deviation from the Sangam tradition. Instead, these poets have been under the strong influence of the old poems both in the matter of content and techniques. The impact of the old texts on these poets is well illustrated in the foot-notes given to the poems. It is to be remembered that the influence of the Akam poems is felt throughout the history of Tamil literature. It can be traced in the compositions of the modern period also.

A note on this volume

This humble volume includes in it, the translations of the six works dealing with ideal love following the ancient Akam poems. The late lamented scholar Nallāṭai R. Balakrishna Mutaliyar has translated into English 16 works from this anthology. He did not attempt the translation of the Tirukkuṟaḷ and the Nālaṭiyār. My good friend, late Dr. S. Raman, Principal, A.V.V.M. Sri Pushpam College, Poondi, translated sixteen works from this collection completely. He did not translate the Kainnilai and part of the Tirukkuṟaḷ. These translations are under the perusal of the Central Institute for Classical Tamil, Chennai.

Part of the present volume was translated by me a decade ago for favour of publication by the Tamil University when Dr. K. Karunakaran was the Vice-chancellor. Unfortunately the scheme did not materialise. I sought to complete the translation of all the six texts of the Akam poems in this collection at this significant juncture when scholars are engaged in contributing to the study and propagation of the classics in a wonderful way. It is a matter of great joy for me that the Bharathidasan University which honoured me by publishing my first complete English

translation of the Akananūṟu in 1999 has now come forward to publish my present translation also.

I have tried to be as faithful as possible to the original. I have not ventured to add anything of my own except in stray cases, where one or two words or phrases are added for clarification. Most of the original Tamil names of the flora have been retained in the translated text and a glossary of the same is appended. I have also given foot-notes to the poems wherever it is necessary. The poems throw light on many aspects of Tamil culture. I have given a list of such cultural aspects which will be of great use to the non-Tamils to have an idea of the Tamil community.

I have tried to catch the content and the spirit of these ancient poems which pose too many problems to the modern readers as well as translators. I do not boast myself that I have completely succeeded in my attempt. I am well aware of my limitations. The readers may come across flaws. I will be much thankful to those readers who will bring such flaws to my notice. If this translation evokes in the readers an interest in the ancient classics, I should say that I have not laboured in vain.

Gracias

I am immensely grateful to the honourable Vice-chancellor Dr. Ponnavaikkō and Dr. Ramar Ilaṇkō, the head of the Publication Division of the Bharathidasan University for their readiness to come forward to publish my humble work.

Secondly I place on record my gratfulness to Dr. T.N. Ramachandran the eminent translator of very many

Tamil works into English for his continued guidance in all my academic endeavours.

Thirdly, I thank Mrs & Mr. A. Joseph of Printmagic, Thanjavur for the neat execution of the type-setting of this work. I will be failing in my duty if I don't thank my wife Thirumathi Jayakumari who is a silent contributor to all my achievements in my academic pursuits and my beloved daughter Mrs. Eeranila Arunkumar for her continued support and encouragement.

✿ ✿ ✿

கார் நாற்பது

(கண்ணங் கூத்தனார்)

1

தோழி தலைமகட்குப் பருவம் காட்டி வற்புறுத்தது

பொரு கடல் வண்ணன் புனை மார்பில் தார்போல்,
திருவில் விலங்கு ஊன்றி, தீம் பெயல் தாழ,
வருதும் என மொழிந்தார் வாரார்கொல், வானம்
கரு இருந்து ஆலிக்கும் போழ்து?

Kār Nāṟpatu

(Forty verses on the Rainy Season)

The Book

O friend! Our lover affirmed that he would be back here during the season, when the clouds pour sweet rains, casting rain-bow across the sky, like the garland of the Lord, dark-hued like the sea, that batters the shore with its waves. Would not he fuilfil his affirmation now, when the gravid clouds scatter rain-drops?[1] (He will certainly come.)
(The confidante consoles the heroine at the advent of the rainy season)

---

1. The poet makes a reference to Tirumāl (Māyōṉ) who is the presiding deity of the Mullai region according to Tamil tradition.

2

இதுவுமது

கடுங் கதிர் நல்கூர, கார் செல்வம் எய்த,
நெடுங் காடு நேர் சினை ஈன, - கொடுங்குழாய்! -

இன்னே வருவர், நமர் என்று, எழில் வானம்
மின்னும், அவர் தூது உரைத்து

O my friend of curved ear-jewels! As our lover's messenger who informs of his imminent arrival, the clouds flash out, abating the fierceness of the sun to usher the rainy season with its wealth of clouds which will cause the vast forest abound in flowers.
(The same situation)

3

பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் ஆற்றல் வேண்டி,
தோழி தனது ஆற்றாமை தோன்ற உரைத்தது
வரி நிறப் பாதிரி வாட, வளி போழ்ந்து
அயிர் மணல் தண் புறவின் ஆலி புரள,
உரும் இடி வானம் இழிய, எழுமே -
நெருநல், ஒருத்தி திறத்து.

The rumbling clouds have started pouring since yesterday, causing the striped pātiri blooms wilt away[2] and the pieces of hail fall and roll, tossed by the whistling wind, all through the cool and sandy forest. These, alas, rush to quell the life of my friend!
(The confidante grieves as the heroine feels wretched at the advent of the rainy season.)

2. The pātiri flowers wilt away as they are flowers of the summer season. (Na.Mu.Vēṅkaṭacāmi Nāṭṭār)

4

தோழி பருவம் காட்டித் தலைமகளை வற்புறத்தது
ஆடு மகளிரின் மஞ்ஞை அணி கொள,
காடும் கடுக்கை கவின் பெறப் பூத்தன;

பாடு வண்டு ஊதும் பருவம், - பணைத் தோளி! -
வாடும் பசலை மருந்து.

O friend of bamboo-like supple shoulders! The peacocks glow with greater charm and appear like dancing girls; the forest is clothed in beauty, thanks to the Konrai trees in full bloom. The season of singing bees is the cure for your agonising pallor.
(The confidante consoles the heroine at the advent of the rainy season.)

5

இதுவு மது
இகழுநர் சொல் அஞ்சிச் சென்றார் வருதல் -
பகழி போல் உண் கண்ணாய்! - பொய் அன்மை; ஈண்டைப்
பவழம் சிதறியவை போலக் கோபம்
தவழும் தகைய புறவு.

O friend whose khōl-fed eyes are sharp like arrows! Behold the forest where crawl the cochineal insects looking like scattered coral-pieces![3] It is certain that our lover will return now, he who parted from us, fearing the derision of our foes.[4]
(The same situation)

---

3. Ref : The blue-hued Kāyā flowers and the cochincal insects seen together resemble the blue-gem and coral pieces put side by side. Akanānūru :

4. As it is the duty of a responsible chief to support the friends, relatives and the needy with his self-earned wealth, failing in it is a stain on him.

6

இதுவு மது

தொடி இட ஆற்றா தொலைந்த தோள் நோக்கி,
வடு இடைப் போழ்ந்து அகன்ற கண்ணாய்! வருந்தல்;
கடிது இடி வானம் உரறும், நெடு இடைச்
சென்றாரை, நீடன்மின் என்று.

O friend whose broad eyes are like the slices of mango fruit! Do not grieve seeing your wilted shoulders that refuse to hold your bracelets. Now the thunderbolts rumble fearfully, warning our lover, now in a distant land, against his continued stay there!

(The same situation)

7

இதுவு மது

நச்சியார்க்கு ஈதலும், நண்ணார்த் தெறுதலும்,
தற் செய்வான் சென்றார்த் தரூஉம், - தளரியலாய்! -
பொச்சாப்பு இலாத புகழ் வேள்வித் தீப் போல
எச் சாரும் மின்னும் மழை.

Our lover parted from us in quest of riches which he thought would help him support the needy and also to destroy his foes and thus stand him in good stead.[5] Tender leaf-like lass! The clouds will fetch him here now. See how they flash out in every direction like the flames of the sacrificial fire of unfailing fame.[6]

(The same situation.)

---

5. Ref: Verses 214, 231, 285 and 389 of the Akanāṉūṟu, which speak about the obligation of a chief to the people around him. (Tr. A. Dakshinamurthy, Bharathidasan University, Tiruccirappalli, 1999).

6. The sacrificial fire is compared to the lotus flowers unfolding in the Chola territory elsewhere : Puṟanāṉūṟu : 397 : 19 - 21.

8

இதுவு மது

மண் இயல் ஞாலத்து, மன்னும் புகழ் வேண்டி,
பெண் இயல் நல்லாய்! பிரிந்தார் வரல் கூறும் -
கண் இயல் அஞ்சனம் தோய்ந்தபோல், காயாவும்
நுண் அரும்பு ஊழ்த்த புறவு.

O friend of womanly virtues! Our man parted from us, hoping to establish eternal fame on this earth. Now the forest foretells his imminent arrival, with its tiny buds of the Kāyā that unfold and appear like the ones, soaked in collyrium, that adorns our eyes.[7]
(The same situation)

7. The Kāyā flowers,already blue in colour will turn too dark when soaked in collyrium. This simile indicates the mature clouds are heavily loaded with water.

9

இதுவு மது

கருவிளை கண் மலர்போல் பூத்தன, கார்க்கு ஏற்று;
எரி வனப்பு உற்றன, தோன்றி; வரி வளை
முன்கை இறப்பத் துறந்தார் வரல் கூறும்,
இன் சொல் பலவும் உரைத்து.

O my friend! Our lover parted from us after consoling us with his honyed words when our striped bangles deserted our forearms. Informing us of his speedy return, the Karuviḷai flowers unfold like eyes and the Tōṉri flowers glow like the

comely flames of fire,[8] nurtured by the seasonal showers.
(The same situation.)

---

8. The tōṉṟi blooms are compared to the innumerable lamps lit on the first day of the Kārttikai festival in this work. (Ref. 26)

10

இதுவுமது
வான் ஏறு வானத்து உரற, வய முரண்
ஆன் ஏற்று ஒருத்தல் அதனோடு எதிர் செறுப்ப,
கான் யாற்று ஒலியின் கடு மான் தேர் - என் தோழி! -
மேனி தளிர்ப்ப, வரும்.

O my friend! The thunder rumbles from the blue, while the buffalo-bulls, strong and quarrelsome bellow in response to it. Behold there! Our lover's chariot comes, pulled by swift-footed horses, creating bustle like a wild river, all to cause your body regain its former beauty.
(The same situation.)

11

இதுவுமது
புணர்தரு செல்வம் தருபாக்குச் சென்றார்,
வணர் ஒலி ஐம்பாலாய்! வல் வருதல் கூறும் -
அணர்த்து எழு பாம்பின் தலைபோல் புணர் கோடல்
பூங் குலை ஈன்ற புறவு.

O friend endowed with tresses dense and curly! See how the pasture is rich in Kāntaḷ flowers whose uplifted heads are like the hoods of cobras. They seem to forecast the immediate arrival of our lover who went in quest of riches, which brings forth every joy of life.
(The same situation.)

12

இதுவுமது

மை எழில் உண் கண், மயில் அன்ன சாயலாய்!
ஐயம் தீர் காட்சி அவர் வருதல் திண்ணிதாம்;
நெய் அணி குஞ்சரம் போல, இருங் கொண்மூ
வைகலும் ஏரும், வலம்.

O friend! Your khol-fed eyes are charming. Your grace is a match to that of a peacock's. The dark clouds looking like elephants anointed with oil, shoot up into the space every day. It is certain that our man of clear wisdom who parted from us, in quest of riches will be back here instantly.
(The same situation.)

13

இதுவுமது

ஏந்து எழில் அல்குலாய்! ஏமார்ந்த காதலர்
கூந்தல் வனப்பின் பெயல் தாழ, வேந்தர்
களிறு எறி வாள் அரவம் போலக் கண் வெளவி,
ஒளிறுபு மின்னும், மழை.

O girl of comely forelap! The clouds flash out and blind our eyes. They just appear like the swords of kings who had felled the tuskers of their foes. They, resemble the sliding hair of women who had enjoyed the blissful company of their spouses and pour heavily.[9]
(The same situation.)

9. The well-oiled and dense tresses of women are compared to the lowering dark rain clouds - Ciṟupāṇāṟṟuppaṭai, line 13 - 14.

14

இதுவுமது
செல்வம் தரல் வேண்டிச் சென்ற நம் காதலர்
வல்லே வருதல் தெளிந்தாம்: - வயங்கிழாய்!
முல்லை இலங்கு எயிறு ஈன, நறுந் தண் கார்
மெல்ல இனிய நகும்.

Brightly jewelled friend! I am quite sure that our lover who parted from us, questing after riches will return soon, as the rainy season, cool and fragrant smiles gently and sweetly causing the mullai buds appear like the teeth of women.[10] (The same situation.)

---

10. This fine metaphor is the echo of verse 126 of the Kuruntokai :
"With scant regard for the joys of youth
He left from here seeking his fortune.
He has not yet come back!
Where could he be now?"
When thus we are worried,
The season of rain, cool and fragrant,
With its assemblage of buds,
Of the rain-fed mullai vines
Serving as its glittering teeth
Laughs at us! (Tr. A. Dakshinamurthy)

15

இதுவுமது
திருந்திழாய்! காதலர் தீர்குவர் அல்லர் -
குருந்தின் குவி இணர் உள் உறை ஆகத்
திருந்து இன் இளி வண்டு பாட, இருந் தும்பி
இன் குழல் ஊதும் பொழுது.

Friend of shapely ornaments! This is the season when the bees pour out their flawless iḷi[11] melody, abiding in the inner parts of the converging bunches of flowers of the Kuruntam

trees and the dark-hued beetles hum sweetly like the melody from pipes. I am sure our lover will not part from us.
(The same situation.)

11. Iḷi is one of the seven notes in the ancient musical system of the Tamils. It is the fifth tone of the gamut.

16

இதுவு மது
கருங் குயில் கையற, மா மயில் ஆல,
பெருங் கலி வானம் உரறும் - பெருந்தோள்!
செயலை இளந் தளிர் அன்ன நின் மேனிப்
பயலை பழங்கண் கொள.

16. O my wide-shouldered friend!
The dinsome clouds rumble and cause the cuckoos grieve and the peacocks dance in glee. Henceforth, the pallor on your person, which once shone like the tender shoots of Acōku is sure to languish and die.
(The same situation.)

17

இதுவு மது
அறைக் கல் இறு வரைமேல் பாம்பு சவட்டி,
பறைக் குரல் ஏறொடு பௌவம் பருகி,
உறைத்து இருள் கூர்ந்தன்று, வானம்; பிறைத் தகை
கொண்டன்று, - பேதை! - நுதல்.

Having drawn the main-water, the clouds roar like drums and cause the snakes grieve. As heavy rains pour on the hill-slopes, full of boulders, dense gloom engulfs the world. So your forehead will glow like the crescent moon.
(The same situation.)

18

இதுவு மது
கல் பயில் கானம் கடந்தார் வர, ஆங்கே
நல் இசை ஏறொடு வானம் நடு நிற்ப,
செல்வர் மனம்போல் கவின் ஈன்ற, - நல்கூர்ந்தார்
மேனிபோல் புல்லென்ற காடு.

Our lover braved a rocky forest. The clouds from the centre of the sky pour heavy rains with great rumbling of thunder. The forest that was like the body of the emaciated poor has now turned charming like the hearts of the joyful affluent.[12] (The same situation.)

12. **Compare:**
The boughs wilt and droop
As does the prime of youth in penury's grip.
- Kalittokai. 9 (Tr. V. Murugan, I.A.S., Chennai, 1999.)

Like the bliss of men of austere penance
Beetles throng and drone about everywhere
Along with bees dark-hued,
Flitting from one bough to another.
- Do. 29.

19

வினை முற்றிய தலைமகன் பாகற்குச் சொல்லியது
நாஞ்சில் வலவன் நிறம் போலப் பூஞ் சினைச்
செங் கால் மராஅம் தகைந்தன; பைங் கோல்
தொடி பொலி முன் கையாள் தோள் துணையா வேண்டி,
நெடு இடைச் சென்றது, என் நெஞ்சு.

The Marām trees with ruddy trunks are in full bloom and their branches are rich in white flowers. Their colour reminds us of the hue of Balarama,[13] the victorious wielder of the ploughshare. So my heart has gone beyond a long distance

through the forest, yearning for the embrace of the arms of my beloved, whose forearms sport fresh and rounded bracelets.
(The hero speaks after accomplishing his duty)

---

13. Balarama is hailed in the classics very often giving importance to his white colour. Nakkīrar of Maturai praises a Paṇṭiya king equating him to four different great gods. Of them, Balaraman is one, who is, "The god who carries a palmyra palm on his banner, whose body is white as a conch twisting upward under the ocean, who kills with his munderous plough;" (Puṟam.56, Tr. George L. Hart, 1999)

20

இதுவுமது
வீறு சால் வேந்தன் வினையும் முடிந்தன;
ஆறும் பதம் இனிய ஆயின; ஏறொடு
அரு மணி நாகம் அனுங்க, செரு மன்னர்
சேனைபோல் செல்லும், மழை.

The king's mission is now done and the paths are conducive to travel. The thundering clouds strike the snakes endowed with gems[14] and cause them grieve; they are on the move very like the force of the fighting monarchs. (It is time we had started our homeward journey).
(The same situation)

---

14. This belief of the ancient Tamils is referred to in many other works:

21

இதுவுமது
பொறி மாண் புனை திண் தேர் போந்த வழியே
சிறு முல்லைப் போது எல்லாம், செவ்வி நறு நுதல்,
செல் மழைத் தடங் கண், சில் மொழி, பேதை வாய்
முள் எயிறு ஏய்ப்ப, வடிந்து.

O charioteer! The path through which moves our chariot, well-wrought, ornate and strong, abounds in the tiny buds of jasmine whose tips are verily the sharp teeth of my young beloved who utters but a few words and whose forehead is charming and eyes are broad and cool.
(The same situation)

22

இதுவுமது

இளையரும் ஈர்ங் கட்டு அயர, உளை அணிந்து,
புல் உண் கலி மாவும் பூட்டிய; நல்லார்
இள நலம் போலக் கவினி, வளம் உடையார்
ஆக்கம்போல் பூத்தன, காடு.

The warriors now put on the costume meant for the rainy season. The enthusiastic horses endowed with headwears are fed with grass and yoked to the chariots. The forest is charming like the youth of girls and glows with blooms and remind us of the prosperity of the affluent.[15]
(The same situation)

15. Refer foot note, 12.

23

தோழி தலைமகட்குப் பருவம் காட்டி வற்புறுத்தது

கண் திரள் முத்தம் கடுப்பப் புறவு எல்லாம்
தண் துளி ஆலி புரள, புயல் கான்று
கொண்டு, எழில் வானமும் கொண்டன்று; எவன் கொலோ,
ஒண்டொடி! ஊடும் நிலை?

O girl of shining ornaments! The clouds pour rains and mantle the beautiful heavens. Cool rain water and the pieces of hail roll like the shapely pearls all through the woods. What use

is there in your sulking with your spouse at this moment?
(The companion consoles the heroine at the advent of the rainy season)

24

வினைமுற்றிய தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறியது

எல்லா வினையும் கிடப்ப, எழு, நெஞ்சே!
கல் ஓங்கு கானம் களிற்றின் மதம் நாறும்;
பல் இருங் கூந்தல் பனி நோனாள்; கார் வானம்
எல்லியும் தோன்றும், பெயல்.

Gentle rains pour even during the night. Hereafter, my beloved of luxuriant tresses will nomore adhere to my advice; no more would she endure the pangs of separation. O my heart! May you cease all your work here and get ready for departure. The hilly forest smells of tusker's must.
(The hero speaks to his heart after having done his job.)

25

பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகட்குத் தோழி கூறியது

கருங் கால் வரகின் பொரிப்போல் அரும்பு அவிழ்ந்து,
ஈர்ந் தண் புறவில் தெறுழ் வீ மலர்ந்தன;
சேர்ந்தன செய் குறி; வாரார் அவர் என்று
கூர்ந்த, பசலை அவட்கு.

The forest is cool and fragrant. The Terul flowers have unfolded resembling the puffed grains of the dark-hued millet. The signs suggested by our lover (to indicate the time of his arrival) are in sight. But pallor has besieged her body assuming that our hero will not return now.
(The companion of the herione speaks by way of consoling her friend who grieves at the advent of the rainy season.)

26

இதுவுமது

நலம் மிகு கார்த்திகை, நாட்டவர் இட்ட
தலை நாள் விளக்கின் தகை உடையவாகி,
புலம் எலாம் பூத்தன தோன்றி; - சிலமொழி! -
தூதொடு வந்த, மழை.

The entire wood rich in the Tōnri flowers glows with beauty like the rows of light lit on the first day of the Karthikai festival.[16] The clouds have started pouring the seasonal showers as the harbinger of our lover's arrival!
(The same situation)

16. Ref: Verse 9 of this work as well as Akam. 141 and 185; Narr. 202; Kaḷavaḻi : 17; Cīvakacintāmaṇi, 256; Tēvāram, 2 : 47. Kārttikai is a festival relating to the constellation PLEIADES, part of MESHM and RISHAPAM houses. This falls on the full moon day in the month of Kārttikai.

27

தலைமகனோடு ஊடல் வேண்டாவெனத் தலைமகட்குத் தோழி அறிவுறுத்தது

முருகியம்போல் வானம் முழங்கி இரங்க,
குருகிலை பூத்தன கானம்; பிரிவு எண்ணி,
உள்ளாது அகன்றார் என்று ஊடி யாம் பாராட்ட,
பள்ளியுள் பாயும், பசப்பு.

The clouds rumble very like the drums and the Kurukkatti leaves have sprouted all through the woods. Should we choose to sulk with our lover, for the reason that he parted from us with concern none for our pangs of separation, it will only result in the pallor stepping into our bed-chamber.
(The companion of the heroine advises the heroine against sulking with the hero.)

28

வினைமுற்றிய தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறியது

இமிழ் இசை வானம் முழங்க, குமிழின் பூப்
பொன் செய் குழையின் துணர் தூங்க, தண் பதம்
செவ்வி உடைய, சுரம் - நெஞ்சே! - காதலி ஊர்
கவ்வை அழுங்கச் செலற்கு.

Now the clouds clap with rhythmic sweetness while the Kumil fruits sway in bunches resembling golden ear-steads. The paths are cool and conducive to visit the village of our beloved, to end all the village gossip.
(The hero speaks to his heart after the completion of his mission with success.)

29

இதுவுமது

பொங்கரும் ஞாங்கர் மலர்ந்தன; தங்காத்
தகை வண்டு பாண் முரலும், கானம்; பகை கொண்டல்
எவ்வெத் திசைகளும் வந்தன்று; சேறும் நாம்,
செவ்வி உடைய சுரம்.

The groves are in full bloom and the roaming bees of comely wings pour out their sweet melody. The directions are besieged by the unfriendly clouds. The path is conducive to our travel. So let us commence our homeward journey.
(The same situation)

30

இதுவுமது

வரை மல்க, வானம் சிறப்ப, உறை போழ்ந்து
இருந் நிலம் தீம் பெயல் தாழ, விரை நாற,
ஊதை உளரும், நறுந் தண் கா, பேதை
பெரு மடம் நம்மாட்டு உரைத்து.

Sweet rains poured on the vast earth; the hills prospered and the sky attained glory. As a result, sweet fragrance spreads all through the forest while the wind blows cool and fragrant, all to inform us of the great bashfulness of our beloved.
(The same situation)

31

வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குக் கூறியது

கார்ச் சேண் இகந்த கரை மருங்கின் நீர்ச் சேர்ந்து,
எருமை எழில் ஏறு, எறி பவர் சூடி,
செரு மிகு மள்ளரின் செம்மாக்கும் செவ்வி,
திருநுதற்கு யாம் செய் குறி.

O Charioteer! The season we marked for our return, when we parted from our beloved of charming forehead is that when an attractive buffalo bull visits a pond with high shores which excel in height even the cloudy sky and pulls out the creepers growing there and wears on its horns and walks pridefully like a valorous warrior in the battle field.[17]
(The hero speaks to the charioteer after completing his mission with success)

---

17. Refer : Akam.316 : 1 - 7 (Tr. A. Dakshinamurthy, 1999)

32

இதுவுமது

கடாஅவுக, பாக! தேர் கார் ஓடக் கண்டே;
கெடாஅப் புகழ் வேட்கைச் செல்வர் மனம்போல்
படாஅ மகிழ் வண்டு பாண் முரலும், கானம்
பிடாஅப் பெருந்தகை நற்கு.

The swarms of bees which are joyful like the affluent who are eager to attain eternal fame, pour out their sweet music

around the Piṭavam plants as if would the pāṇār before their generous patrons. O charioteer, goad your horse keeping an eye on the swift-moving rain-clouds!
(The same situation)

33

இதுவுமது
கடல் நீர் முகந்த கமஞ் சூல் எழிலி
குடமலை ஆகத்து, கொள் அப்பு இறைக்கும்
இடம் என ஆங்கே குறி செய்தேம், பேதை
மடமொழி எவ்வம் கெட.

The pregnant clouds scoop the water from the sea and unload it on the western mountain. This is the hour we marked for our return to end all the grief of our young beloved whose words are soaked in innocence. Charioteer, goad your horse fast!
(The same situation)

34

பருவங்கண்ட தோழி, தலைமகள் ஆற்றாள் எனக் கவன்று உரைத்தது
விரி திரை வெள்ளம் வெறுப்பப் பருகி,
பெரு விறல் வானம் பெரு வரை சேரும்
கரு அணி காலம் குறித்தார், திரு அணிந்த
ஒள் நுதல் மாதர்திறத்து.

The huge clouds having become pregnant with water drawn from the wavy seas, now reach the mountain for pouring. This is the season which the hero marked for his return when he parted from my friend whose glowing forehead sports the Deyvautti.[18]

(The friend of the heroine expresses her grief at the advent of the rainy season.)

18. A head ornament of women. 'Sridevi' Refer : Tirumurukāṟṟuppaāṭai. line 23.

35

இதுவு மது

சென்ற நம் காதலர் சேண் இகந்தார்! என்று எண்ணி
ஒன்றிய நோயோடு இடும்பை பல கூர,
வென்றி முரசின் இரங்கி, எழில் வானம்
நின்றும் இரங்கும், இவட்கு.

Our heroine is sick and greatly anguished as she contemplates how her duty-bound lover left for distant lands. Now these rising clouds rumble from the blue, even like the drums of the victorious monarchs as if they would pity her.
(The same situation)

36

வினைமுற்றி மீளும் தலைமகன் தன் தேர்ப்பாகற்கு உரைத்தது

சிரல்வாய் வனப்பின ஆகி, நிரல் ஒப்ப
ஈர்ந் தண் தளவம் தகைந்தன; சீர்த்தக்க
செல்வ மழை மதர்க் கண், சில் மொழி, பேதை ஊர்
நல் விருந்து ஆக, நமக்கு.

Now the Taḷavam is full of buds. They all appear in rows looking beautiful like the beaks of the kingfishers. May the village of our beloved offer me a grand feast. My beloved has eyes which are as cool as rain and she speaks but a few words.
(The hero speaks to his charioteer while returning after having done his duty.)

37

பருவம் கண்டு ஆற்றாத தலைமகளைத் தோழி தேற்றியது

கருங் கடல் மேய்ந்த கமஞ் சூழ் எழிலி
இருங் கல் இறு வரை ஏறி, உயிர்க்கும்
பெரும் பதக் காலையும் வாரார்கொல், வேந்தன்
அருந் தொழில் வாய்த்த நமர்?

The pregnant clouds scooped the water from the dusky seas and they now have reached the hill-range and pour rains. This is the most appropriate time for our lover to return home. Would not our lover who has accomplished the mission of his king return now? (certainly he will)
(The friend of the heroine consoles her friend at the advent of the season.)

38

இதுவுமது

புகர் முகம் பூழிப் புரள, உயர் நிலைய
வெஞ் சின வேழம் பிடியோடு இயைந்து ஆடும்
தண் பதக் காலையும் வாரார்; எவன் கொலோ, -
ஒண்டொடி! - ஊடும் நிலை?

This is the cool hour of rains when the lofty tuskers of speckled faces and terrible wrath sport with their mates rolling in the dust. Is it wise to sulk with the man who does not return even during this time?
(The same situation)

39

இதுவுமது

அலவன் கண் ஏய்ப்ப அரும்பு ஈன்று அவிழ்ந்த
கருங் குரல் நொச்சிப் பசுந் தழை சூடி,
இரும் புனம் ஏர்க் கடிகொண்டார்; பெருங் கௌவை
ஆகின்று, நம் ஊர் அவர்க்கு.

The farmers have started ploughing anew their lands, wearing the fresh leaves of the Nocci tree, whose flowers are in dark

bunches and whose buds resemble the crab's eyes. As a result, our village resounds with gossip.
(The same situation)

40

பருவம் காட்டித் தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது

வந்தன செய் குறி; வாரார் அவர் என்று
நொந்த ஒருத்திக்கு நோய் தீர் மருந்து ஆகி,
இந்தின் கரு வண்ணம் கொண்டன்று, எழில் வானம்;
நந்தும், - மென் பேதை! - நுதல்.

The beautiful sky has turned dark like the date-fruit as a medicine to the grief of the one who is steeped in sorrow, thinking that her lover has not turned up even after the advent of the season he marked! I am sure her brow will shine with greater charm!
(The confidante consoles the heroine saying that the hero will arrive soon.)

சிறப்புப் பாயிரம்

முல்லைக் கொடி மகிழ, மொய் குழலார் உள் மகிழ,
மெல்லப் புனல் பொழியும் மின் எழில் கார்; - தொல்லை நூல்
வல்லார் உளம் மகிழ, தீம் தமிழை வார்க்குமே,
சொல் ஆய்ந்த கூத்தர் கார் சூழ்ந்து.

The Prologue

The clouds, comely and flashing gently pour down rains for the jasmine vines to flourish and the hearts of densely-haired women, to abound in joy. Even so, the cloud namely erudite dancer pours out the rain of sweet Tamiḻ to cause the hearts of the masters of ancient lore to abound in joy.

– **Kaṇṇaṅkūttaṉār**

❀ ❀ ❀

ஐந்திணை ஐம்பது

(மாறன் பொறையனார்)

1. முல்லை

1

தலைமகளைத் தோழி பருவம் காட்டி வற்புறுத்தியது

மல்லர்க் கடந்தான் நிறம் போன்று இருண்டு எழுந்து,
செல்வக் கடம்பு அமர்ந்தான் வேல் மின்னி, - நல்லாய்! -
இயங்கு எயில் எய்தவன் தார் பூப்ப, ஈதோ
மயங்கி வலன் ஏரும், கார்!

Aintiṇai Aimpatu

1. Mullai

Good - natured friend! Look here! The clouds, all collecting together shoot up in the space, wheeling right, after having darkened like the colour of the Lord who destroyed the wrestlers[1] and flashing out like the flourishing kaṭampu tree and cause the ko<u>nr</u>ai trees put forth their blossoms - the garland of the lord who annihilated the heavenly castles.[2] (The confidante consoles the heroine at the advent of the rainy season)

---

1. This has reference to the episode which describes how Lord Krishna destroyed the wrestlers despatched by Kamsan His maternal uncle.

2. Lord Siva is praised by the puranas as the destroyer of the three castles which were occupied by three Asuras namely Kamalakshakan Vimalakshakan and Vittunmāli and caused much suffering to the world and hence His name, Tiripurānthaka<u>n</u>.

The Saiva Siddhartha speaks of the three impurties (Mummalam) which prevent the soul from realising the Lord Pati. These three impurities. Āṉavam. Kaṉmam and Māyai are personified as the three castles or the three fortresses hanging in the space.

2

பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

அணி நிற மஞ்ஞை அகவ, இரங்கி,
மணி நிற மா மலைமேல் தாழ்ந்து, - பணிமொழி! -
கார் நீர்மை கொண்ட கலி வானம் காண்தொறும்,
பீர் நீர்மை கொண்டன, தோள்.

Soft spoken friend! The peacocks of beautiful hue sweetly call on hearing the claps of the clouds. The clouds now lie on huge hills which shine like the blue gem and are ready to pour the seasonal rains. Whenever I see them so rich in water, my shoulders turn sallow like the blooms of the sponge gourd.
(The grieving heroine speaks to her friend at the advent of the rainy season)

3

பருவம் கண்டு அழிந்த கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது

மின்னும், முழக்கும், இடியும், மற்று இன்ன
கொலைப் படை சாலப் பரப்பிய, - முல்லை
முகை வென்ற பல்லினாய்! - இல்லையோ, மற்று
நமர் சென்ற நாட்டுள் இக் கார்?

O friend endowed with teeth which excel in charm the mullai buds! Are there in the country of our lover's stay, these clouds which spread everywhere the deadly weapons namely the lightning flashes, the rumbling thunder and the like?[3]

(The confidante speaks to the grieving heroine at the advent of the rainy season)

---

3. Friend!
   This is eventide : now the house-dwelling sparrows,
   Their feathers resembling
   The folded petals of water lily flowers,
   After eating to their fill, the grains drying in the foreyards,
   And delightfully bathing in the minute dusts of cowdung,
   Abide with their fledglings
   In the eves of the homes!
   Are not this dismal hour
   And the loneliness associated with it
   In the place of his stay?
   - Kuruntokai : 46 (Tr. A. Dakshinamurthy, 2007.)

4

இதுவு மது
உள்ளார்கொல் காதலர் - ஒண்டொடி! - நம் திறம்?
வள் வார் முரசின் குரல்போல் இடித்து உரறி,
நல்லார் மனம் கவரத் தோன்றி, பணிமொழியைக்
கொல்வாங்குக் கூர்ந்தது, இக் கார்.

My friend of shining bangles! These rain clouds clap like the thundering drums, whose faces are stiffened with leather straps causing pain to the women, separated from their spouses. They have collected together as if they intend to falsify the sweet words of our lover. Won't he even think of the plight of ours? (he will).
(The same situation)

5

இதுவு மது
கோடு உயர் தோற்ற மலைமேல் இருங் கொண்மூக்
கூடி நிரந்து தலை பிணங்கி, ஓடி,

வளி கலந்து, வந்து உறைக்கும் வானம் காண்தோறும்,
துளி கலந்து வீழ்தரும், கண்.

My friend! My eyes rain tears whenever I see the sky pouring rains, coupled with winds, as the huge clouds collect on the high-peaked mountain, and clash with one another.
(The same situation)

6

இதுவுமது
முல்லை நறு மலர் ஊதி, இருந் தும்பி
செல்சார்வு உடையார்க்கு இனியவாய், - நல்லாய்! - மற்று
யாரும் இல் நெஞ்சினேம் ஆகி உறைவேமை
ஈரும், இருள் மாலை வந்து.

Good friend! This is dusky evening when the big bees buzz the mullai flowers. When it gives joy to those women who have their spouses beside them, it causes pain as if splitting us into two. We are left alone our hearts burdened with sorrow.
(The same situation).

7

இதுவுமது
தேரோன் மலை மறைந்த செக்கர் கொள் புன் மாலை
ஊர் ஆன்பின் ஆயன் உவந்து ஊதும், சீர்சால்,
சிறு குழல் ஓசை, - செறிதொடி! - வேல் கொண்டு
எறிவது போலும் எனக்கு.

This is the short - lived evening ; now the sky reddens and the sun, the rider of one - wheeled chariot sets in the western hill; at this hour, I feel as if I were pierced with a spear when I hear the sweet melody of the small but famed pipes blown

by the neatherds who follow their cattle returning to their village.[4]
(The same situation)

---

4. Thirukkural : 123 : 8

8

இதுவுமது

பிரிந்தவர் மேனிபோல் புல்லென்ற வள்ளி,
பொருந்தினர் மேனிபோல், பொற்ப, - திருந்திழாய்! -
வானம் பொழியவும் வாரார்கொல், இன்னாத
கானம் கடந்து சென்றார்?

Friend of shapely jewels! Rains have poured and the va!!i vines which had wilted away like the separated women have now turned charming. They now resemble those women who are in the company of their lovers. Won't our lover return even now, the one who crossed a hazardous wasteland?
(The same situation)

9

பருவம் என்று அழிந்த கிழத்தியைத் தோழி, பருவம் அன்று என்று வற்புறுத்தியது

வருவர் - வயங்கிழாய்! - வாள் ஒண் கண் நீர் கொண்டு,
உருகி, உடன்று அழிய வேண்டா; தெரிதியேல்,
பைங் கொடி முல்லை அவிழ் அரும்பு ஈன்றன,
வம்ப மழை உரறக் கேட்டு.

One of glittering ornaments! Our lover will arrive here at the advent of the rainy season. Your sword - like bright eyes need not shed tears. You need not melt and grow week. If you contemplate, you will find that the fresh vines of mullai have put forth buds on hearing the roar of the unseasonal clouds, which are short - lived.[5]

(The confidante consoles the heroine who grieves at the advent of the season)

---

5. Kur : 66 and 251
   Certainly senseless are are these broad-based Konrai trees!
   They have let out regular rows of boughs.
   Mistaking the unseasonal showers for the monsoon,
   The time when our lover
   Who had crossed a hazardoas path
   Through the wasteland full of shining gravel
   Had promised to return. - Kur : 66
   Refer also 251 of the same anthology.
   (Tr.) A. Dakshinamurthy, 2007.

10

வினை முற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது

நூல் நவின்ற பாக! தேர் நொவ்விதாச் சென்றீக!
தேன் நவின்ற கானத்து எழில் நோக்கி, தான் நவின்ற
கற்புத் தாள் வீழ்த்து, கவுள்மிசைக் கை ஊன்றி,
நிற்பாள் நிலை உணர்கம் யாம்.

Expert charioteer well -versed in chariot manual! Let your chariot move fast and let us reach home and witness the plight of my beloved. She will be standing gazing all the while, at the melliferous pasture, the chastity so inherent in her, guarding her life and her hand supporting her chin.[6]

(The hero speaks to the charioteer after completing his mission.)

---

6. The hero contemplates the activities of his separated spouse in her home in his absence. Akanānūru : 54 (Tr.) A. Dakshinamurthy, Book-one, Bharathidasan University, 1999.

2. குறிஞ்சி

11

பகற்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைபுறத்தானாக, தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய், செறிப்பு அறிவுறீஇயது

பொன் இணர் வேங்கை கவினிய பூம் பொழிலுள்
நன் மலை நாடன் நலம் புனைய, - மென்முலையாய்! -
போயின, சில் நாள் புனத்து மறையினால்
ஏயினர் இன்றி, இனிது.

2. Kuriñci

O my friend of tender breasts! A few days have gone since the chief of a good mountain enhanced your charm, free from any interruption, in the beautiful grove, thick with vēṅkai trees of golden bunches of flowers.
(The confidante speaks to her friend when the hero waits nearby concealed, during the day tryst, by way of informing him that the heroine is under the strict control of her elders.)

12

பகற்குறி வந்து பெயர்கின்ற தலைமகனைக் கண்ணுற்றுத் தோழி செறிப்பு அறிவுறீஇயது

மால் வரை வெற்ப! வணங்கு குரல் ஏனல்
காவல் இயற்கை ஒழிந்தேம், யாம்; தூ அருவி
பூக் கண் கழூஉம் புறவிற்றாய், பொன் விளையும்
பாக்கம் இது, எம் இடம்.

O chief of a domain with high - peaked hills! Now we are relieved of our duty of guarding the field of bent-eared millet crops. We dwell in this prosperous part which fetches golden wealth to us. There are forests where the cascades flow down washing the eyes of the flowers.

(The confidante suggests to the hero when he returns after day tryst with the heroine, that her friend remains confined to her home.)

13

சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகனை இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது

கானக நாடன் கலவான் என் தோள்! என்று, -
மான் அமர் கண்ணாய்! - மயங்கல் நீ! நானம்
கலந்து இழியும் நல் மலைமேல் வால் அருவி ஆட,
புலம்பும் அகன்று நில்லா!

My friend endowed with eyes resembling those of a doe's! Do not lose your wisdom thinking that the chief of a forest domain will not embrace my shoulders. If I sport in the white cascade that flows down mingling with many sweet fragrance in his domain, the grief of my shoulders will leave for good![7] (The hero stands concealed when the heroine speaks in praise of the former, as a reply to her companion who pretended to speak ill of him.)

---

7. Refer the following verses : Narr : 236
   Kuru : 23, 249, 361; Akam : 129, 378

14

தோழி தலைமகட்கு மெலிதாகச் சொல்லி, குறை நயப்புக் கூறியது

புனை பூந் தழை அல்குல் பொன் அன்னாய்! சாரல்
தினை காத்து இருந்தேம் யாம் ஆக, வினை வாய்த்து
மா வினவுவார் போல வந்தவர் நம்மாட்டுத்
தாம் வினவல் உற்றது ஒன்று உண்டு.

Friend like the goddess of plenty, your forelap adorned with bunches of flowers and leaves! When we were on the guard

of the millet crops in the hill slope, he came here and enquired us of the whereabouts of the beast he struck with arrow. But I feel there is something else he wishes to know from us.
(The confidante suggests to her friend that she should yield to the hero's wishes.)

15

பகற்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, தோழி தாய் கேட்டதற்கு மறுமாற்றம் சொல்லுவாள் போலப் படைத்து மொழி கிளவியான் வரைவு கடாயது

வேங்கை நறு மலர் வெற்பிடை யாம் கொய்து,
மாந் தளிர் மேனி வியர்ப்ப, மற்று ஆங்கு எனைத்தும்
பாய்ந்து அருவி ஆடினேம் ஆக, பணிமொழிக்குச்
சேந்தனவாம், சேயரிக் கண்தாம்.

Our bodies which shone like the tender mango shoots sudated due to our plucking the fragrant flowers of the Vēṅkai tree on the hill. We sported in every cascade there. This was cause for the reddening of the eyes of my soft-spoken friend![8]
(The hero stands nearby during day tryst when the confidante speaks in the pretext of answering the question of her mother to urge him to wed the heroine early.)

---

8. Kuṟuntokai : 354

16

இரவுக்குறி வந்து பெயரும் தலைமகனைக் கண்ணுற்று நின்ற தோழி வரைவு கடாயது

கொடு வரி வேங்கை பிழைத்து, கோட்பட்டு, -
மடி செவி வேழம் - இரீஇ, அடி ஓசை
அஞ்சி, ஒதுங்கும் அதர் உள்ளி, ஆர் இருள்
துஞ்சா, சுடர்த்தொடி கண்

You tread during densely dark midnight, a fearful path where a bent - eared elephant withdraws and walks away in gentle steps, after having escaped from the grip of a tiger with curved stripes on its body. On the thought of this path, the eyes of this girl, adorned with gleaming bracelets refuse to close in sleep.
(The confidante urges the hero to wed her friend early when he returns after a night - meeting with the heroine.)

17

இதுவுமது
மஞ்சு இவர் சோலை வள மலை நல் நாட!
எஞ்சாது நீ வருதி என்று எண்ணி, அஞ்சி,
திரு ஒடுங்கும் மென் சாயல் தேம் கோதை மாதர்
உரு ஒடுங்கும், உள் உருகி நின்று.

O chief of a fertile mountain dight with groves on whose summit rain clouds crawl! My friend whose hair is adorned with fragrant wreaths of flowers and who excels in charm even the goddess of plenty is anguished and grows weak as you cease not to visit here every day by night.
(The same situation)

18

தோழி செறிப்பு அறிவுறீஇ, தலைமகனை வரைவு கடாயது
எறிந்து, எமர்தாம் உழுத ஈர்ங் குரல் ஏனல்,
மறந்தும், கிளி இனமும் வாரா; - கறங்கு அருவி
மா மலை நாட! - மடமொழிதன் கேண்மை
நீ மறவல் நெஞ்சத்துக் கொண்டு.

O chief of a country with a high mountain with dinsome cascades! The flocks of parrots will not visit even due to their forgetfulness our millet - field, which our elders

ploughed after having cleared the forest. May you treasure in your heart, the kinship of my friend whose words express her innocence!
(The confidante urges the hero to wed her friend early suggesting to him of the confinement of the heroine to her home.)

19

தோழி இரவுக்குறியின்கண் நெறி விலக்கி, வரைவு கடாயது

நெடு மலை நல் நாட! நீள் வேல் துணையா,
கடு விசை வால் அருவி நீந்தி, நடு இருள்,
இன்னா அதர் வர, ஈர்ங் கோதை மாதராள்
என்னாவாள்! என்னும், என் நெஞ்சு.

O chief of a high mountain! My heart is squeezed by anguish with the thought as to how my friend who sports cool flower - wreaths will endure pains, as you visit here by night through a perilous path, swimming against swift - flowing streams and silvery cascades, having no other support but your spear.
(The confidante urges the hero to wed her friend early)

20

தலைமகள் தோழிக்கு அறத்தொடு நின்று வெறி விலக்கவேண்டும் உள்ளத்தாளாய்ச் சொல்லியது

வெறி கமழ் வெற்பன் என் மெய்ந் நீர்மை கொண்டது
அறியாள் மற்று அன்னோ! அணங்கு அணங்கிற்று! என்று,
மறி ஈர்த்து உதிரம் தூய், வேலன் - தரீஇ,
வெறியோடு அலம்வரும், யாய்.

Alas, our mother is quite ignorant. She has failed to realise that the chief of a mountain full of sweet fragrance stole away the charm of my body. She worries herself with the belief

that my present illness is the work of a deity. She has invited the vēlan who would sacrifice a goat and sprinkle its blood as an offering to lord Murukan.
(The heroine speaks to her confidante exposing her love affair.)

3. மருதம்

21

பாணற்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது

கொண்டுழிப் பண்டம் விலை ஒரீஇக் கொற்சேரி
நுண் துளைத் துன்னூசி விற்பாரின், ஒன்றானும்
வேறு அல்லை, - பாண! - வியல் ஊரன் வாய்மொழியைத்
தேற, எமக்கு உரைப்பாய், நீ.

3. Marutam

O bard clearly passing on the messages of the chief of a town to us! You are in no way different from the merchants who barter the stitching needles with fine eyes for a price, many times higher than the cost price in the streets of the ironsmiths.[9]
(The heroine disallows entry to the bard)

9. Palmolinānūru - 50.

22

இதுவுமது

போது ஆர் வண்டு ஊதும் புனல் வயல் ஊரற்குத்
தூதாய்த் திரிதரும் பாண மகனே! நீதான்
அறிவு அயர்ந்து, எம் இல்லுள் என் செய்ய வந்தாய்?
நெறி அதுகாண், எங்கையர் இற்கு.

O bard roaming about as the messenger of the chief of a village with water - rich fields full of flowers buzzed by bees! What for did you come to our house with your confused mind? Look there! It is the way which leads you to the houses of our younger sisters![10]
(The same situation)

10. Akanāṉūṟu - 56

23

இதுவு மது
யாணர் அகல் வயல் ஊரன் அருளுதல், -
பாண! - பரிந்து உரைக்க வேண்டுமோ? மாண
அறிவது அறியும் அறிவினார் கேண்மை
நெறியே உரையாதோ மற்று?

O bard! Should you speak at length to us of the love towards us of the chief of a plain fetching ceaseless revenue? Their gracefulness itself will speak aloud of the greatness of the kinship of the noble men endowed with discerning wisdom.
(The same situation)

24

இதுவு மது
கோலச் சிறு குருகின் குத்து அஞ்சி, ஈர் வாளை
நீலத்துப் புக்கு ஒளிக்கும் ஊரற்கு, மேல் எல்லாம்,
சார்தற்குச் சந்தனச் சாந்து ஆயினேம்; இப் பருவம்
காரத்தின் வெய்ய, என் தோள்!

He is the chief of a village where a cool vāḷai fish dreads the pecking of a heron which is small but beautiful, and hides itself among the flowers of blue lily. There was a time when we were desirable for him like the sandal cream. Alas, now

my arms have turned as hot as the alkali meant for healing wounds.[11]
(The same situation)

---

11. Ref. Kumbakaruṇan̲ vataippadalam, Kamparāmāyanam, verse : 141.

25

வாயில் வேண்டிச் சென்றார்க்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது

அழல் அவிழ் தாமரை ஆய் வயல் ஊரன்
விழைதகு மார்பம் உறும், நோய் - விழையின்,
குழலும் குடுமி என் பாலகன் கூறும்
மழலை வாய்க் கட்டுரையால்.

The entising breast of the chief of a fertile domain with fields where fire-like lotus flowers blossom forth will grieve should he return here attracted by the lisping words of my son with his curly tuft.
(The hero turns down the request of the hero's envoys)

26

புதல்வனை முனிந்து, தலைமகள் மறுத்தாளைப் போல, தோழிக்கு வாயில் நேர்ந்தது

பெய் வளைக் கையாய்! பெரு நகை ஆகின்றே -
செய் வயல் ஊரன் வதுவை விழவு இயம்ப,
கை புனை தேர் ஏறிச் செல்வானைச் சென்று இவன்
எய்தி, இடர் உற்றவாறு!

O bangled friend! The chief of the village rich in arable lands rode on his ornate chariot to visit his hetaira's house where wedding drums rumbled. At that time this little boy appeared before him and prevented his going. This trouble undergone by our man evoked great fun in me![12]

(The heroine accepts the counselling of her friend pretending to find fault with her son)

12. Ref. verse 66 of Akanāṉūṟu.

27

வாயில் வேண்டிச் சென்றார்க்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது

தண் வயல் ஊரற் புலக்கும் தகையமோ? -
நுண் அறல் போல நுணங்கிய ஐங் கூந்தல்,
வெண் மரல் போல நிறம் திரிந்து, வேறாய
வண்ணம் உடையேம், மற்று யாம்.

There was a time when our tresses resembled the black and fine sand in the stream. Such tresses have now changed and resemble the blades of white maral! As such, are we qualified to sulk with the chief of a village of water - rich fields?
(The heroine refuses entry to the messengers of the hero.)

28

தலைமகள் தோழிக்கு வாயில் மறுத்தது

ஒல்லென்று ஒலிக்கும் ஒலி புனல் ஊரற்கு
வல்லென்றது என் நெஞ்சம் - வாட்கண்ணாய்! - நில் என்னாது,
ஏக்கற்று ஆங்கு என் மகன்தான் நிற்ப, என்னானும்
நோக்கான், தேர் ஊர்ந்தது கண்டு.

Bright - eyed friend! I saw with my own eyes how our lover rode to his hetaira's house, refusing to look at my son who stood on his way, longing for his father's love. He did not bid his charioteer to stop the chariot. So my heart does not melt for the chief of the plain with dinsome water resources.[13]
(The heroine turns down the counselling of her confidante.)

13. This stands in contrast to the previous one in which the hero stops his chariot and takes his son and gets into his home.

29

ஆற்றாமையே வாயிலாகப் புக்க தலைமகன் புணர்ந்து நீங்கிய பின்பு, சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது

ஒல்லென் ஒலி புனல் ஊரன் வியல் மார்பம்
புல்லென் யான் என்பேன்; - புனையிழையாய்! - புல்லேன்
எனக்கு ஓர் குறிப்பும் உடையேனோ, ஊரன் -
தனக்கு ஏவல் செய்து ஒழுகுவேன்?

One of ornate jewels! I would remain determined not to embrace the wide breast of the chief of the village of noisy waters. (before seeing him) But being duty - bound to serve him (as his wife) I have the propriety to refuse to embrace him when I see him.[14]
(The heroine speaks to her visiting companion after the hero had left from his home after enjoying union with his wife.)

---

14. Refer verse 181 of Kuruntokai.

30

இதுவும் அது

குளிரும் பருவத்தே ஆயினும், தென்றல்
வளி எறியின், மெய்யிற்கு இனிதாம்; . ஒளியிழாய்! -
ஊடி இருப்பினும், ஊரன் நறு மேனி
கூடல் இனிது ஆம், எனக்கு.

One of glittering ornaments! The wafting southern wind is sweet to the body even though the season is rainy. The fragrant body of my lover who is the chief of a plain is sweet to embrace even when I am in the sulking mood.
(The same situation)

4. பாலை

31

பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

உதிரம் துவரிய வேங்கை உகிர்போல,
எதிரி முருக்கு அரும்ப, ஈர்ந் தண் கார் நீங்க, எதிருநர்க்கு
இன்பம் பயந்த இளவேனில் காண்தொறும்,
துன்பம் கலந்து அழியும், நெஞ்சு.

4. Pālai

Spring is the season when the murukku trees are full of buds resembling the blood - stained claws of a tiger and when the cool clouds disappear and the lovers meet and enjoy bliss. Whenever I see this season, my heart gets squeezed by grief. (The separated heroine speaks to her friend at the advent of the spring.)

32

தலைமகனது பிரிவுக் குறிப்பு அறிந்து ஆற்றளாய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தது

விலங்கல்; விளங்கிழாய்! செல்வாரோ அல்லர்
அழல் பட்டு அசைந்த பிடியை, எழில் களிறு,
கல் சுனைச் சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையால் கொண்டு,
உச்சி ஒழுக்கும் சுரம்.

Friend endowed with shining jewels! Our lover will not choose to tread the wilderness in which a beautiful tusker sucks the scarce and muddy water from a rocky spring and pours it on the head of its mate which grieves engulfed by a wild fire. Do not attempt to persuade him not to part from you. (The companion of the heroine consoles her friend when the latter feared that her man will part from her.)

33

மகட் போக்கிய நற்றாய் கவன்று சொல்லியது

பாவையும், பந்தும், பவளவாய்ப் பைங் கிளியும்,
ஆயமும், ஒன்றும், இவை நினையாள்; பால் போலும்
ஆய்ந்த மொழியினாள் செல்லும்கொல், காதலன்பின்,
காய்ந்து கதிர் தெறூஉம் காடு?

My beloved's words are sweet like milk. I am anguished that she cannot endure the pain of walking behind her lover in the wilderness, parched by blazing fire, forgetting her doll, ball, the - red - beaked pet-parrot and her play mates.[15]
(The mother grieves thus after her daughter's elopement with her lover.)

15. Refer verse 49 and Narr : 12, 143

34

தோழி தலைமகனைச் செலவு அழுங்கியது

கோட்டு அமை வல் வில் கொலை பிரியா வன்கண்ணர்
ஆட்டிவிட்டு ஆறு அலைக்கும் அத்தம் பல நீந்தி,
வேட்ட முனைவயின் சேறிரோ - ஐய! - நீர்
வாள் தடங் கண் மாதரை நீத்து?

O chief! Are you set to travel through many a barren wilderness infested with the hard - hearted highwaymen, who are inseparable from their murderous nature and who plunder the possessions of the way-farers? Will you cross the wastelands where the hunters live, forsaking your long-eyed spouse?
(The companion of the heroine prevents the hero from parting from his wife.)

35

தலைமகன் பொருள்வயின் பிரிந்த காலத்து, ஆற்றாள்! எனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைமகள், ஆற்றுவல் என்பதுபட மொழிந்தது

கொடு வில் எயினர் தம் கொல் படையால் வீழ்த்த
தடி நிணம் மாந்திய பேஎய், நடுகல்
விரி நிழல், கண்படுக்கும் வெங் கானம் என்பர்,
பொருள் புரிந்தார் போய சுரம்.

It is said that in the hazardous wilderness which our lover treads, questing after riches, where a ghoul that ate abundant flesh of those men who fell dead by the attack of the murderous weapons of the hunters with bent bows, now sleeps under the shade of a hero - stone.
(The heroine says that she can endure the pangs of separation when her spouse is abroad seeking wealth.)

36

பிரிவு உணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது

கடிது ஓடும் வெண்தேரை, நீர் ஆம் என்று எண்ணி,
பிடியோடு ஒருங்கு ஓடி, தாள் பிணங்கி, வீழும்
வெடி ஓடும் வெங் கானம் சேர்வார்கொல், - நல்லாய்! -
தொடி ஓடி வீழத் துறந்து?

O my good friend! Will my lover part from me causing my bangles slip off? Will he tread the hazardous and painful wilderness when tuskers and their mates run after mirages, taking them for real water and fall down their legs getting exhausted?
(The heroine speaks to her friend who informed her of the parting of the hero.)

37

உடன் போய தலைமகட்கு நற்றாய் கவன்று உரைத்தது

தோழியர் சூழத் துறை முன்றில் ஆடுங்கால்,
வீழ்பவள் போலத் தளரும் கால், தாழாது,
கல் அதர் அத்தத்தைக் காதலன்பின் போதல்
வல்லவோ, மாதர் நடை?

My daughter's legs would grow weak as if they would cause her fall down even while she sported in the fords with her mates. Are such legs now strong enough to follow her lover through the wasteland full of pebbles?[16]
(The mother feels for her eloped daughter.)

16. Akanāṉūṟu : 17

38

பிரிவின்கண் ஆற்றாளாயின தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தது

சுனை வாய்ச் சிறு நீரை, எய்தாது என்று எண்ணி,
பிணை மான் இனிது உண்ண வேண்டி, சுலைமா தன்
கள்ளத்தின் ஊச்சும் சுரம் என்பர், காதலர்
உள்ளம் படர்ந்த நெறி.

It is said that the path which our lover travels now is so barren that a buck which desires its loving mate to slake its thirst pretends to drink the scarce water in a dry spring, thinking that it will not be sufficient for both.[17]
(The companion of the heroine consoles her friend after the hero had gone abroad.)

17. Standing near water and thirsty,
The stag wants the doe to drink first
The doe the stag - Gatha Saptha Sathi - 763

39

தலைமகன் பொருள் வலித்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது

மடவைகாண்; - நல் நெஞ்சே! - மாண் பொருள் மாட்டு ஓட,
புடைபெயர் போழ்தத்தும் ஆற்றாள், படர் கூர்ந்து
விம்மி உயிர்க்கும் விளங்கிழையாள் ஆற்றுமோ,
நம்மின் பிரிந்த இடத்து?

Our sweet beloved with glittering jewels would heave deep sighs and sob out of anguish, even when our clasp gets loosened for a while. Will such a girl endure our separation when you go in quest of your fortune?[18]
(The hero gives up his proposed journey in quest of riches)

---

18. Refer Akanāṉūṟu : 225

40

இதுவுமது

இன்று அல்கல் ஈர்ம் படையுள் ஈர்ங்கோதை தோள் துணையா
நன்கு வதிந்தனை; - நல் நெஞ்சே! - நாளை நாம்
குன்று அதர் அத்தம் இறந்து, தமியமாய்,
என்கொலோ சேக்கும் இடம்?

My good heart! You stay here this night, hugging the shoulders of our sweet who wears wreaths of cool flowers. Alas, what could be the place of our stay tomorrow, after treading all alone, the wellnigh impassable path that courses through small hills?
(The same situation)

5. நெய்தல்

41

அல்லகுறிப்பட்ட தலைமகற்குச் சொல்லுவாளாய், தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது

தெண் கடற் சேர்ப்பன் பிரிய, புலம்பு அடைந்து,
ஒண் தடங் கண் துஞ்சற்க! - ஒள்ளிழாய்! - நண்பு அடைந்த
சேவலும் தன் அருகில் சேக்குமால்; என்கொலோ,
பூந் தலை அன்றில் புலம்பு?

5. Neytal

One of shining ornaments ! May your eyes, large and lustrous lose sleep, unable to endure loneliness due to the separation of our lover, the chief of a seashore. What could be the reason why the female of the A<u>nr</u>il with a red-flower-like crest on her head grieves, even when her loving mate abides nearby?
(The confidante speaks to the heroine pretending to speak to the hero who missed the tryst).

42

காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி

கொடுந் தாள் அலவ! குறை யாம் இரப்பேம்;
ஒடுங்கா ஒலி கடற் சேர்ப்பன் நெடுந் தேர்
கடந்த வழியை எம் கண் ஆரக் காண,
நடந்து சிதையாதி, நீ!

O bent-legged crab! A request to you! The chief of a seashore rode on his tall chariot. Pray do not spoil by your

crawlings, the impress of his chariot-wheels so that my eyes will rejoice at its sight.[19]
(The heroine speaks in her mood of excessive passion).

---

19. My lover rode away in his chariot with fleetness
Of bird-flight, and the waves erased the impress
Of the chariot - wheels : What then shall I do?
If you too are like this, what shall I do?
- Cilappatikāram, 7 : 202 - 05

43

இதுவு மது
பொரிப் புறப் பல்லிச் சினை ஈன்ற புன்னை
வரிப் புற வார் மணல்மேல் ஏறி, தெரிப்புறத்
தாழ் கடல் தண் சேர்ப்பன் தார் அகலம் நல்குமேல்,
ஆழியால் காணாமோ, யாம்!

Let us know by drawing kūṭal[20] if our man, the chief of a deep-watered sea-shore land will rest with us on the striped sand dune covered with the punnai buds resembling the speckled eggs of the lizard and offer his garlanded chest to us.
(The same situation).

---

20. Loops drawn on sand by a love-lorn lady for divining the safe arrival of her lord : (Tamil Lexicon, Madras, P. 1068, 1982)

44

பகற்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, படைத்து மொழி கிளவியால் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய், செறிப்பு அறிவுறீஇ, வரைவு கடாயது
கொண்கன் பிரிந்த குளிர் பூம் பொழில் நோக்கி,
உண்கண் சிவப்ப அழுதேன் ஒளி முகம்
கண்டு, அன்னை, எவ்வம் யாது? என்ன, கடல் வந்து என்
வண்டல் சிதைத்தது என்றேன்.

I wept causing my khol-fed eyes turn red looking at the cool and beautiful grove, from where our lover, the chief of a seashore land parted from me. Our mother looked at my gleaming face and asked of me the reason for it. I said that the sea waves had destroyed the sand-house which I built on the shore.[21]
(The confidante pretends to speak to her heroine and urges the hero who waits concealed to wed her friend soon).

---

21. Did we not see, chieftain, your friend?
She would gather the fine sand and fill up the sea
Since it engulfed her mud-toy
- Ainkurunūru, 124. (Tr.P. Jothimuttu)

45

தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாதற்பொருட்டுத் தலைமகள் வரைவு வேட்டுச் சொல்லியது

ஈர்ந் தண் பொழிலுள், இருங் கழித் தண் சேர்ப்பன்
சேர்ந்து, என் செறி வளைத் தோள் பற்றித் தெளித்தமை, -
மாந் தளிர் மேனியாய்! - மன்ற விடுவனவோ,
பூந் தண் பொழிலுள் குருகு?

Girl with your tender body like the cool mango shoot! The chief of the cool shore with creeks enjoyed my company amidst an extremely cool grove and made affirmations, holding my bangled hands. Will the birds that live in that grove, cool and charming, forget it so easily.
(The heroine expresses her wish for early wedding by way of requesting her confidante to urge the hero to wed her eft soon.)

46

பகற்குறி வந்து புணர்ந்து நீங்கும் தலைமகனைக் கண்ணுற்று நின்று தோழி வரைவு கடாயது

ஓதம் தொகுத்த ஒலி கடல் தண் முத்தம்
பேதை மடவார் தம் வண்டல் விளக்கு அயரும்
கானல் அம் சேர்ப்ப! தகுவதோ, என் தோழி
தோள் நலம் தோற்பித்தல் நீ?

O chief of a beautiful shore in whose groves young girls play building sand-houses using the cool pearls washed ashore by the roaming sea-waves as lamps! Is it just on your part to cause the shoulders of my friend droop?
(The confidante urges the hero to wed her friend soon, as he leaves after meeting his beloved during day by tryst.)

47

தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது; தோழற்குச் சொல்லியதூஉம் ஆம்

பெருங் கடல் உள் கலங்க, நுண் வலை வீசி,
ஒருங்குடன் தன்னைமார் தந்த கொழு மீன்
உணங்கல் புள் ஓப்பும் ஒளி இழை மாதர்
அணங்கு ஆகும், ஆற்ற எமக்கு.

The girl adorned with glittering jewels who guards against the birds the drying succulent fishes, which all her brothers joined together and brought ashore casting their nets woven with fine threads and causing the fathoms of the vast sea turn muddy caused me great grief like a deity.
(The hero speaks to the confidante or to his companion).

48

தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது

எக்கர் இடு மணல்மேல் ஓதம் தர வந்த
நித்திலம் நின்று இமைக்கும் நீள் கழித் தண் சேர்ப்ப!

மிக்க மிகு புகழ் தாங்குபவோ, தற் சேர்ந்தார்
ஒற்கம் கடைப்பிடியாதார்?

O chief of a seashore land where the pearls that were washed ashore by the waves now lie and glitter on the banks of creeks flooded and cool! Can those men earn high renown-those who do not hold fast as their avowed duty, the act of wiping off the distress of their near kin.
(The confidante urges the hero to wed the heroine early).

49

அல்லகுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்தமை அறிய, தலைமகன்
சிறைப்புறத்தானாக, தோழி சொல்லியது
கொடு முள் மடல் தாழைக் கூம்பு அவிழ்ந்த ஒண் பூ
இடையுள் இழுது ஒப்பத் தோன்றி, புடை எலாம்
தெய்வம் கமழும் தெளி கடல் தண் சேர்ப்பன்
செய்தான், தெளியாக் குறி.

Our lover is the lord of a land on the shore of the cool and clear-watered sea. Here the screwpine bushes, with crooked thorns and long blades blossom and their central pith, (stamens) appears like butter that issues forth divinely sweet fragrance. He made a sign beyond our comprehension when he came to the trysting place.
(The confidante speaks to the hero who stands nearby so that he may realise the heroine returned missing the tryst.)

50

இதுவுமது
அணி கடல் தண் சேர்ப்பன் தேர்ப் பரிமாப் பூண்ட
மணி அரவம் என்று, எழுந்து போந்தேன்; கனி விரும்பும்
புள் அரவம் கேட்டுப் பெயர்ந்தேன், - ஒளியிழாய்! -
உள் உருகு நெஞ்சினேன் ஆய்.

O girl with glittering jewels! I rushed to the street with the thought that it was the tinkling of the bells worn around the necks of the horses that pulled the chariot of the chief of the cool seashore land. Alas, I returned with a heart burdened with grief, when I learnt it was only the chirping of the fruit-loving birds![22]
(The same situation.)

---

22. We hear a sound from yonder!
Is it the tinkling of the bells
Worn around the necks of lovely cows
Which now return home, with their bulls,
During this evening, after having grazed grass to their fill?
If not, could if be the chiming of the bells
Adorning our lover's charriot who returns
With a satisfied heart
After having accomplished his mission.
- Kuṟ : 275 (Tr. A. Dakshinamurthy)

சிறப்புப் பாயிரம்

பண்பு உள்ளி நின்ற பெரியார் பயன் தெரிய,
வண் புள்ளி மாறன் பொறையன் புணர்த்து யாத்த
ஐந்திணை ஐம்பதும் ஆர்வத்தின் ஓதாதார்,
செந்தமிழ் சேராதவர்.

Invocation

Aintiṇai Aimpatu is the work composed by māṟaṉ poṟaiyaṉār the expert mathematician to help the wise who ever wish to realise the human virtues to understand the nuances of the theme of Akam poetry.. Those who fail to study this, cannot enjoy the sweetness of the chaste Tamil language.

– **Māṟāṉ Poṟaiyaṉār**

✿ ✿ ✿

ஐந்திணை எழுபது

(மூவாதியார்)

1. குறிஞ்சி

1

தோழி தலைமகனை வரைவு கடாயது

அவரை பொருந்திய பைங் குரல் ஏனல்
கவரி மட மா கதூஉம் படர் சாரல்
கானக நாட! மறவல், வயங்கிழைக்கு
யான் இடை நின்ற புணை.

Aintiṇai Eḻupatu

1. Kuṟiñci

O chief of a wide montane region where the young Kavari deer grazes gripping with its mouth the green-grained millet crops together with the country beans thriving in their midst! Forget not the truth that I served you both, to foster your kinship.

(The confidante of the heroine insists the hero upon wedding her friend)

2

வரைவு தலைவந்தமை கண்டு மகிழ்ந்த தலைமகள் தோழிக்குக் கூறியது

கொல்லைப் புனத்த அகில் சுமந்து, கல் பாய்ந்து,
வானின் அருவி ததும்ப, கவினிய
நாடன் நயம் உடையன் என்பதனால், நீப்பினும்,
வாடல் மறந்தன, தோள்.

In our lover's hilly country, cascade caused by the rains spreads all over the land, carrying in its current, the akil wood in the millet field and thus adds to the land's greatness. He being one of sterling qualities, my shoulders forgot to droop in spite of his parting from me.
(The heroine speaks to her confidante when the hero came prepared to wed her.)

3

தோழி தலைமகன் வரைவு மலிந்தமை தலைமகட்குச் சொல்லியது

இலை அடர் தண் குளவி வேய்ந்த பொதும்பில்,
குலையுடைக் காந்தள், இன வண்டு இமிரும்
வரையக நாடனும் வந்தான்; மற்று அன்னை
அலையும் அலை போயிற்று, இன்று.

Our lover, the chief of a montane region where swarms of bees buzz the bunches of Kāntaḷ plants in the groves where the cool and leafy jasmine creepers grow thick has come with the proposal to wed you. We are freed from the torture of our mother from today.
(The confidante informs her friend, the consent of the hero to wed her)

4

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது

மன்றப் பலவின் சுளை விளை தீம் பழம்
உண்டு, உவந்து, மந்தி முலை வருட, கன்று அமர்ந்து,
ஆமா சுரக்கும் அணி மலை நாடனை
யாமாப் பிரிவது இலம்.

A she-monkey eats the sweet drupels of the jack fruit in the commonyard and strokes the udder of a wild cow that lies beneath a tree, when the animal gives milk as if it would feed its calf. Such is the country full of natural scenes of our lover. We cannot afford to get separated from him all through our life.
(The hero stands nearby concealed when the heroine speaks in praise of him in response to her confidante who pretended to blame him.)

5

இதுவுமது
சான்றவர் கேண்மை சிதைவு இன்றாய், ஊன்றி,
வலி ஆகி, பின்னும் பயக்கும்; மெலிவு இல்
கயம் திகழ் சோலை மலை நாடன் கேண்மை
நயம் திகழும் என்னும், என் நெஞ்சு.

My heart is confident that the kinship of the chief of the mountain abounding in ponds which make the groves fertile will be abundantly sweet like the friendship with the virtuous, which does not suffer set back but remains deep-rooted and which serves as a prop and deliveres more and more benefits.
(The same situation)

6

புணர்ந்து நீங்கும் தலைமகனைக் கண்டு தோழி வரைவு கடாயது
பொன் இணர் வேங்கை கமழும் நளிர் சோலை
நல் மலை நாட! மறவல்; வயங்கிழைக்கு
நின் அலது இல்லையால்; ஈயாயோ, கண்ணோட்டத்து
இன் உயிர் தாங்கும் மருந்து?

O lord of a goodly mountain full of cool groves where the Vēṅkai trees disseminate sweet fragrance of the golden bunches of flowers! Do not fail to protect this dame adorned with flashing jewels, as she has no other prop but you. Let your grace save her sweet life.
(The confidante insists the hero upon wedding the heroine soon, when he leaves after having a meeting with his beloved)

7

பகற்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, படைத்து மொழி கிளவியால் தோழி வரைவு கடாயது

காய்ந்தீயல், அன்னை! இவளோ தவறு இலள்; -
ஓங்கிய செந் நீர் இழி தரும் கான் யாற்றுள்,
தேம் கலந்து வந்த அருவி குடைந்து ஆட,
தாம் சிவப்பு உற்றன, கண்.

Pray do not be angry! This girl is faultless! Her eyes have turned red due to her bathing in the honey-mixed red floods in the wild stream. (The confidante insists the hero during day tryst, on wedding the heroine when he stands concealed nearby, pretending to speak to her mother.)

8

புணர்ந்து நீங்கும் தலைமகனைக் கண்டு தோழி வரைவு கடாயது

வெறி கமழ் தண் சுனைத் தெண்ணீர் துளும்ப,
கறி வளர் தே மா நறுங் கனி வீழும்
வெறி கமழ் தண் சோலை நாட! ஒன்று உண்டோ,
அறிவின்கண் நின்ற மடம்?

O chief of a country with groves filled with the sweet fragrance of flowers, where the delicious and sweet-smelling fruit of the mango trees, entwined with pepper vines fall into

the cool and odorous spring, causing its clear water get disturbed. Is your intellect stained with ignorance? (Never!) (The confidante insists on the hero to wed the heroine betimes when he leaves after having a meeting with his beloved)

9

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது

மன்றத் துறுகல் கருங் கண் முசு உகளும்
குன்றக நாடன் தெளித்த தெளிவினை
நன்று என்று தேறித் தெளிந்தேன், தலையளி
ஒன்று; மற்று ஒன்றும் அனைத்து.

Our lover is the chief of a hilly country where the black-eyed monkeys take delight in frolicking on the boulders in the commonyard. I put my trust in the affirmations he made to me. He showered on me his affection. I am quite confident his affection is sustaining.
(When the hero waits nearby concealing, the heroine refutes the adverse statement of the confidante with the purpose to read her mind)

10

தோழி தலைமகனைக் கண்டு வரைவு கடாயது

பிரைசம் கொளா வீழ்ந்த தீம் தேன் இறால்
மரையான் குழவி குளம்பின் துகைக்கும்
வரையக நாட! வரையாய் வரின், எம்
நிரைதொடி வாழ்தல் இலள்.

O chief of hills where the calves of the wild cows trample with their hooves, the sweet honeycombs which slipped off the hands of the hunters. If you continue your clandestine visits here without wedding my friend, she will cease to live.

(The confidante insists on the hero to wed the heroine betimes.)

11

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, தலைமகள் கேட்ப, இயற்பட மொழிந்தது

கேழல் உழுத கரி புனக் கொல்லையுள்,
வாழை முது காய் கடுவன் புதைத்து அயரும்
தாழ் அருவி நாடன் தெளி கொடுத்தான், என் தோழி
நேர்வளை நெஞ்சு ஊன்று கோல்.

Our lover is the chief of a hilly domain full of cascading streams where male monkeys bury in the ground, the ripened plantain fruit and then are annoyed in finding them out in the millet gardens, which the wild boars ploughed and where the hunters set fire to bushes and trees. He made his affirmations to my bangled friend. They were as certain as an arrow that struck at her heart.
(The heroine refutes the adverse remarks of the confidante when the hero stands nearby concealed)

12

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது

பெருங் கை இருங் களிறு ஐவனம் மாந்தி,
கருங் கால் மராம் பொழில் பாசடைத் துஞ்சும்,
சுரும்பு இமிர் சோலை, மலை நாடன் கேண்மை
பொருந்தினார்க்கு ஏமாப்பு உடைத்து.

Our lover is the lord of a hilly domain where a long-trunked and huge tusker feeds on the aivanam grains and then sleeps on the bed of green leaves in the shade of Marām trees with

black base in the grove full of buzzing bee-hives. His kinship is ever a safety to those who trust him.
(The heroine praises the hero in response to her confidante's words blaming him, to be heard by the hero who stands concealed near the fence)

13

வெறியாட்டு எடுத்துக்கொண்ட இடத்து, தோழிக்குத் தலைமகள் அறத்தொடு நின்றது

வார் குரல் ஏனல் வளை வாய்க் கிளி கவரும்,
நீரால் தெளி திகழ், கான் நாடன் கேண்மையே
ஆர்வத்தின் ஆர முயங்கினேன்; வேலனும்
ஈர, வலித்தான், மறி.

He is the chief of a montane region with groves, extremely charming by the bent-beaked parrots which pluck away long ears of millet crops. His kinship alone I preferred out of love for him. So the Vēla<u>n</u> too decided to sacrifice a tender goat, mistaking my growing weak was due to the affliction of Muruka<u>n</u>.
(The heroine discloses her love affair to her friend when her mother conducts the frenzied dance)

14

தலைமகன் வரும் வழியின் ஏதத்திற்குக் கவன்ற தலைமகள் வரைவு வேட்டு, தோழிக்குச் சொல்லியது

குறை ஒன்று உடையேன்மன்; - தோழி! - நிறை இல்லா
மன்னுயிர்க்கு ஏமம் செயல் வேண்டும்; இன்னே,
அரா வழங்கு நீள் சோலை நாடனை நம் இல்,
இரா வாரல் என்பது உரை.

You have to fulfil a wish of mine, my friend. You need to do something to save my life which stays not in a state. Pray

tell our man not to visit our neighbourhood henceforth by night, as it is infested with roaming snakes.
(The heroine, out of fear of the dangers in the path which her lover takes to meet her, requests her friend to urge the hero to wed her betimes)

2. முல்லை

15

பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

செங் கதிர்ச் செல்வன் சினம் கரந்த போழ்தினால்,
பைங் கொடி முல்லை மணம் கமழ, வண்டு இமிர,
காரோடு அலமரும் கார் வானம் காண்தொறும்
நீரோடு அலமரும், கண்.

2. Mullai

Every time I behold the cloudy sky which joins hands with the rainy season, when during the evening the sun's heat gets abated and the fresh mullai flowers issue forth their fragrance and the bees buzz with their sweet humming, my eyes become tearful owing to my grief.
(The heroine speaks to her confidante at the advent of the rainy season)

16

இதுவுமது

தட மென் பணைத் தோளி! நீத்தாரோ வாரார்;
மட நடை மஞ்ஞை அகவ, கடல் முகந்து,
மின்னோடு வந்தது எழில் வானம்; வந்து, என்னை,
என் ஆதி? என்பாரும் இல்.

My friend of bamboo-like rounded and smooth shoulders! Our departed lover does not seem to return now. The comely clouds armed with lightning have drunk the water from the sea and they have caused the peacocks call aloud. I have no one who will come to me and ask, "How are you?".
(The same situation)

17

இதுவுமது
தண் நறுங் கோடல் துடுப்பு எடுப்ப, கார் எதிரி
விண் உயர் வானத்து உரும் உரற்ற, திண்ணிதின்
புல்லுநர் இல்லார் நடுங்க, சிறு மாலை,
கொல்லுநர் போல, வரும்.

The short-lived evening comes resembling murderers when the cool and fragrant white Kāntaḷ plants stand with oar-like flowers and when the thunderbolts amidst the clouds in the high heavens roam about welcoming the rainy season and when the separated women folk shiver out of unbearable grief.
(The same situation)

18

இதுவுமது
கதழ் உறை வானம் சிதற, இதழகத்துத்
தாது இணர்க் கொன்றை எரி வளர்ப்ப, பாஅய்
இடிப்பது போலும் எழில் வானம் நோக்கி,
துடிப்பது போலும், உயிர்.

The clouds forcefully scatter rain drops; the Koṉṟai trees with their flower-bunches appear as if they would hold fire; they spread all over and roar as if they would condemn somebody. Every time I behold such beautiful sky, I feel as if my soul would throb out of pain!
(The same situation)

19

இதுவு மது

ஆலி விருப்புற்று அகவி, புறவு எல்லாம்
பீலி பரப்பி, மயில் ஆல, சூலி
விரிகுவது போலும் இக் கார் அதிர, ஆவி
உருகுவது போலும், எனக்கு.

The rain-clouds have become gravid, causing the flocks of peacocks unfold their feathers and dance all through the woods, the while calling aloud coveting the rain drops. Lightnings flash out with loud roars as if they assist the clouds for easy delivery. This makes me feel as if my soul were melted in an oven.
(The same situation)

20

இதுவு மது

இனத்த அருங் கலை பொங்க, புனத்த
கொடி மயங்கு முல்லை தளிர்ப்ப, இடி மயங்கி,
யானும் அவரும் வருந்த, சிறு மாலை -
தானும் புயலும் வரும்.

The short-lived evening with thunderbolts, comes joining hands with the clouds, causing the flocks of stags to frolic and the mullai plants spread over by other creepers to let out fresh leaves, intending to cause pain to poor me and my beloved lover.
(The same situation)

21

இதுவு மது

காரிகை வாடத் துறந்தாரும் வாராமுன்,
கார்க் கொடி முல்லை எயிறு ஈன, காரோடு
உடன்பட்டு வந்து அலைக்கும் மாலைக்கோ, எம்மின்
மடம் பட்டு வாழ்கிற்பார் இல்.

Even before the arrival of our lover, who parted from us, the rain-fed mullai plants have let out our teeth-like buds. As a result, there are no other folks who ignorantly wallow in suffering to hold their life-like us, who grieve due to the eventide which assails us joining hands with the rainy season, causing our beauty to dwindle and perish.
(The same situation)

22

இதுவுமது
கொன்றைக் குழல் ஊதிக் கோவலர் பின் நிரைத்து,
கன்று அமர் ஆயம் புகுதர, இன்று
வழங்கிய வந்தன்று, மாலை; யாம் காண,
முழங்கி, வில் கோலிற்று, வான்.

The cowherds, in rows return to their villages, following their herds of cows, full of love for their calves, the while blowing their Konrai pipes. Now the evening hour sets in to rule the world and the clouds too roar aloud and begin to pour rains, casting rain-bow across the heaven causing us to see and grieve.
(The same situation)

23

பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் சொல்லியது
தேரைத் தழங்குரல் தார் மணி வாய் அதிர்ப்ப,
ஆர் கலி வானம் பெயல் தொடங்கி, கார் கொள,
இன்று ஆற்ற வாரா விடுவார்கொல், காதலர்?
ஒன்றாலும் நில்லா, வளை.

My friend, The roaring clouds have started pouring and thus have commenced the rainy season. Would not our lover arrive here this day, mounted on his chariot, pulled by horses when the bells worn round their necks chime, resembling

the frogs' croaking, so that we can endure his separation.
(The same situation)

24

இதுவு மது

கல் ஏர் புறவில் கவினி, புதல்மிசை
முல்லை தளவொடு போது அவிழ, எல்லி
அலைவு அற்று விட்டன்று வானமும்; உண்கண்,
முலை வற்று விட்டன்று, நீர்.

In the pasture full of rocks, the jasmine as well as the Kuḷavi vines which spread on bushes have blossomed beautifully. All over the night, the clouds poured out rain non-stop. My khol-fed eyes too shed tears drenching my breasts.
(The same situation)

25

(இது முதல் துறைக்குறிப்புக்கள் கிடைக்கவில்லை.)

....

26

....

Note: The verses with the serial numbers 25 and 26 have not survived.

27

இதுவு மது

கார்ப்புடைப் பாண்டில் கமழ, புறவு எல்லாம்
ஆர்ப்பொடு இன வண்டு இமிர்ந்து ஆட, நீர்த்து அன்றி
ஒன்றாது அலைக்கும் சிறு மாலை, மால் உழந்து
நின்றாக நின்றது நீர்.

The Vēṅkai trees, fed by the rains blossom forth and issue forth sweet fragrance; the bee hives buzz and roam about all through the woods; the short-lived evening, devoid of virtue, torments me, turning inimical; as a result, my eyes remain perpetually tearful. (What shall I do?)
(The same situation)

28

இதுவு மது
குருந்து அலை வான் படலை சூடிச் சுரும்பு ஆர்ப்ப,
ஆயன் புகுதரும் போழ்தினான், ஆயிழாய்!
பின்னொடு நின்று .... படு மழை கொ ..... ல்
என்னொடு பட்ட வகை.

My friend of choice jewels! This is eventide when the cowherds return to their homes, adorning themselves with big garlands woven of Kuruntu flowers, when bee hives follow them with their sweet humming. Could this grief-striken state of mine, at this hour be the result of the rain that slowly follows the cowherds?
(The same situation)

3. பாலை

29

தலைமகன் செலவினைத் தலைமகட்குத் தோழி உணர்த்தியது
எழுத்துடைக் கல் நிரைக்க வாயில் விழுத் தொடை
அம் மாறு அலைக்கும் சுரம் நிரைத்து, அம் மாப்
பெருந் தகு தாளாண்மைக்கு ஏற்க அரும் பொருள்
ஆகும், அவர் காதல் அவா.

3. Pālai

Wealth, very rare to come by is the cherished target of our lover, quite befitting to his enterprising nature. That keen interest takes him through the barren tract where warriors with their unfailing arrows fight their foes - the arrows which are the means for planting memorial stones with epitaphs inscribed on them.
(The confidante informs the heroine of the proposed parting of the hero)

30

தலைமகனின் செலவு உடன்படாத தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

வில் உழுது உண்பார் கடுகி அதர் அலைக்கும்
கல் சூழ் பதுக்கை ஆர் அத்தத்து இறப்பார்கொல் -
மெல் இயல் கண்ணோட்டம் இன்றி, பொருட்கு இவர்ந்து,
நில்லாத உள்ளத்தவர்?

The heart of our lover does not stay with us, as it is bound by his desire to come by riches; he is devoid of gentleness and grace; has he no concern for the dangers of the path through the wild where the brigands who live by the ploughshare of bows and who rush to assail the wayfarers and plunder their possessions and which is full of heaped up stones?
(The heroine who does not like the hero's parting speaks to her confidante)

31

பொருள்வயிற் பிரிந்துபோன தலைமகனைக் காய்ந்து தலைமகள் தானே கூறிக்கொண்டது

பேழ் வாய் இரும் புலி குஞ்சரம் கோள் பிழைத்துப்
பாழ் ஊர்ப் பொதியில் புகாப் பார்க்கும் ஆர் இடை,

சூழாப் பொருள் நசைக்கண் சென்றோர், அருள் நினைந்து,
வாழ்தியோ மற்று என் உயிர்?

O my soul! Would you still like to stay in my body, yearning for the grace of our lover who went in quest of riches, treading the wellnigh impassable barren tract, where a wide-mouthed huge tiger, which failed to kill its prey, an elephant, seeks food in the common yard of a ruined village?
(The heroine speaks to herself when the hero is away seeking his fortune)

32

பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது
நீர் இல் அருஞ் சுரத்து ஆமான்இனம் வழங்கும்
ஆர் இடை அத்தம் இறப்பர்கொல்? - ஆயிழாய்! -
நாணினை நீக்கி, உயிரோடு உடன் சென்று
காண, புணர்ப்பதுகொல் நெஞ்சு?

One of beautiful ornaments! Our man treads a wellnigh impassable path through the waterless wild, where the flocks of wild cows roam about. My heart, forsaking sense of shame, very much covets to hold life and so proceeds to see him.
(The heroine speaks to her confidante who informed her of the hero's parting)

33

வரைவிடைப் பிரிவில் ஏதிலார் கூறும் அலர்கண்டு தலைமகள் ஆற்றாது தோழி கேட்டக் கூறியது
பொறி கிளர் சேவல் வரி மரல் குத்த,
நெறி தூர் அருஞ் சுரம் நாம் உன்னி, அறிவிட்டு
அலர் மொழிச் சென்ற கொடி அக நாட்ட,
வலன் உயர்ந்து தோன்றும் மலை.

It is a path coursing through the waste which is rare to tread and which gets covered with the particles from the striped maral blades which the wild cocks with bright dots on their heads pecked at.
(The heroine speaks to be heard by the confidante, resenting the gossip of the neighbours in the absence of the hero)

34

பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது

பீர் இவர் கூரை மறு மனைச் சேர்ந்து அல்கி,
கூர் உகிர் எண்கின் இருங் கிளை கண்படுக்கும்,
நீர் இல், அருஞ் சுரம் முன்னி அறியார்கொல்,
ஈரம் இல் நெஞ்சினவர்?

Won't our loveless man consider the dangers posed by the dolorous path without water, where the crowds of sharp-clawed bears gather and sleep in the ruined homes on whose roofs spread the sponge-gourd creepers?
(The heroine expresses her disagreement when her friend informs her of the hero's parting)

35

இதுவுமது

சூரல் புறவின் அணில் பிளிற்றும் சூழ் படப்பை
ஊர் கெழு சேவல் இதலொடு போர் திளைக்கும்
தேரொடு கானம், தெருள் இலார் செல்வார்கொல்,
ஊர் இடு கவ்வை ஒழித்து?

Will our lover as a man devoid of discerning faculty proceed on his journey subjecting us to the village slander, through a waste of mirages, where in the hamlets surrounded by gardens

full of noise made by squirrels, the domestic cocks fight the ital birds?
(The same situation)

36

தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்து ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றுவல் என்பதுபட மொழிந்தது.

முள்ளுடை மூங்கில் பிணங்கியசூழ் படப்பை,
புள்ளி வெருகு தன் குட்டிக்கு இரை பார்க்கும்
கள்ளர் வழங்கும் சுரம் என்பர், காதலர்
உள்ளம் படர்ந்த நெறி.

People say that the path which our lover's heart dared to travel is infested with roaming brigands, where mother cats with dots on them look for food for their kitten in the gardens fenced by thorny bamboo bushes.
(The heroine says she will bear the pangs of separation)

37

பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி உடன்படாது, தலைமகட்குப் பின்னர் நேரும் இன்னலினை எடுத்தியம்பியது

பொரி புற ஓமைப் புகர் படு நீழல்,
வரி நுதல் யானை பிடியோடு உறங்கும்
எரி மயங்கு கானம் செலவு உரைப்ப, நில்லா,
அரி மயங்கு உண்கண்ணுள் நீர்.

You propose to proceed through a forest path of blazing wild fire, where tuskers with striped foreheads sleep with their mates, in the dotted shades of Ōmai trees of parched trunks and branches. If I disclose this fact to my friend, her red-streaked and khol-fed eyes will be permanently streaming with tears.

(The confidante speaks to the hero when he informed her of his proposed parting)

38

பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது

கோள் வல் ...... வய மாக் குழுமும்
தாள் வீ பதுக்கைய கானம் இறந்தார்கொல் -
ஆள்வினையின் ஆற்ற அகன்றவா நன்று உணரா
மீளி கொள் மொய்ம்பினவர்?

Has our valorous and puissant lover, blinded by his enthusiasm for accomplishing great tasks, failed to discern the benefit of staying with us and gone through a path where flocks of mighty tigers which have curved stripes on them and which are excellent hunters of other creatures, gather near heaps of stones with flower-rich growth of plants?
(The heroine expresses her disagreement to her friend who informed of the hero's parting)

39

இதுவுமது

கொடுவரி பாயத் துணை இழந்து அஞ்சி,
கடு உணங்கு பாறைக் கடவு தெவுட்டும்
நெடு வரை அத்தம் இறப்பர்கொல், கோள் மாப்
படு பகை பார்க்கும் சுரம்?

Will our lover decide to tread a path through the barren tract with extending hill-ranges, where amid the path coursing through the rocks, thick with wilting Kaṭu trees, a tusker awaits the arrival of a tiger, its foe, which killed its mate, and caused it run scared?
(The same situation)

40

தலைமகனின் வருகையினை எதிர்நோக்கில் கலங்கிய தலைமகட்குத் தோழி நிமித்தம் காட்டிக் கூறியது

மன்ற முது மரத்து ஆந்தை குரல் இயம்ப,
குன்றகம் நண்ணி, குறும்பு இறந்து சென்றவர்
உள்ளிய தன்மையர்போலும் - அடுத்து அடுத்து
ஒள்ளிய தும்மல் வரும்.

Our lover approached a montane region and has crossed many settlements in the barren tract. Now the owls which live in the aged trees in the village common hoot and I am inclined to sneeze quite often.[1] It seems our man will arrive here soon with the same intense love he had for us during the courting period.
(The confidante consoles the separated heroine citing auspicious omens)

41

இதுவுமது

பூங் கண் இடம் ஆடும்; கனவும் திருந்தின;
ஓங்கிய குன்றம் இறந்தாரை யாம் நினைப்ப,
வீங்கிய மென் தோள் கவினிப் பிணி தீர,
பாங்கத்துப் பல்லி படும்.

The moment we think of our man who trod a barren tract dight with sky-high mountain, our beautiful left eye throbs;[2] our dreams also are favourable; to add to these, the gecko also clicks from a favourable place.[3]
(The confidante cites good omens and consider the heroine who is expecting anxiously the return of her lover)

1, 2, 3. The ancient Tamils held these things as foretelling something good.

42

உடன் போய தலைமகட்கு நற்றாய் கவன்றுரைத்தது
ஒல்லோம்! என்று ஏங்கி, உயங்கி இருப்பவோ?
கல் இவர் அத்தம், அரி பெய் சிலம்பு ஒலிப்பக்
கொல் களிறு அன்னான்பின் செல்லும்கொல், என் பேதை
மெல் விரல் சேப்ப நடந்து?

Does my daughter now follow her lover, a youth like a murderous tusker, through the barren tract full of rocks, her anklets inlaid with grains tinkling, and her tender toes turning ruddy or deciding it too difficult for her to walk the path, stays in a place enroute, grieving and wilting? (I am bewildered)
(The foster mother worries herself when the heroine eloped with her lover)

4. மருதம்

43

மகற்பெற்ற தலைமகளினைச் செய்பெரும் சிறப்பொடு சேர்தற்கண் தலைமகன் மகற்கண்டு மகிழ்ந்த வகையினைத் தோழி கண்டு மகிழ்ந்து கூறியது
ஆற்றல் உடையன், அரும் பொறி நல் ஊரன்,
மேற்றுச் சிறு தாய காய்வு அஞ்சி, போற்று உருவிக்
கட்டக முத்தின் புதல்வனை மார்பின்மேல்
பட்டம் சிதைப்ப வரும்.

4. Marutam

Our man of great valour and rare wealth now comes resembling a Vañci tree with small fruits on its top, holding his (little) son close to his breast, who resembles the pearl that falls off when the bamboo nodes explode, causing his upper garment deshaped in the process.

(The confidante happily speaks when the hero sees his newborn sow for the first time the day they celebrated the child birth)

44

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகனைத் தலைமகள் காய்ந்து கூறியது

அகன் பணை ஊரனைத் தாமம் பிணித்தது
இகன்மை கருதி இருப்பல்; - முகன் அமரா
ஏதில் மகளிரை நோவது எவன்கொலோ,
பேதைமை கண்டு ஒழுகுவார்?

I nurtured hatred for the hetairas for their act of taking away with them, my lover who is the chief of a vast town full of paddy fields. But now I realise it is meaningless to do so, for they are our aliens who behave out of ignorance! Indeed it is our man whom I should find fault with.

(The heroine resents the act of her husband when he was taken away by the hetairar)

45

பாணற்குத் தலைமகள் வாயின் மறுத்தது

போத்து இல் கழுத்தின் புதல்வன் உணச் சான்றான்;
மூத்தேம் இனி யாம்; வரு முலையார் சேரியுள்,
நீத்து நீர் ஊன வாய்ப் பாண! நீ போய் மொழி;
கூத்தாடி உண்ணினும் உண்.

O pāṇa! As our son is in the stage to be breast-fed, there is no time left for our hero to throw his arms round our neck! Moreover, we have grown old (and so not fit to give company to our man.) So, may you leave from here and rush to the street of the courtesans with growing breasts and utter words (that may delight them) or resort to earn your

living, by dancing, coveting liquor and meat.
(The heroine refuses entry to the panan)

46

இதுவுமது

உழலை முருக்கிய செந் நோக்கு எருமை
பழனம் படிந்து, செய் மாந்தி, நிழல் வதியும்
தண் துறை ஊரன் மலர் அன்ன மார்புற,
பெண்டிர்க்கு உரை - பாண! - உய்த்து.

O pāṇa! Go and tell about the love, resembling the flowers buzzed by bees, of the chief of a cool ford, where a red-eyed buffalo which damaged the Ul̲alai[4]-wood tied to its neck, and enteres the fertile Marutam tract and grazes the crops in the paddy field and then abides in the shade of a (Marutu) tree, to his (favourite) hetairas.
(The same situation)

4. Ul̲alai : a block of wood suspended from the neck of a cow or buffalo to prevent it from going astray.

47

தலைமகளின் இல்லற இயல்பினைக் கண்டு மகிழ்ந்த செவிலி நற்றாய்க்கு உரைத்தது

தேம் கமழ் பொய்கை அக வயல் ஊரனைப்
பூங் கண் புதல்வன் மிதித்து உழக்க, ஈங்குத்
தளர் முலை பாராட்டி, என்னுடைய பாவை
வளர் முலைக்கண் ஞெமுக்குவார்.

While the comely-eyed son tramples with his feet the body of his father, the chief of a water-rich fertile land, dight with flower-rich fragrant ponds, the latter delights himself in pressing (gently) with his hand the nipples of the loosened and still growing breasts of our icon-like daughter.

(The foster mother speaks to the natal mother after a visit to the heroin's house)

48

தலைமகள் பாணற்கு வாயின் மறுத்தது
பேதை! புகலை; புதல்வன் துணைச் சான்றோன்
ஓதை மலி மகிழ்நற்கு யாஅம் எவன் செய்தும்?
பூ ஆர் குழல் கூந்தல் பொன் அன்னார் சேரியுள்
ஓவாது செல் - பாண! - நீ.

We are women who have our son as our refuge. Of what use are we to the chief of a noisy plain? Make your frequent visits to the street of his women, their tresses adorned with flowers who are charming like the goddess of plenty.
(The heroine refuses entry to the pāṇan, the messenger from the hero)

49

இதுவுமது
யாணர் நல் ஊரன் திறம் கிளப்பல்; என்னுடைய
பாண! இருக்க அது களை; நாண் உடையான்
தன் உற்ற எல்லாம் இருக்க; இரும் பாண!
நின் உற்றதுண்டேல், உரை.

O my pāṇa! Stop praising too much the greatness of the chief of a plain with ever fresh revenues. Put aside all that has happened to the chief of bashful nature. Tell me if you expect any favour from me!
(The same situation)

50

தலைமகன் பரத்தையிற்பிரியத் தலைமகள் புலந்து சொல்லியது

ஒள் இதழ்த் தாமரைப் போது உறழும் ஊரனை
உள்ளம் கொண்டு உள்ளான் என்று யார்க்கு உரைக்கோ? - ஒள்ளிழாய்! -
அச்சுப் பணி மொழி உண்டேனோ, மேல் நாள் ஓர்
பொய்ச் சூள் என அறியாதேன்?

The chief of the fertile plain where floods swell much and make noise! Don't embrace out of your boundless love for him; out of your ignorance don't grieve uttering lustful words to fulfil his desire. Hereafter do you too not embrace him in a manner that will satisfy him to the maximum; also do not plead with him for favour, uttering words of love to the extent his desire gets fulfilled.
(The heroine speaks out her feeling when the hero parted from her and went to visit his favourite hetaira)

51

இதுவுமது

பேதையர் என்று தமரைச் செறுபவோ?
போது உறழ் தாமரைக்கண் ஊரனை நேர் நோக்கி,
வாய் மூடி இட்டும் இருப்பவோ? - மாணிழாய்! -
நோவது என்? மார்பு அறியும், இன்று.

My friend of beautiful and great ornaments! Our man is the chief of a vast fertile domain rich in lotus flowers. His favourite women, in his absence, abuse him as senseless and hate him; but in his presence they become silent. Now it is painful to us. None but my heart knows it.
(The same situation)

52

பரத்தையரும் ஏனைத் தலைவியரும் தம்முறு விழுமம் கூறியபொழுது தலைமகள் அவர்கள்மாட்டுப் பிரிந்து கூறியது

காதலின் தீரக் கழிய முயங்கன்மின்;
ஓதம் துவன்றும் ஒலி புனல் ஊரனைப்
பேதைப் பட்டு ஏங்கன்மின் நீயிரும், எண் இலா
ஆசை ஒழிய உரைத்து.

O chief of a fertile land of cool fords where Varāl fish friscks away in the fords where people take drinking water! Is it becoming of you if you forsake your brightly bangled woman and visit the streets of other women and consider it a big achievement?
(The heroine speaks pitying the hetairas as well as other wives of the hero, when they complained of their pain due to the behaviour of the hero.)

53

தோழி, தலைமகளின் ஊடல் தீர்த்தலை விரும்பிய தலைவன் வயத்தனாய் நின்று தலைவியைக் கழறியது

உள் நாட்டம் சான்றவர் தந்த நசை இற்று என்று
எண்ணார்க்குக் கண்ணோட்டம் தீர்க்குதும் என்று எண்ணி,
வழிபாடு கொள்ளும் வள வயல் ஊரன்
பழிபாடு நின் மேலது.

Family life is one which was given to us by great men of supreme wisdom. Love is its bedrock! Your spouse, the lord of a village of fecund fields now nurtures great respect for you, having resolved to forsake his love for the hetairas. Blame will befall you if you refuse to accept him.
(The confidante appeals to the sulking heroine to accept her sponse who wishes reunion with his wife)

54

பரத்தைபாற் சென்று வந்த தலைமகனைத் தோழி வணங்கிய மொழியான் இணங்குவித்தது

உண் துறைப் பொய்கை வராஅல்இனம் இரியும்
தண் துறை ஊர! தகுவதோ - ஒண்டொடியைப்
பாராய், மனை துறந்து, அச் சேரிச் செல்வதனை
ஊராண்மை ஆக்கிக்கொளல்?

O chief of a fertile plain where in the ford people take drinking water, causing the schools of varāl fish to get scared away! Is it becoming of you to turn unfriendly toward your spouse of shining bracelets and forsake our home and visit the streets of the hetairas, deeming it a thing of pride to you? (The confidante speaks to the hero who returns home after visiting the street of the hetairas)

55

பாணற்கு வாயில் மறுத்தது

பொய்கை நல் ஊரன் திறம் கிளத்தல்! என்னுடைய
எவ்வம் எனினும், எழுந்தீக; வைகல்
மறு இல் பொலந் தொடி வீசும், அலற்றும்,
சிறுவன் உடையேன் துணை.

O pāṇaṉ! (Know) I have as my protector, my little son who plays, swinging his hands and unfolding this palms! So you need not speak at length the greatness of the chief of the water-rich plain. The separation of my man could even be due to my lapses! Leave from here at once!
(The heroine refuses entry to the pāṇaṉ)

56

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகனின் வரவினை வேட்டுத் தோழி தலைமகட்குக் கூறியது

வள வயல் ஊரன் மருள் உரைக்கு மாதர்
வளைஇய சக்கரத்து ஆழி, கொளை பிழையாது,
ஒன்று இடைஇட்டு வருமேல், நின் வாழ் நாட்கள்
ஒன்றி அனைத்தும் உளேன்.

My friend! If our man, the chief of a village of fertile field frees himself from the hold of the hands, adorned with the curved wheel-like rings of the women of alluring speech and makes intermittent visits to us, I will feel delighted as if I were blessed with everything in life, after causing your reunion with your spouse.
(The confidante speaks to her friend with a desire that the hero should return from the hetaira's house)

5. நெய்தல்

57

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது

ஒழுகு திரைக் கரை வான் குருகின் தூவி
உழிதரும் ஊதை எடுக்கும் துறைவனைப்
பேதையான் என்று உணரும், நெஞ்சம்; இனிது உண்மை
ஊதியம் அன்றோ உயிர்க்கு?

5. Neytal

Friend! Is it not a benefit to our life to possess a heart that well realises the chief of the coast where the whirling wind lifts the feathers of the white herons in the shore where the waves come and go regularly, is ignorant?

(The reply of the heroine to her friend who pretends to blame the hero, when he stands concealed nearby)

58

வரையாது ஒழுகும் தலைமகன் ஒரு ஞான்று தோழியைக் கதுமென எதிர்ப்படத் தலைமகள் தன்னிலையினை தலைமகற்குக் கூறு எனத் தோழிக்குச் சொல்லியது

என்னைகொல்? தோழி! அவர்கண்ணும் நன்கு இல்லை;
அன்னைமுகனும் அது ஆகும்; பொன் அலர்
புன்னைஅம் பூங் கானற் சேர்ப்பனை, தக்க தேர்;
நின் அல்லது இல் என்று உரை.

What could be the reason? The behaviour of the chief is not favourable to me; our mother's face too indicates that she too is not equally favourable! Is the conduct of the chief of the shore land rich in punnai trees, full of beautiful flowers, becoming of him? Pray tell him I have no other refuge but him! (The hero who prolongs his courting period by chance confronts the confidante when the heroine requests her friend to express her state to him)

59

இரவுக்குறி வேண்டி வந்த தலைமகன் தலைமகளைக் காணாது சிறைப்புறத்தானாக, தோழி தலைமகள் அல்ல குறிப்பட்டமையினைத் தலைமகற்குக் கூறியது

இடு மணல் எக்கர் அகன் கானல் சேர்ப்பன்
கடு மான் மணி அரவம் என்று, கொடுங்குழை
புள் அரவம் கேட்டுப் பெயர்ந்தாள் - சிறு குடியர்
உள் அரவம் நாணுவர் என்று.

The heroine adorned with curved ear-steads mistook the chirping of birds for the tinkling of the bells worn round the

neck of the fleet-footed horse of the chief of the shore with groves and sand dunes, collected by the wind and waves and returned from the tryst, with the thought that her kin would discern the truth that this sound is the cause for the anguish in her heart.
(The hero who came seeking night-tryst stands concealed nearby, failing to meet his beloved when the confidante lets him know that her friend missed the signs he made previously)

60

தலைமகள் இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன் தன்னைச் சார்ந்து பிரிந்த வழி உறக்கம் வாராமை கண்டு புலம்பித் தோழி கேட்ப உரைத்தது

மணி நிற நெய்தல் இருங் கழிச் சேர்ப்பன்
அணி நலம் உண்டு அகன்றான்; என்கொல், எம்போல்
தணி மணல் எக்கர்மேல் ஓதம் பெயர,
துணி முந்நீர் துஞ்சாதது?

The clear-watered sea whose waves dash against the sand dunes and retreat does not sleep? Is it because of the reason that the chief of the shore girt with big backwaters rich in sapphire-like neytal flowers forsook me after enjoying my feminine charm?
(The heroine who lost her sleep after a meeting with her lover during night reports her agony to her confidante)

61

தலைமகள், பெரிதாகிய இடையீட்டினுள் அரிதாகத் தலைமகன் வந்த ஞான்றும், பெறாத ஞான்றைத் துன்ப மிகுதியால் பெற்றதனையும் கனவுபோன்று கொண்டு இகழ்ந்து கூறியது

கண் திரள் முத்தம் பயக்கும் இரு முந்நீர்ப்
பண்டம் கொள் நாவாய் வழங்கும் துறைவனை

முண்டகக் கானலுள் கண்டேன் எனத் தெளிந்தேன்,
நின்ற உணர்வு இலாதேன்.

In our lovers sea-port vessels come in which articles are exported - the sea-port abounding in eye-like rounded pearls, I met him in the grove rich in the tāḻai bushes today. Yet, my feeling which abode in my heart before seeing him has gone now. Now I realise that union with him will be a source of pain. (The hero came to meet his beloved rarely after a long gap. She feels even the union with him is as painful as it was during the period of separation.)

62

அறத்தோடு நின்றபின் வரைவு நீட மற்றொரு குலமகளைத் தலைவன் வரையும்கொல் என்று ஐயுற்ற செவிலியின் குறிப்பறிந்து தோழி கூறியது

அடும்பு இவர் எக்கர் அலவன் வழங்கும்
கொடுங் கழிச் சேர்ப்பன் அருளான் எனத் தெளிந்து,
கள்ள மனத்தான் அயல் நெறிச் செல்லும்கொல்,
நல் வளை சோர, நடந்து?

He is the chief of a coastal land full of curved creeks, where on the sand dunes spread over by aṭampu creepers, the crabs crawl and play. Will he ever turn into a treacherous person and take to a sinful path, thus causing the heroine sporting comely bangles, to conclude that he has no compassion toward her and mentally suffer?
(The confidante speaks to the nurse who doubted if the hero would wed some other bride when the hero protracted the period of courtship)

63

சிறைப்புறமாக நின்ற தலைமகன் கேட்பத் தோழி தலைமகட்குக் கூறி வரைவு கடாயது

கள் நறு நெய்தல் கமழும் கொடுங் கழித்
தண்ணம் துறைவனோ தன் இலன்; ஆயிழாய்!
வள்நகைப்பட்டதனை ஆண்மை எனக் கருதி,
பண் அமைத் தேர்மேல் வரும்.

Lass of beautiful jewels! The chief of the beautiful and cool ford with curved creeks where eye-like neytal flowers issue sweet fragrance is not different from what he was before! He proudly comes in his well-made charriot with the assumption that we are now in the hold of his beautiful hands, only due to his manliness.
(The confidante speaks to the heroine to be heard by the hero who stands concealed nearly, by way of urging him to wed per friend easty)

64

வரைவிடைப் பொருட்பிரிவில் தலைவன் நீட்டித்தவழித் தோழி அன்றிலோடு கூறியது

தெண் நீர் இருங் கழி, வேண்டும் இரை மாந்தி,
பெண்ணைமேல் சேக்கும் வணர் வாய்ப் புணர் அன்றில்!
தண்ணம் துறைவற்கு உரையாய், மடமொழி
வண்ணம் தா என்று தொடுத்து.

O inseparable anril pairs with curved beaks! You are now abiding on the palmyra palms after eating the fishes to your fill from the clear-watered creeks. Pray demand the chief of the cool ford to restore the virginity he took away from her (in the clandestine union).
(The confidante speaks to the anril bird, when the hero unduly delays the wedding, by staying away in another place, seeking riches to meet the expenses of the wedding)

65

தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்துப் பிரிவு நீட்டித்துழித் தலைமகள் வருந்திக் கூறியது

எறி சுறாக் குப்பை இனம் கலக்கத் தாக்கும்
எறி திரைச் சேர்ப்பன் கொடுமை அறியாகொல் -
கானகம் நண்ணி அருள் அற்றிடக் கண்டும்,
கானலுள் வாழும் குருகு?

He is the chief of a ford where the battering waves attack and cause the heap of frolicking sharks to get scattered. Are not the shore-living herons aware of the cruelty of the chief, even after they had known he had become merciless by his decision to tread the barren waste (Seeking riches?)
(The heroine speaks under the same situation)

66

வரைவிடைப் பொருட்பிரிவில் தலைமகன் நீட்டித்தவழித் தோழி தலைமகளோடு கூறியது

நுண் ஞாண் வலையின் பரதவர் போத்தந்த
பல் மீன் உணங்கல் கவரும் துறைவனைக்
கண்ணினால் காண அமையும்கொல்? என் தோழி
வண்ணம் தா என்கம், தொடுத்து.

He is the chief of the ford where the dry fish of the fisher folk, who netted very many fish kinds, casting their fine-stranded nets are plundered by birds. Are we fortunate enough to see him with our eyes my friend? Shall we follow him and demand the restoration of our once lost virginity?
(The confidante speaks to the heroine under the same situation)

67

தலைவன் தன்னை அருமை செய்து தலைமகளை மறந்த காலை தோழி அவனை எதிர்பட்டுக் கூறியது

இவர் திரை நீக்கியிட்டு, எக்கர் மணல்மேல்
கவர் கால் அலவன் தன பெடையோடு,
தவழும் இருங் கழிச் சேர்ப்ப! என் தோழி -
படர் பசலை பாயின்று - தோள்.

O chief of a coastal domain with matchless and big creeks where the male crabs with forked legs crawl and sport with their mates on the dunes of sand, thrown ashore by the sea waves that ascend on the shore! The shoulders of my friend have turned sallow (by your separation).
(The confidante speaks to the hero who seemed to forget the heroine)

68

தலைமகன் வரைவிடை வைத்துப் பொருள் பயிற்பிரிந்த காலத்துப் பிரிவு நீட்டித்துழித் தலைவி வருந்திக் கூறியது.

சிறு மீன் கவுள் கொண்ட செந் தூவி நாராய்!
இறு மென் குரல நின் பிள்ளைகட்கே ஆகி,
நெறி நீர் இருங் கழிச் சேர்ப்பன் அகன்ற
நெறி அறிதி, மீன் தபு நீ.

O crane endowed with red feathers with little fishes stored in your pouch! You alone are well aware of the path through which my lover left - the chief of a coastal region where you kill fishes in the flowing waters of the big creeks only for the sake of your suffering young ones which cry in gentle murmers![5]

(The heroine sorrowfully speaks when the hero extends the courting period, in his attempt to earn wealth for the wedding)

---

5. **Suggestion:** I have no other person to send as my messenger to him.

69

.... (முற்றும் சிதைந்தொழிந்தது)

70

.... (முற்றும் சிதைந்தொழிந்தது)

Note: The verses with the serial numbers 69 and 70 are missing in the old manuscripts.

மிகைப் பாடல்

கடவுள் வாழ்த்து

எண்ணும் பொருள் இனிதே எல்லாம் முடித்து, எமக்கு
நண்ணும் கலை அனைத்தும் நல்குமால் - கண்ணுதலின்
முண்டத்தான், அண்டத்தான், மூலத்தான், ஆலம் சேர்
கண்டத்தான் ஈன்ற களிறு.

Invocation

May the Elephant-faced God, begotten by Lord Siva who has a third eye on His forehead, who has the universe as His form, and whose throat is stained with the venom, help us accomplish in full, all that we wish for and also bless us with the knowledge of all arts available in the world.

- **Mūvātiyār**

❖ ❖ ❖

திணைமொழி ஐம்பது

(கண்ணஞ் சேந்தனார்)

1. குறிஞ்சி

1

அஞ்சி அச்சுறுத்துவது

புகழ் மிகு சாந்து எறிந்து, புல் எரி ஊட்டி,
புகை கொடுக்கப் பெற்ற புலவோர் துகள் பொழியும்
வான் உயர் வெற்ப! இரவின் வரல் வேண்டா,
யானை உடைய சுரம்.

Tiṇaimoḻi Aimpatu

1. Kuriñci

O chief of a sky-high mountain where the Celestials shower rains, pleased by the smoke-offering[1] given by the hunters by felling the famed sandal trees and burning them down! Pray avoid your nightly visits. The paths are infested with elephants.
(The companion of the heroine speaks to the hero)

1. People worshipping deities with flowers and incenses - Maturaikkāñci, 465 - 70, 476.

2

செறிப்பு அறிவுறீஇ வரைவு கடாயது

கண முகை கை எனக் காந்தள் கவின,
மண முகை என்று எண்ணி, மந்தி கொண்டாடும்
விறல் மலை நாட! வரவு அரிதாம்கொல்லோ?
புனமும் அடங்கின காப்பு.

O lord of a victorious mountain where abundant Kāntaḷ plants glow with beauty with their hand-like buds, which the female monkeys rejoice at mistaking them for the wedding-pālikai![2] Now the fields have ceased to be guarded by us. Our visit here will be rare!
(The companion of the heroine insists that the hero should wed her friend soon).

---

2. Pālikai - The mud-vessels in which seeds are sown and the sprouts are preserved to be used in the wedding ceremony.

3

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது

ஓங்கல் இறு வரைமேல் காந்தள்கடி கவின,
பாம்பு என ஓடி, உரும் இடிப்ப, கண்டு இரங்கும்
பூங் குன்ற நாடன் புணர்ந்த அந்நாள் போலா,
ஈங்கு நெகிழ்ந்த, வளை.

Our lover is the chief of a beautiful land dight with hills. Here on the slopes of the lofty hill, the Kāntaḷ palnts look charming with their buds, which the thunderbolt mistakes for snakes and approaches with claps, causing lonely women grieve. These bangles that adorn my forearms are not of those days when we enjoyed his company. They have loosened now.
(The companion of the heroine speaks to her friend to be overheard by the hero who stands near the fence enclosing their house).

4

தலைமகனைத் தோழி இரவுக்குறி நயப்பித்தது

ஏனம் இடந்திட்ட ஈர் மணி கொண்டு, எல்லிடை,
கானவர் மக்கள் கனல் எனக் கை காய்த்தும்

வான் உயர் வெற்பன் வருவான்கொல், என் தோழி
மேனி பசப்புக்கெட?

In our lover's mountain, the boys and girls of the hunters warm their shivering bodies at night, with the help of the cool gems which the Kuravas had thrown away while ploughing their fields. Will the lofty hill-chief visit here and cause my friend's pallor disappear?
(The companion of the heroine speaks to her friend to be overheard by the hero).

5

பின்னின்ற தலைமகனைக் காவல் மிகுதி சொல்லிச் சேட்படுத்தது
விரை கமழ் சாரல் விளை புனம் காப்பார்
வரையிடை வாரன்மின்; - ஐய! - உரை கடியர்;
வில்லினர்; வேலர்; விரைந்து செல் அம்பினர்;
கல்லிடை வாழ்நர் எமர்.

O chief! Our kin who dwell on this mountain keep vigil over their crops in the slopes, fragrant with flowers. They are men of harsh words; wielders of bows and spears; shooters of fierce darts! Avoid visiting here.
(The companion of the heroine tells the hero about the confinement of her friend to her house).

6

இதுவுமது
யானை உழலும் அணி கிளர் நீள் வரைக்
கானக வாழ்க்கைக் குறவர் மகளிரேம்;
ஏனலுள், - ஐய! - வரவு மற்று என்னைகொல்?
காணினும், காய்வர் எமர்.

O chief! We are daughters of the hillsmen who dwell in the forest dight with hills where elephants roam about. Why do you visit our millet-field? Our people will be enraged even at the sight of you and even when they hear of your visit.
(The same situation)

7

இரவுக்குறி விலக்கி வரைவு கடாயது

யாழும் குழலும் முழவும் இயைந்தென
வீழும் அருவி விறல் மலை நல் நாட!
மாழை மான் நோக்கியும் ஆற்றாள்; இர வரின்,
ஊர் அறி கௌவை தரும்.

O chief of a triumphant mountain whose cascades drop down sounding sweet like an orchestra of flute and drum! This girl, her glances charming like that of a doe's will not endure your nightly visits. Your visit will be cause for the village-gossip.
(The heroine's companion insists the hero on marrying her friend soon).

8

சேட் படை

வேங்கை மலர, வெறி கமழ் தண் சிலம்பின்
வாங்கு அமை மென் தோள் குறவர் மகளிரேம்;
சோர்ந்து குருதி ஒழுக, மற்று இப் புறம்
போந்தது இல், - ஐய! - களிறு.

O chief! We, the daughters of the Kur̲avas are girls of soft shoulders like the bamboos growing on the cool hill, fragrant with Vēṅkai flowers. We never witnessed here an elephant that ran dripping with blood.

(The heroine's companion distances the hero who stands behind her begging for her favour to meet the heroine).

9

தோழி தலைமகனை இரவுக்குறி நயப்பித்தது

பிணி நிறம் தீர்ந்து, பெரும் பணைத்தோள் வீங்க,
மணி மலை நாடன் வருவான்கொல், - தோழி! -
கணி நிற வேங்கை மலர்ந்து, வண்டு ஆர்க்கும்
மணி நிற மாலைப் பொழுது?

O my friend! Will our lover, the chief of a beautiful mountain visit here and cause our body free from the pallor? Will his visit cause our bamboo - like shoulders swell up? Will he visit here during this evening, sapphire-like, when the bees hum sweet around the oracular[3] Vēṅkai trees in full bloom? (The companion of the heroine speaks to the heroine to be heard by the hero).

3. The blossoming of the Vēṅkai signifies the advent of the marriage season. Ref : Verse 2 of the Akanāṉūṟu.

10

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, படைத்து மொழி கிளவியால், தோழி வரைவு கடாயது

பலவின் பழம் பெற்ற பைங் கண் கடுவன்,
எல! என்று இணை பயிரும் ஏகல் சூழ் வெற்பன்
புலவும் கொல்? - தோழி! - புணர்வு அறிந்து, அன்னை
செலவும் கடிந்தாள், புனத்து.

O my friend! Our lover is the chief of a land girt with lofty hills where a green-eyed male monkey which got a jack fruit calls its loving mate to share it with her.[4] Knowing of our kinship with him, our mother prevents us from visiting the millet field.

(The heroine's friend insists the hero on marrying her friend soon, pretending to speak to her friend)

4. Refer : Verse 352 of Akanāṉūṟu.

2. பாலை

11

தலைமகனது செலவு உணர்ந்து, வேண்டாத மனத்தாளாய், தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

கழுநீர் மலர்க் கண்ணாய்! கௌவையோ நிற்க,
பொருள் நீரார் காதலர் பொய்த்தனர், நீத்தார் -
அழி நீர ஆகி, அரித்து எழுந்து தோன்றி,
வழி நீர் அறுத்த சுரம்.

2. Pālai

O girl with your eyes resembling the water-lily flowers! Ignore the gossip of the villagers. Our lover parted from us questing after riches, against all his promises and braved a fully ruined wilderness where the wild streams had washed away the plants and eroded the paths.

(The heroine speaks to her friend expressing her unwillingness for the parting of the hero)

12

யான் பிரியத் தலைமகள் ஆற்றுமோ? நீ அறிவாயாக! என்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது

முரி பரல ஆகி, முரண் அழிந்து தோன்றி,
எரி பரந்த கானம் இயை பொருட்குப் போவீர்;
அரி பரந்த உண்கண்ணாள் ஆற்றாமை நும்மின்
தெரிவார் யார், தேரும் இடத்து?

O chief questing after riches which bring every comfort of life! You intend to brave a wilderness dight with broken gravel. The wilderness has lost all its strength. It is consumed by the engulfing wild fire. This girl with her khol-fed eyes streaked red, will not endure the pangs of separation. Alas, there is none else but you to understand her suffering!

(The companion of the heroine speaks to the hero before his parting)

13

பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

ஓங்கு குருந்தோடு அரும்பு ஈன்று பாங்கர்
மராஅ மலர்ந்தன, தோன்றி; விராஅய்க்
கலந்தனர் சென்றார் வலந்த சொல் எல்லாம் -
பொலந்தொடீஇ! - பொய்த்த குயில்.

The Marām trees have blossomed together with the kuruntu trees; our lover who was ever with us has now deserted us. These koels of dulcet notes have falsified all his plighted words!

(The grieving heroine speaks to her friend at the advent of the season).

14

இதுவும் அது

புன்கு பொரி மலரும் பூந் தண் பொழில் எல்லாம்
செங் கண் குயில் அகவும் போழ்து கண்டும்,
பொருள் நசை உள்ளம் துரப்ப, துறந்தார்
வரு நசை பார்க்கும், என் நெஞ்சு.

O friend! Our lover parted from us goaded by his greed for wealth, in spite of his knowing that the season was spring, when all over the cool and comely grove, the red-eyed koels cooed sweet and the Punnai flowers unfolded resembling the roasted grains. My heart eagerly awaits his arrival.
(The same situation)

15

ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்கு, ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது

சிறு புன் புறவொடு சிற்றெழால் சீறும்
நெறி அரு நீள் சுரத்து அல்குவர்கொல், - தோழி! -
முறி எழில் மேனி பசப்ப, அருள் ஒழிந்து,
ஆர் பொருள் வேட்கையவர்?

O friend! Our lover parted from us quite gracelessly. He went away with his heart questing after huge wealth and caused our shoot-like bodies turn sallow. Does he now abide in the extensive wilderness with hazardous paths where the dull-hued small doves war with the small vultures?
(The heroine speaks to her friend who fears that the former cannot endure the pangs of separation)

16

புணர்ந்து உடன்போகிய தலைமகன் தலைமகளை ஆற்றுவித்துக் கொண்டு சொல்லியது

கருங் கால் மராஅ நுணாவோடு அலர,
இருஞ் சிறை வண்டுஇனம் பாலை முரல, -
அரும்பிய முள் எயிற்று அம் சொல் மடவாய்! -
விரும்பு, நாம் செல்லும் இடம்.

Young lass of emerging out sharp rows of teeth and sweet words? Along our path, the dark-trunked Marām trees are

in full bloom along with the Nuṇavam trees. The big-winged bees pour out their sweet Pālai melody.[5] Be pleased to walk with me through this path.
(The hero speaks to his beloved during their elopement)

5. The name of a melody relating to the Pālaittiṇai. It includes in it many submelodies namely, Cempālai, Paṭumalaippālai, Cevvaḻippālai, Arumpālai, Kōṭippālai, Mēlcempālai and Viḷarippālai.

17

ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்கு, ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது

கல் அதர் வாயில், கடுந் துடிகள் பம்பும்
வில் உழுது வாழ்நர் குறும்புள்ளும், போவர்கொல் -
எல் வளை மென் தோள் நெகிழ, பொருள் நசைஇ,
நல்காத் துறந்த நமர்?

Our lover parted from us lovelessly, goaded by his heart questing after riches; our soft shoulders adorned with shining bangles have drooped. Does he now pass through the villages of the brigands who live by the bow, their ploughshare? Does he brave their villages hard by rocky paths, in every foreyard of whom the Tuṭis[6] of fearful sound reverberate?
(The heroine assures her friend that she can endure the pangs of separation).

6. A drum-kind of the ancient Tamils. It resembled an hour-glass. It is also called Uṭukkai (Puṟanāṉūṟu 70).

18

செலவுக் குறிப்பு அறிந்த தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது

கதிர் சுட, கண் உடைந்து, முத்தம் சொரியும்
வெதிர் பிணங்கும் சோலை வியன் கானம் செல்வார்க்கு
எதிர்வன போலிதே? எல் வளையோ, கொன்னே
உதிர்வன போல உள!

O my friend! Our lover is all set to go through an extensive wasteland dight with groves which are rich in entangled bamboo bushes which shed their pearls when the aestival heat causes their nodes explode. My shining bangles do not seem to agree to his parting from us. They slip off my hands. (The heroine speaks to her friend expressing her unwillingness to the hero's parting)

19

ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்கு, ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது

கலையொடு மான் இரங்கு கல் அதர் அத்த
நிலை அஞ்சி, நீள் சுரத்து அல்குவர்கொல்? - தோழி! -
முலையொடு சோர்கின்ற, பொன் வண்ணம்; அன்னோ!
வளையொடு சோரும், என் தோள்.

O my friend! Would our lover, out of his fear, stay in the extensive wilderness dight with rocky paths where the bucks and does grieve? My golden hue dies together with the charm of my breasts. Alas, my shoulders wilt away and bangles slip. (The heroine assures her friend that she can endure the pangs of separation).

20

மகட் போக்கிய நற்றாய் சொல்லியது

ஏற்றிய வில்லின் எயினர் கடுஞ் சுரம்,
பாற்றினம் சேரப் படுநிழல் கண்டு அஞ்சி,
கூற்று அனை வல் வில் விடலையோடு என் மகள்
ஆற்றும்கொல், ஐய நடந்து?

Is my daughter strong enough to follow her lover, a youth who can strike like Death and who wields a strong bow? Alas, she would get scared at the sight of the shade cast by the flying kites in the wilderness, the abode of the hunters who are ever-poised to shoot arrows at the wayfarers.
(The foster mother laments over the elopement of her daughter with her lover)

3. முல்லை

21

தலைமகன் வரைவு மலிந்தது தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது

அஞ்சனம் காயா மலர, குருகிலை
ஒண் தொடி நல்லார் முறுவல் கவின் கொள,
தண் கமழ் கோடல் துடுப்பு ஈன, காதலர்
வந்தார்; திகழ்க, நின் தோள்!

3. Mullai

The kāyā has blossomed like the collyrium, the Kurukkatti leaves look charming like the rows of teeth of girls with shining bangles and the fragrant and cool kāntal flowers have unfolded like the oars of boats. May your shoulders swell up! Our lover has come with the wedding proposal!
(The friend of the heroine happily announces that the hero comes with the wedding proposal).

22

தோழி பருவம் காட்டி, தலைமகளை வற்புறுத்தியது

மென் முலைமேல் ஊர்ந்த பசலை மற்று என் ஆம்கொல்?
நல் நுதல் மாதராய்! - ஈதோ நமர் வருவர்;
பல் நிற முல்லை அரும்ப, பருவம் செய்து,
இன் நிறம் கொண்டது, இக் கார்.

O my friend of comely forehead! Our lover will arrive here eft soon. The clouds have caused the Mullai vines to put forth buds, shining like the bright teeth and the clouds have turned dark and charming. What harm can the pallor do to you hereafter?
(The companion of the heroine consoles her friend at the advent of the rainy season).

23

இதுவுமது

சென்றார் வருவர்; செறிதொடீஇ! கார் இஃதோ,
வெஞ் சின வேந்தர் முரசின் இடித்து உரறி,
தண் கடல் நீத்தம் பருகி, தலைசிறந்து,
இன்றையின் நாளை மிகும்.

O girl with serried bangless! Our lover will arrive here instantly. See how the clouds rumble like the drums of the angry kings! See how the clouds, after drinking from the sea now pour the seasonal rain that increases day by day!
(The same situation)

24

இதுவுமது

செஞ் சுணங்கின் மென் மலையாய்! சேர் பசலை தீர்; இஃதோ
வஞ்சினம் சொல்லி வலித்தார் வரு குறியால்;
வெஞ் சினம் பொங்கி, இடித்து உரறிக் கார் வானம்
தண் பெயல் கான்ற, புறவு.

O friend with beautiful yellow spots on your delicate breasts! May the pallor on your body disappear! See all the signs which our lover suggested have appeared. The seasonal rains have poured in the woods with claps of thunder, as if the clouds would rise in anger.
(The same situation)

25

இதுவு மது
கரு இயல் கார் மழை கால் கலந்து ஏந்த,
உருகு மட மான் பிணையோடு உகளும்; -
உருவ முலையாய்! - நம் காதலர் இன்னே
வருவர்; வலிக்கும் பொழுது.

O my friend with shapely breasts! The young bucks weakened by the aestival heat have now started frolicking with their loving mates on seeing the dark and pregnant clouds shooting up in the sky, lifted by the winds. The season confirms our lover's speedy arrival.
(The same situation)

26

இதுவு மது
இருங் கடல் மாந்திய ஏர் கொள் எழிலி
கருங் கொடி முல்லை கவின முழங்கி,
பெரும் பெயல் தாழ, பெயர் குறி செய்தார்;
பொருந்த நமக்கு உரைத்த போழ்து.

O my friend! Our lover parted from us after convincing us. He promised to be back here and marked for his return the season, when the charming clouds would drink from the sea, rumble aloud and pour heavily to cause the dark vines of the mullai to flourish with buds.
(The same situation)

27

இதுவுமது

ஆயர் இனம் பெயர்த்து, ஆம்பல அடைதர,
பாய முழங்கி, படு கடலுள் நீர் முகந்து,
மா இரு ஞாலம் இருள் கூர் மருள் மாலை -
சேயவர், செய்த குறி.

O friend! Our lover parted from us and went away to a distant land. He marked for his return the bewildering evening hour in this season, when the cowherds take their herds to their houses the while blowing their āmpal[7] pipes and when the clouds clap and scoop the water from the sea and cause the wide world get engulfed by darkness.
(The same situation)

---

7. Variously interpreted as a pipe made of the āmpal leaf, a melody-type and a pipe provided with a part called **Aṇaicu** in the shape of a water-lily flower. (Ref. p.233 of the Madras Lexicon, Vol.I, 1982).

28

பருவம் காட்டிய தோழி வற்புறுத்தியது

அதிர் குரல் ஏறொடு அலை கடல் மாந்தி,
முதிர் மணி நாகம் அனுங்க முழங்கி,
கதிர் மறை மாலை, கனை பெயல் தாழ,
பிதிரும் முலைமேல், சுணங்கு.

This is the evening hour when the sun sets in the west. Now the densely dark clouds, having drunk from the wavy sea, pour heavily with the roar of the thunderbolt that causes to grieve the gem-endowed snakes.[8] At this, yellow spots spread all over our breasts as if they were scattered on them by somebody.

(The friend of the heroine consoles her friend at the advent of the rainy season)

---

8. An ancient belief that the cobra has a gem with it. (Nākarattinam). There are many references to this belief in the ancient poems. Kurun: 239; Akam: 92, 372.

29

இதுவுமது

கோடல்அம் கூர்முகை கோள் அரா நேர் கருத,
காடு எலாம் கார் செய்து, முல்லை அரும்பு ஈன,
ஆறு எலாம் நுண் அறல் வார, அணியிழாய்!
போதராய்; காண்பாம், புறவு.

O friend with beautiful jewels! By the seasonal rains, the Kāntaḷ buds, sharp-tipped and comely, appear like the mighty snakes. The mullai creepers put forth their silvery buds. The paths are full of fine and black sand run over by rain water. Let us enjoy the beauty of the woods!
(The same situation)

30

இதுவுமது

அருவி அதிர, குருகிலை பூப்ப,
தெரி ஆ இனநிரை தீம் பால் பிலிற்ற, -
வரி வளைத் தோளி! - வருவார் நமர்கொல்?
பெரிய மலர்ந்தது இக் கார்.

O girl whose shoulders are adorned with beautiful bangles! These clouds pour heavily causing the cascades drop down with great din and the kuruntu trees unfold their leaves and the herds of cows pour their sweet milk. It seems our lover will arrive here eft soon!
(The same situation)

4. மருதம்

31

தலைமகள் வாயில் மறுத்தது

பழனம் படிந்த படு கோட்டு எருமை
கழனி வினைஞர்க்கு எறிந்த பறை கேட்டு,
உரன் அழிந்து, ஓடும் ஒலி புனல் ஊரன்
கிழமை உடையன், என் தோட்கு.

4. Marutam

Our lover is the chief of a fertile plain where a big-horned buffalo-bull that sports in the pond runs scared on hearing the report of the drums of the working husbandmen. He is the rightful owner of my shoulders. (This is enough for me. I need nothing more)
(The heroine refuses entry to the hero who returns from the house of his hetaira).

32

இதுவுமது

கணைக் கால் நெடு மருது கான்ற நறுந் தாது
இணைக் கால நீலத்து இதழ்மேல் சொரியும்
பணைத் தாட் கதிர்ச் செந்நெல் பாய் வயல் ஊரன்
இணைத்தான், எமக்கும் ஓர் நோய்.

Our lover is the lord of a village in a vast plain. In his village, the fragrant pollen of the tall and huge - trunked Marutu trees are poured on the petals of the blue lilies with fleshy stalks which flourish amidst the tall and dense paddy crops, loaded with ears. He has inflicted on us a disease, the pallor, (besides giving the hetairas the joy of union).
(The same situation)

33

தோழி வாயில் மறுத்தது
கடையாயார் நட்பேபோல், காஞ்சி நல் ஊர!
உடைய இள நலம் உண்டாய்; கடை, அக்
கதிர் முலை ஆகத்துக் கண் அன்னார் சேரி
எதிர் நலம் ஏன்று நின்றாய்.

O chief of a village rich in the kāñci trees! You enjoyed the feminine charm of your young spouse; you also stood in the streets of the courtesans, yearning for the enjoyment of the charm of your young hetaira, whose breasts glow with charm and who is so dear to you even like your eyes. This is the nature of the kinship with the men of the last sort!
(The heroine's friend refuses entry to the hero).

34

தலைமகள் பாணற்கு வாயில் மறுத்தது
செந்நெல் விளை வயல் ஊரன், சில பகல்,
தன் நலம் என் அலார்க்கு ஈயான்; எழு - பாண! -
பாரித்த அல்குல் பணைத்தோளார் சேரியுள்,
வாரிக்குப் புக்கு, நின்று, ஆய்!

In the past, the chief of the village with paddy-fields refused to offer joy to none but me. But now he has changed! O pāṇa! You may visit the streets of the hetairas and prove how generously he showers pleasure on them whose forelaps are broad and shoulders are shapely!
(The heroine replies to the pāṇan̲ who requests her to admit the hero into the house)

35

இதுவுமது

வேனில் பருவத்து எதிர் மலர் ஏற்று ஊதும்
கூனி வண்டு அன்ன குளிர் வயல் நல் ஊரன்
மாண் இழை நல்லார் இள நலம் உண்டு, அவர்
மேனி ஒழியவிடும்.

Our lover is the chief of a village rich in paddy fields. He is like the bent-winged beetle that buzzes the available flowers during the summer season! He enjoys the charm of the women adorned with precious jewels and forsakes them, once their beauty is gone!

(The same situation)

36

தோழி வாயில் நேர்வாள் கூறியது

செந்தாமரை மலரும் செய் வயல் நல் ஊர!
நொந்தால் மற்று உன்னைச் செயப்படுவது என் உண்டாம் -
தந்தாயும் நீயே; தர வந்த நல் நலம்
கொண்டாயும் நீ ஆயக்கால்?

O cheif of a plain where the red-lotus burgeons everywhere! What fruit will bear our finding fault with you? After all we cannot punish you in any manner![9] You are the man responsible for my friend's charm. You are also the person responsible for its loss!

(The heroine's friend speaks to the hero with an intension to admit the hero into the house)

---

9. The general state of the Indian women is expressed in this poem.

37

பாணற்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது

பல் காலும் வந்து பயின்று உரையல்! - பாண! - கேள்:
நெல் சேர் வள வயல் ஊரன் புணர்ந்த நாள்,
எல் வளையம்; மென் தோளேம்; எங்கையர்தம் போல
நல்லவருள் நாட்டம் இலேம்.

O Pāṇa! Do not visit here very often and repeat your patron's praise. In the past, our shoulders had easy access to the chief of the village of fertile fields! We with shining bangles, now do not enjoy the grace of our man as do the hetairas, our younger sisters![10]
(The heroine refuses entry to the Panan)

10. To treat the hetaira as the younger sister of the heroine is a common trend found in the ancient Akam texts.

38

இதுவு மது

நல் வயல் ஊரன் நலம் உரைத்து, நீ - பாண! -
சொல்லின் பயின்று உரைக்க வேண்டா; ஒழிதி, நீ!
எல்லு நல் முல்லைத் தார் சேர்ந்த இருங்கூந்தல்
சொல்லும், அவர் வண்ணம் சோர்வு.

O pāṇa! Do not repeat the praise of the chief of the village with fertile fields of paddy! We ourselves know of them. Leave from here! Even the hetaira wearing on her hair the purely white mullai flowers is eloquent about his great love toward her and also his indifference toward me!
(The same situation)

39

வாயில் வேண்டிச் சென்றார்க்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது

கருங் கயத்து ஆங்கண் கழுமிய நீலம்
பெரும் புற வாளைப் பெடை கதூஉம் ஊரன்
விரும்பு நாள் போலான்; வியல் நலம் உண்டான்;
கரும்பின் கோது ஆயினேம் யாம்.

The chief of the village where the broad-backed Vāḷai fish grazes the blue lilies in the large tank is not that man of old, who loved us so dearly! He has changed! Having enjoyed our feminine charm, he has foresaken us! We are like the bagasse which is thrown off after crushing the sugarcane for juice!
(The heroine refuses entry to those who approach her as the messengers of the hero)

40

இந்த நிலத்தின்கண் இன்ன பெற்றியால் வருவாயாக! எனச் சொல்லியது

ஆம்பல் அணித் தழை ஆரம் துயல்வரும்
தீம் புனல் ஊரன் மகள் இவள்; ஆய்ந்த நறுந்
தே மலர் நீலம் பிணையல்; செறி மலர்த்
தாமரை, தன்னையர் பூ.

O chief! My friend is the daughter of the chief of a fertile land abounding in sweet water. On her body sways the garment wrought of the Āmpal flowers and the sandal leaves; her favourite wreath is wrought of the fragrant blue lily blooms; what her elders prefer is the garland of lotus flowers!
(The friend of the heroine speaks to the hero during premarital love)

5. நெய்தல்

41

அல்லகுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்த தோழி, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது

நெய்தல் படப்பை நிறை கழித் தண் சேர்ப்பன்
கைதை சூழ் கானலுள் கண்ட நாள்போல் ஆனான்;
செய்த குறியும் பொய் ஆயின; - ஆயிழையாய்! -
ஐதுகொல், ஆன்றார் தொடர்பு?

5. Neytal

O friend of choice jewels! Our lover is the lord of a cool littoral land with flooded creeks and gardens abounding in the Neytal flowers. When our lover met us for the first time in the grove rich in the screwpine bushes, we were so rare to him. Alas, now he has become rare to us! All his signs for the tryst by night have failed. I fear our kinship with him will cease to be.
(The friend of the heroine speaks to her friend to be overheard by the hero who waits near the fence enclosing their house)

42

தோழி வரைவு கடாயது

முத்தம் அரும்பும் முடத் தாள் முது புன்னை
தத்தும் திரை தயங்கும் தண் அம் கடற் சேர்ப்ப!
சித்திரப் பூங் கொடி அன்னாட்கு அருளியாய்,
வித்தகப் பைம் பூண் நின் மார்பு!

O chief of a sea-shore land of leaping waves! On your shore, the bent-trunked and aged Punnai trees glow with their

pearl-like buds. May your chest adorned with precious golden jewels, by its embrace, shower its inherent joy on my vine-like friend!
(The friend of the heroine persuades the hero to wed her friend soon).

43

அல்லகுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்த தோழி, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது

எறி சுறா நீள் கடல் ஓதம் உலாவ,
நெறி இறாக் கொட்கும் நிமிர் கழிச் சேர்ப்பன், -
அறிவு அறா இன் சொல் அணியிழையாய்! - நின் இல்
செறிவு அறா, செய்த குறி.

Our lover is the lord of a littoral land. Here, the creeks are flooded and the killer sharks are frolicking in the waves that move forward and backward, while the beautifully striped shrimps roam about. O my friend with sweet and unforgettable words! One wearing beautiful jewels! Countless are the signs which our lover had made near our house! But all have proved futitle!
(The companion of the heroine who was misled by wrong signs speaks to her friend to be overheard by the hero who stands near the fence).

44

தலைமகனைக் கண்ணுற்று நின்ற தோழி வரைவு கடாயது

இன மீன் இருங் கழி ஓதம் உலாவ,
மணி நீர் பரக்கும் துறைவ! தகுமோ -
குண நீர்மை குன்றாக் கொடி அன்னாள் பக்கம்
நினை நீர்மை இல்லா ஒழிவு?

O chief of a land where by the waves of the sea with sapphire-like water, the creek becomes flooded and abounds in fishes. Is it becoming of your greatness to be so oblivious of your beloved's plight who is a liana-like girl endowed with virtuous qualities?
(The friend of the heroine persuades the hero to wed her friend soon).

45

இதுவு மது
கடல் கொழித்திட்ட கதிர் மணி முத்தம்
படம் அணி அல்குல் பரதர் மகளிர்
தொடலை சேர்த்து ஆடும் துறைவ! என் தோழி
உடலும், உறு நோய் உரைத்து.

O chief of a littoral region with curved creeks where the cranes make noise from the fragrant groves! May your visits be frequent so that my friend may be free from the mental agony that erodes her comely complexion!
(The same situation)

46

இதுவு மது
முருகு இயல் கானல் அகன் கரை ஆங்கண்
குருகுஇனம் ஆர்க்கும் கொடுங் கழிச் சேர்ப்ப!
மருவி வரலுற வேண்டும், என் தோழி
உரு அழி உள் நோய் கெட.

O lord of a littoral domain with fragrant groves along the beach, its winding back-waters resounding with the noise of the grazing birds! I very much long for your arrival here with your proposal to wed my friend and thus put an end to the grief that abides in her heart, destroying all her charm!
(The same situation)

47

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, தோழியால் சொல் எடுக்கப்பட்டு, தலைமகள் சொல்லியது

அணி பூங் கழிக் கானல், அற்றை நாள் போலான்;
மணி எழில் மேனி மலர் பசப்பு ஊர,
துணி கடற் சேர்ப்பன் துறந்தான்கொல்? - தோழி! -
தணியும், என் மென் தோள் வளை.

O my friend! Our lover, the chief of a ford with clear water is not the man whom we met during those days in the seashore grove beside the flowery creek. He is now different! By his parting, our gem-hued body has turned sallow like the sponge-guord flower. My bangles slip from my soft arms.

(The heroine speaks to her friend to be overheard by the hero who waits near the fence enclosing their house)

48

தோழி தலைமகளை இரவுக்குறி நயப்பித்தது

கறங்கு மணி நெடுந் தேர் கண் வாள் அறுப்ப,
பிறங்கு மணல்மேல் அலவன் பரப்ப,
வறம் கூர் கடுங் கதிர் வல் விரைந்து நீங்க,
நிறம் கூரும் மாலை வரும்.

O my friend! The tall chariot of our lover with tinkling bells will course through our beach of shining sand, causing the crabs to rush up scared and blinding the eyes of men during the evening, when the sky turns ruddy and the hot sun-rays get their fierceness abated!

(The companion of the heroine persuades her friend to agree for the tryst by night).

49

தலைமகன் பாங்கற்குச் சொல்லியது

மயில்கொல்? மடவாள்கொல்? மாநீர்த் திரையுள்
பயில்வதோர் தெய்வம்கொல்? - கேளீர்! - குயில் பயிரும்
கன்னி இள ஞாழல் பூம் பொழில் நோக்கிய
கண்ணின் வருந்தும், என் நெஞ்சு.

O my friends! Is it a pea-fowl? Is she a young girl? Is it a deity that lives amidst the waves of the flooded sea? The grief of my heart is far more intense than that of my eyes, which beheld the figure amidst a flowery grove rich in the virgin Gnazhal trees from where the koels call in their sweet voice.[11]
(The hero speaks to his friends)

---

11. The verse is an echo of the couplet 1081 of the sacred Tirukkuṟaḷ : 'Goddess? or pea-fowl rare? She whose ears rich jewels wear; Is she a maid of human kind? All wildered is my mind' - G.U. Pope.

50

பகற்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய், தோழி வரைவு கடாயது

பவழமும் முத்தும் பளிங்கும் விரைஇ,
புகழக் கொணர்ந்து, புறவு அடுக்கும் முன்றில்,
தவழ் திரைச் சேர்ப்பன் வருவான்கொல்? - தோழி! -
திகழும், திரு அமர் மார்பு.

Our lover is the lord of a littoral land where the crawling waves carry with them pearls, coral and the marble - stones and pile them up in the foreyards of the houses girt with groves. Our breasts now glow with a new charm. Is it any indication that our lover will arrive here?
(The confidante persuades the hero who stands nearby to wed the heroine eft soon pretending to address her friend)

- Kaṇṇaṉ Cēntaṉār

திணைமாலை நூற்றைம்பது

(கணிமேதாவியார்)

1. குறிஞ்சி

1

தலைமகளும் தோழியும் ஒருங்கு இருந்தவழிச் சென்று, தலைமகன் தோழியை மதியுடப்படுத்தது

நறை படர் சாந்தம் அற எறிந்து, நாளால்
உறை எதிர்ந்து வித்திய ஊழ் ஏனல் - பிறை எதிர்ந்த
தாமரைபோல் வாள் முகத்துத் தாழ்குழலீர்! - காணீரோ,
ஏ மரை போந்தன ஈண்டு?

Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu

1. Kuṟiñci

O girls of flowing tresses! Your gleaming faces look like the lotus blooms placed beside the crescent moon. You are guarding the ripened millet which was grown sowing the seeds on an auspicious day, after cutting down the sandal trees, entwined with flowery and fragrant creepers. Did you notice a wild cow coming here struck with arrows?
(The hero speaks to the confidante when she and the heroine guard the millet crops)

2

தோழி செவிலிக்கு அறத்தோடு நின்றது

சுள்ளி சுனை நீலம், சோபாலிகை, செயலை,
அள்ளி அளகத்தின்மேல் ஆய்ந்து, தெள்ளி,
இதணால் கடி ஒடுங்கா ஈர்ங் கடா யானை
உதணால் கடிந்தான் உளன்.

There is a youth who with resolve saved our girl from the ichorous elephant, shooting an arrow at it when she was unable to protect herself with the help of the loft. It is he who fetched here flowers of a<u>n</u>iccam, acōku and spring-lilies and adorned her hair with them.
(The confidante discloses the secretaffair of the heroine to her mother.)

3

பகற்குறிக்கண் வந்த தலைமகனைக் கண்டு, தோழி செறிப்பு அறிவுறீஇயது

சாந்தம் எறிந்து உழுத சாரல், சிறு தினை,
சாந்தம் எறிந்த இதண் மிசை, சாந்தம்
கமழக் கிளி கடியும் கார் மயில் அன்னாள்
இமிழ, கிளி எழா, ஆர்த்து.

Amidst the millet field which her elders ploughed after felling down sandal trees, the girl resembling a peacock of the rainy season is on the loft built using sandal wood, her body emitting the fragrance of sandal cream, raising shouts to ward off the the parrots. But those birds refuse to fly off making screeches.[1]
(The confidante meets the hero during day - tryst and informs him of the heroine's confinement to her house)

---

1. The birds refuse to wing away from the millet crops
   ....
   As they mistake the call of the heroine
   For the melodious voice of the birds. (Kur: 291)

4

தலைமகள் இற்செறிந்த காலத்து, புனத்தின்கண் வந்த தலைமகன் தலைமகளைக் காணாது ஆற்றாது பெயர்கின்றான் சொல்லியது

கோடாப் புகழ் மாறன் கூடல் அனையாளை
ஆடா அடகினும் காணேன்; போர் வாடாக்
கருங் கொல் வேல் மன்னர் கலம் புக்க கொல்லோ,
மருங்குல் கொம்பு அன்னாள் மயிர்?

My beloved is like Maturai, the city of the Pāṇṭia͟n monarch of everlasting fame and virtues. Her waist is slender like a bough. I do not see her now even in the sporting field. Have her tresses now grown to that extent to become part of the crowns of kings who do not retreat from the battle field and whose shapely spears prosper in wars?[2]
(The heroine is under strict surrvillane; the hero visits the millet field, gets disappointed and speaks to himself thus).

2. This is the first reference in the ancient Tamil classics to the practice of using the hair of women in making the crowns.

5

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய், தோழி செறிப்பு அறிவுறீஇயது

வினை விளையச் செல்வம் விளைவதுபோல் நீடாப்
பனை விளைவு நாம் எண்ண, பாத்தித் தினை விளைய, -
மை ஆர் தடங் கண் மயில் அன்னாய்! - தீத் தீண்டு
கையார் பிரிவித்தல் காண்!

Pea-fowl-like girl whose eyes are large and are fed with khol! When we look for a ceaseless and abundant joy, see how the millet has ripened in the field, very like the wealth that swells when one is favoured by fortune!.[3] See how the Vēṇkai trees now separate our lover from us!

(The confidante speaks to the heroine to be heard by the hero who waits nearby)

---

3. The relationship between wealth and Karma is illustrated in Kalittokai (2) thus:
And wealth marks not its possessor after his virtues
But moves on from hand to hand for ever
His deeds past determining its sojourn
- Tr. V. Murugan, 1999.

6

இரவுக்குறி வேண்டிய தலைமகற்குத் தோழி மறுத்துச் சொல்லியது

மால் நீலம் மாண்ட துகில் உமிழ்வது ஒத்து, அருவி
மால் நீல மால் வரை நாட! கேள்: மா நீலம்
காயும் வேற் கண்ணாள், கனை இருளில் நீ வர,
ஆயுமோ? மன்ற, நீ ஆய்!

O chief of a country with a high and blue mountain from where flows a cluster of cascades resembling sweet muslin cloths thrown off by a blue - gem -like hill! Listen! Just think if this girl of spear-like eyes which surpass in charm even the blue lilies has the means to judge the harmlessness of the path when you tread it during night! [3A]
(The confidante refuses to arrange night tryst)

3A. Akānanuru : 162. 358.

7

இதுவுமது

கறி வளர் பூஞ் சாரல், கைந்நாகம் பார்த்து,
நெறி வளர் நீள் வேங்கை கொட்கும், - முறி வளர்
நல் மலை நாட! - இர வரின், வாழாளால்,
நல் மலை நாடன் மகள்.

Chief of a goodly mountain rich in plants with tender leaves! Should you choose to come here through the hazardous paths, where huge tigers roam about, looking for elephants in the beautiful slopes rich in pepper vines, this daughter of a fertile hill chief will cease to be!
(The same situation)

8

பின்னிலை முனியாது நின்ற தலைமகன் தோழியை மதி உடம்படுத்தது

அவட்குஆயின், ஐவனம் காவல் அமைந்தது;
இவட்குஆயின், செந் தினை கார் ஏனல்; இவட்குஆயின்,
எண் உளவால், ஐந்து; இரண்டு ஈத்தான்கொல்? என்
ஆம்கொல்?
கண் உளவால், காமன் கணை!

Should I come there I can lookafter your Aiva<u>n</u>am grains; should I come here I can guard your millet, red and black! Kāma<u>n</u> has five darts. Did he ever give her two out of them? What will happen to me as she has them for her eyes?
(The hero speaks to the confidante, to secure her help in attaining the heroine)

9

பாங்கற்குத் தலைமகன் தலைமகளைக் கண்ட வகை கூறி, தன் ஆற்றாமை மிகுதி சொல்லியது

வஞ்சமே என்னும் வகைத்தால்; ஓர் மா வினாய்,
தஞ்சம் தமியனாய்ச் சென்றேன்; என் நெஞ்சை
நலம் கொண்டு ஆர் பூங் குழலாள், நன்று ஆயத்து, அன்று, என்
வலம் கொண்டாள், கொண்டாள் இடம்

That day I went there all alone, having none to support, enquiring of the whereabouts of the beast I pursued, she

who was amidst her mates with her hair sporting fragrant flowers, plundered all my strength and took away my heart and virtues for herself. This is indeed a thing of marvel.
(The hero speaks to his friend after seeing the heroine for the first time.)

10

தோழி நெறி விலக்கியது

கரு விரல், செம் முக, வெண் பல், சூல், மந்தி
பரு விரலால் பைஞ் சுனை நீர் தூஉய், பெரு வரைமேல்
தேன் தேவர்க்கு ஒக்கும் மலை நாட! வாரலோ,
வான் தேவர் கொட்கும் வழி!

O chief of a mountain where a pregnant she - monkey with black fingers red face, and white teeth sprinkles water from the fresh spring with her big fingers and gives as offering to the celestials, the honey atop the mountain! Pray do not come here through the path where the heavenly beings roam about.
(The confidante asks the hero not to visit through dangerous path)

11

இதுவும் அது

கரவு இல் வள மலைக் கல் அருவி நாட!
உர வில் வலியாய், ஒரு நீ, இரவின்,
வழிகள்தாம் சால வர அரிய; வாரல்,
இழி கடா யானை, எதிர்!

Lord of a blameless and fertile mountain with noisy cascades! The path you pursue by night all alone, aided by none but your strong bow is too difficult to tread. Pray do not visit here because you will confront with elephants in rut!
(The same situation)

12

வெறி விலக்கி, தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது

வேலனார் போக, மறி விடுக்க; வேரியும்
பாலனார்க்கு ஈக; - பழியிலாள் பாலால்
கடும் புனலின் நீந்தி, கரை வைத்தாற்கு அல்லால்,
நெடும் பணைபோல் தோள் நேராள், நின்று.

Let the vēlan̲ set free the goat he brought here for the sacrifice. Let him distribute the toddy among the desirous folk. My spotless friend is not the one who will offer her long bamboo - like arms to anyone else but the one who, by the work of fate, saved her from the swift - flowing stream. (The confidante discloses the secret affairs of the heroine to her mother)

13

நெறியினது அருமை கூறி, தோழி இரவுக்குறி மறுத்தது

ஒரு வரைபோல் எங்கும் பல வரையும் சூழ்ந்த
அரு வரை உள்ளதாம் சீறூர்; வரு வரையுள்
ஐ வாய நாகம்; புறம் எல்லாம், ஆயுங்கால்,
கை வாய நாகம் சேர் காடு.

Our hamlet is in a place quiet hard to pass through; it is surrounded by hills, all looking alike; the path you will have to pursue is infested with snakes with five heads; its outer side is girt with a forest abounding in elephants.
(The confidante refuse to arrange rights tryst)

14

செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடு நின்றது

வருக்கை வள மலையுள், மாதரும் யானும்,
இருக்கை இதண் மேலேம் ஆக, பருக் கைக்
கடாஅம் மால் யானை கடிந்தானை அல்லால்,
தொடாஅவால், என் தோழி தோள்.

My friend's shoulders will not embrace others but of the one who saved us from an ichorous elephant with huge trunk when both of us were on the loft in the fecund hill rich in jack trees.
(The confidante discloses the secret affairs of the heroine to the step - mother.)

15

தலைமகன் சான்றோரை வரைவு வேண்டி விடுத்த இடத்து, தலைமகள் தந்தைக்கும் தனையன்மார்க்கும் நற்றாய் அறத்தொடு நின்றது

வாடாத சான்றோர் வரவு எதிர்கொண்டிராய்க்
கோடாது நீர் கொடுப்பின் அல்லது, கோடா
எழிலும் முலையும் இரண்டிற்கும் முந்நீர்ப்
பொழிலும் விலை ஆமோ, போந்து?

Unless you, (as responsible men) accord welcome to the elders of eternal goodness (Who have come from the hero), and give the hand of our girl to the hero, even the entire sea - girt earth will be too trivial a price[4] for the unfading beauty and the (charming) breasts of our girl.
(The mother of the heroine speaks to her husband and sons, on the arrival of elders from the hero.)

---

4. The suiter had to pay a price to the parents of the girl in the ancient period. It was called 'mulai-vilai' (breast-price) Ref : Tamil Lexicon, Vol.VI, p.3282. See also verse 3 of Mullaikkali and verse 18 of this work.

16

தோழி சேட்படுத்த இடத்து, தலைமகன் தனது ஆற்றாமையால் சொல்லியது

நாள் நாகம் நாறும் நனை குழலாள் நல்கி, தன்
பூண் ஆகம் நேர்வு அளவும் போகாது, பூண் அகம்

என்றேன்; இரண்டாவது உண்டோ? மடல் மாமேல்,
நின்றேன், மறுகிடையே நேர்ந்து.

I told you that till the day when my beloved with her honeyed hair, fragrant with nākam bloom holds me close to her bejewelled breasts, my chest will not cease to wear the bone-made garland? I am determined to ride on the horse wrought of palmyra stems through the streets.[5]
(When the confidante distanced the hero from approaching the heroic, he gives Vent to his feeling)

---

5. The practice is called 'Maṭalēral' (mounting on a palm-stem-made horse) when the love-sick man will appear in the street to the derision of the folks. Ref: Kuruntokai : 17.

17

நின்னால் சொல்லப்பட்டவளை அறியேனாலோ என்ற
தோழிக்குத் தலைமகன் அறிய உரைத்தது

அறிகு அவளை; ஐய இடை, மடவாய்! ஆய,
சிறிது அவள் செல்லாள், இறும் என்று அஞ்சிச் சிறிது, அவள்
நல்கும்வாய் காணாது, நைந்து உருகி, என் நெஞ்சம்
ஒல்கும்வாய் ஒல்கல் உறும்.

Young friend! I am well aware of her nature ; her waist is so narrow that one will doubt its existence. Before she walks a few steps, my heart feels a pain that it may get broken. Knowing no other way to attain her, my heart grows weak and melts away. Every time it sees her weary walking, it feels for her and follows her.
(The hero describes the beauty of his beloved to the confidante who said she was ignorant of her nature, when the former enquired her of her nature)

18

பகற்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, தோழி செறிப்பு அறிவுறீஇ வரைவு கடாயது

என் ஆம் கொல்? - ஈடு இல் இள வேங்கை நாள் உரைப்ப,
பொன் ஆம், போர் வேலவர்தாம் புரிந்தது; என்னே!
மருவி ஆம், மாலை மலை நாடன் கேண்மை;
இருவியாம், ஏனல் இனி.

These virtueless tender vēṅkai trees indicate the harvesting season and soon the fields will be left with the empty stalks of millet. My war - loving elders wielding spears are after a bride - price, all of gold. It is so cruel my friend! What will betide the growing kinship of the mountain chief with us.
(The confidante urges the hero wed her friend early when that hero waits nearby concealed during day hime)

19

பின்னின்ற தலைமகன் தோழி குறை மறாமல் தனது ஆற்றாமை மிகுதி சொல்லியது

பால் ஒத்த வெள் அருவி பாய்ந்து ஆடி, பல் பூப் பெய்-
தாலொத்த ஐவனம் காப்பாள் கண் வேல் ஒத்து, என்
நெஞ்சம் வாய்ப் புக்கு ஒழிவு காண்பானோ, காண் கொடா?
அம் சாயற்கே நோவல் யான்.

The girl sports in the milk - white cascade and stands guard to the Aivanan field with flowers of many kinds which seem to have been artificially spread out. Her eyes, verily a pair of spears plunged into my heart and remain there, perhaps to drive my life off! I grieve now only on account of my seeing her comely figure.
(The hero tries to get his problem solved with the aid of the confidante.)

20

கையுறை மறை

நாள் வேங்கை பொன் விளையும் நல் மலை நல் நாட!
கோள் வேங்கைபோல் கொடியார் என் ஐயன்மார்;
கோள் வேங்கை
அன்னையால் நீயும்; அருந் தழை யாம் ஏலாமைக்கு
என்னையோ? நாளை எளிது.

Chief of a hilly land where the fresh vēṅkai flowers abound in golden pollen! My brothers are peers in cruelty to murderous tigers and you too are of the same mould. What other reason we need to refuse to take your gifts, these rare leaves? Come with them tomorrow! We will accept them readily. (My brothers will visit here today)
(The confidante refuses the gifts of the hero.)

21

ஆற்றானாய தலைமகனைத் தோழி ஏன்றுகொண்டு கையுறை எதிர்ந்தது

பொன் மெலியும் மேனியாள் பூஞ் சுணங்கு மென் முலைகள்
என் மெலிய வீங்கினவே, பாவம்! என்று, என் மெலிவிற்கு?
அண் கண்ணி வாடாமை, யான், நல்ல என்றால், தான்
உண்கண்ணி வாடாள் உடன்று.

Why do you grieve in vain, o chief pitying so much asking yourself "Why have these breasts, soft and adorned with flowery yellow spots of this lass with her body shining like molten gold swollen like this, causing me grieve? "Should I take these wreaths to her before they wilt away and speak unwillingly of its goodness, I am sure she will not be annoyed.
(The confidante accepts the gift of the hero to the heroine)

22

பகற்குறிக்கண் தலைமகள் குறிப்பு இன்றிச் சார்கிலாத தலைமகன் தனது ஆற்றாமை சொல்லியது

கொல் யானை வெண் மருப்பும், கொல் வல் புலி அதளும்,
நல் யானை நின் ஐயர் கூட்டுண்டு செல்வார்தாம்
ஓர் அம்பினான் எய்து போக்குவர்; யான் போகாமல்,
ஈர் அம்பினால் எய்தாய், இன்று.

Your cruel-natured brothers kill their enemies with a single arrow, taking as tribute, the silvery tusks of killer elephants, and the skin of murderous tigers! But today you have prevented my exit from here, shooting at me two darts, your eyes![6]
(The hero speaks to the heroine during day tryst)

6. "You brothers go forth to kill in swift boats,
You too with long avenging eyes destroy life."
- Cilappatikaram 7:116-117 Tr. R.S.Pillai.

23

நின்னால் குறிக்கப்பட்டாளை யான் அறியேன் என்ற தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியது; பாங்கற்குக் கூறியதூஉம் ஆம்

பெரு மலை தாம் நாடி, தேன் துய்த்து, பேணாது
அரு மலை மாய்க்குமவர் தங்கை திரு முலைக்கு
நாண் அழிந்து, நல்ல நலன் அழிந்து, நைந்து உருகி,
ஏண் அழிதற்கு யாம் ஏயினம்.

We are now a good example for getting ruined, sacrificing the sense of shame and other good qualities and losing all strength getting exhausted and grieving. It is all because of my craze to the comely breasts of the sister of the hunters, who search for honey, all over the extending mountain-range and destroy rare and hill-like elephants

(The hero speaks to his companion or the hero addresses the confidante).

24

தோழி குறை மறாமல் தலைமகன் தனது ஆற்றாமை மிகுதி சொல்லியது

நறுந் தண் தகரம், வகுளம், இவற்றை
வெறும் புதல்போல் வேண்டாது, வேண்டி, எறிந்து, உழுது,
செந் தினை வித்துவார் தங்கை பிறர் நோய்க்கு
நொந்து இனைய வல்லளோ? நோக்கு!

She is the sister of the hill-folk who destroy in full the cool and fragrant takaram and vakuḷam trees as if they were useless as the shrubs and raise the red-hued millet crops in the fields. Is she the one who will grieve for the suffering of others? Just contemplate.
(The hero solicits the support of the confidante in winning the acceptance of the heroine.)

25

தோழி தலைமகனை நெறி விலக்கி, வரைவு கடாயது

கொல் இயல் வேழம், குயவரி கோட் பிழைத்து,
நல் இயல் தம் இனம் நாடுவபோல், நல் இயல்
நாம வேற் கண்ணாள் நடுநடுப்ப வாரலோ,
ஏம வேல் ஏந்தி, இரா!

(Chief!) Pray do not visit here during midnight holding a spear, like a murderous elephant which goes in search of its goodly herd, after escaping from the attack of a tiger, thus causing my friend with fearful and spear-like eyes to shake with fear.
(The confidante urges the hero to wed her friend early.)

26

இதுவு மது

கருங் கால் இள வேங்கை கான்ற பூக் கல்மேல்
இருங் கால் வய வேங்கை ஏய்க்கும் மருங்கால்
மழை வளரும் சாரல் இர வரின், வாழாள்,
இழை வளரும் சாயல் இனி.

O chief! Do not come here by night through the hill-range which is besieged by rain clouds where a rock on which lie scattered the flowers of dark-trunked vēńkai trees, now resemble a huge and victorious tiger with big legs.[7] If you come, my friend whose natural beauty is enhanced by ornaments will cease to live.
(The same situation).

7. O moon white and long-glowing!
You favour not
The clandestine love of our man
Who visits here by night
Braving a forest
Where a boulder, covered with the fallen flowers
Of the black-trunked Vēńkai tree
Appears like a huge tiger-cub
- Kur̲untokai. 47 (Tr.) A. Dakshinamurthy

27

தோழி படைத்து மொழி கிளவியான் வரைவு கடாயது

பனி வரை நீள் வேங்கைப் பய மலை நல் நாட!
இனி வரையாய் என்று எண்ணிச் சொல்வேன்; முனி வரையுள்
நின்றான் வலியாக நீ வர, யாய் கண்டாள்;
ஒன்றாள், காப்பு ஈயும், உடன்று.

Chief of a good and fertile land of hills with cool peaks and tall-growing Vēńkai trees! I speak to you with the hope that you will take steps to wed my friend at least now; having

witnessed your coming through this hill-range full of hardships, our angry mother has mounted guard on us.
(The confidante urges the hero to wed her friend soon inventing a situation.)

28

தலைமகன் சொன்ன குறிவழியே சென்று, தலைமகளைக் கண்டு, பாங்கன் சொல்லியது

மேகம் தோய் சாந்தம், விசை, திமிசு, காழ் அகில்,
நாகம் தோய் நாகம், என இவற்றைப் போக
எறிந்து, உழுவார் தங்கை இருந் தடங் கண் கண்டும்,
மறிந்து உழல்வானோ, இம் மலை?

My hero is really great as this mountain as he managed to return home safe, and now abides grieving even after seeing the broad and dark eyes of this girl who is the sister of the hillfolk who till the field after completely destroying the sandal and other trees like the vicai, vēṅkai, akil and nākam on whose tops rain clouds settle.
(The friend of the hero speaks to himself after seeing the heroine on the request of the hero.)

29

பகற்குறிக்கண் இடம் காட்டியது

பலா எழுந்தபால் வருக்கைப் பாத்தி அதன் நேர்
நிலா எழுந்த வார் மணல் நீடி, சுலா எழுந்து,
கான் யாறு கால் சீத்த காந்தள் அம் பூந் தண் பொதும்பர்-
தான் நாறத் தாழ்ந்த இடம்.

It is a cool grove fragrant with the charming kāntaḷ flowers; here are jack trees growing tall; beside them the varukkai trees in many groups flourish; amidst them are seen high sand dunes glowing like the moon-light; a wild stream

encircles these dunes and so the ground is well-levelled. This is the place where we play during the day time.
(The confidante locating the site for the day-tryst)

30

பாங்கற்குத் தலைமகன் கூறியது

திங்களுள் வில் எழுதி, தேராது, வேல் விலக்கி,
தங்கள் உளாள் என்னும் தாழ்வினால், இங்கண்,
புனம் காக்க வைத்தார்போல் பூங்குழலைப் போந்து, என்
மனம் காக்க வைத்தார், மருண்டு.

Painting the figures of a pair of bows (brows) in the full moon (face), and fixing a pair of spears (eyes) in it[8], with no concern for the grief of others, they have, due to their ignorance, caused their girl, whose tresses are adorned with flowers, enter my mind, in the pretext of leaving her in the garden to guard the millet crops, so that she will be counted one among them, due to their humble status.
(The hero speaks to his friend after seeing the heroine for the first time)

8. Cilappatikāram, 7:11.

31

தோழி தலைமகளை மெலிதாகச் சொல்லி, குறை நயப்பக் கூறியது

தன் குறை இது என்னான், தழை கொணரும் தண் சிலம்பன்
நின் குறை என்னும் நினைப்பினனாய், பொன் குறையும்
நாள் வேங்கை நீழலுள் நண்ணான்; எவன்கொலோ,
கோள் வேங்கை அன்னான் குறிப்பு?

Friend, the chief of a cool montane region does not disclose what his grievance is; he fails not to bring the gift of leaf

bunches; it seems he expects some favour from you; he does not even rest beneath the shade of the vēṅkai tree full of flowers whose lusture excels even that of gold's. What could be the intention of the one who is a match in puissance to a huge and mighty tiger?
(The companion of the heroine speaks to the latter intending to induce her to be favorable to the hero).

2. நெய்தல்

32

பாங்கற்குச் சொல்லியது
பானல்அம் தண் கழிப்பாடு அறிந்து, தன்னைமார்
நூல் நல நுண் வலையால் நொண்டு எடுத்த கானல்
படு புலால் காப்பாள் படை நெடுங் கண் நோக்கம்
கடிபு ஒல்லா; என்னையே காப்பு.

2. Neytal

She stands guard to the fish brought ashore by her brothers with the aid of well-spun fine-threaded nets from the beautiful back-waters rich in Neytal flowers. The glances of her spear-like long eyes, do not concentrate so much on the drying fish but really guard me in her heart.
(The hero speaks to his companion).

33

இதுவுமது
பெருங் கடல் வெண் சங்கு காரணமா, பேணாது
இருங் கடல் மூழ்குவார் தங்கை, இருங் கடலுள்
முத்து அன்ன, வெண் முறுவல் கண்டு உருகி, நைவார்க்கே
ஒத்தனம், யாமே உளம்.

She is the sister of the fisher folk who sink in the great sea, with scant respect for their life, for taking out the white chanks. She has white teeth resembling the pearls fished out of the wide sea. Those who greatly grieve, their hearts melting find a match only in us.
(The same situation).

34

புணர்ந்து நீங்கும் தலைமகனைக் கண்ணுற்று நின்ற தோழி வரைவு கடாயது

தாமரைதான் முகமா, தண் அடை ஈர் மா நீலம்
காமர் கண் ஆக, கழி துயிற்றும் காமரு சீர்த்
தண் பரப்ப! பாய் இருள் நீ வரின், தாழ் கோதையாள்
கண் பரப்ப, காண், நீர் கசிந்து.

O chief of a vast coastal region which is cool and beautiful! The creeks in your land, having lotus blooms for face and the long neytal flowers amidst the cool and wet leaves for eyes are lulled to sleep by gloom. If you visit here during such nights in future, you are sure to find the eyes of this lass of long tresses, streaming with tears out of grief!
(The confidante urges the hero to wed her friend early.

35

இரவும் பகலும் வாரல் என்று தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது

புலால் அகற்றும் பூம் புன்னைப் பொங்கு நீர்ச் சேர்ப்ப!
நிலா அகற்றும் வெண் மணல் தண் கானல், சுலா அகற்றி,
கங்குல் நீ வாரல்; பகல் வரின், மாக் கவ்வை ஆம்,
மங்குல் நீர் வெண் திரையின்மாட்டு.

O chief of a coastal land of flower-rich pu<u>nn</u>ai trees whose fragrance removes the stink of the sea! May you stop visiting

this cool grove along the beach full of white sands whose brightness excels that of the moon-light's, wishing to remove the grief of my friend. Instead, if you visit by day this beach full of cloud-like water and white waves will resound with abundant slander of the people.

(The confidante advises the hero against meeting the heroine both during the day and night and suggests to wed her friend soon.)

36

தோழி வரைவு கடாயது

முருகு வாய் முள் தாழை நீள் முகை பார்ப்பு என்றே
குருகு வாய்ப் பெய்து, இரை கொள்ளாது, உருகி மிக
இன்னா வெயில் சிறகால் மறைக்கும் சேர்ப்ப! நீ
மன்னா வரவு மற!

O the chief of a coastal realm where the herons mistake the long and fragrant buds of the tāḻai bushes with thorny blades, for their fledglings and insert into their mouths the prey they bring and remain with their spread out wings to protect them against the fierce sun-rays, their hearts melting for them. Stop your visit here.[9]

(The confidante urges the hero to wed her friend soon)

---

9. The tāḻai flower resembles the feathers of the herons Kuruntokai : 228 : 1-2 Naṟṟinai : 19.
The tālai flower resembles the food-filled palmyra-leaf-cup : Naṟṟinai.335

37

இதுவு மது

ஓத நீர் வேலி உரை கடியாப் பாக்கத்தார்,
காதல், நீர் வாராமை கண் நோக்கி, ஓத நீர்

அன்று அறியும்; ஆதலால், வாராது, அலர் ஒழிய,
மன்று அறியக் கொள்ளீர், வரைந்து.

As the sea - water is aware of the affirmations you made to her on that day, the folk of this hamlet which is protected by the sea, did not spread slanders about your visit. So, pray see that this girl's eyes do not become tearful on account of her love for you ; see the changes on her body with your own eyes and arrange to wed her in public, ceasing your clandestine visits here.

(The same situation)

38

காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி

மாக் கடல் சேர் வெண் மணல் தண் கானல் பாய் திரை சேர்
மாக் கடல் சேர் தண் பரப்பன் மார்பு அணங்கா மாக் கடலே!
என் போலத் துஞ்சாய்; இது செய்தார் யார் - உரையாய்! -
என் போலும் துன்பம் நினக்கு?

O big sea! You do not grieve by the infliction caused by the chest of the chief of the big shore land with cool groves full of white sands, thrown ashore by the waves. As such, why do you suffer like me without sleep? Pray tell me who caused you this agony equal to that of mine![10]

(The heroine speaks in her mood of excessive love-sickness)

10. O Sea!
Who caused you this agony,
For, I hear your voice,
Even during this dead of night
- Kuruntokai, 163. (Tr.) A. Dakshinamurthy.

39

நொதுமலர் வரைந்து புகுந்த பருவத்து, தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது

தந்தார்க்கே ஆமால், தட மென் தோள் - இன்ன நாள்
வந்தார்க்கே ஆம் என்பார் வாய் காண்போம்; - வந்தார்க்கே
காவா இள மணல் தண் கழிக் கானல்வாய்ப்
பூவா இள ஞாழல் போது.

The wide and soft shoulders of my friend belong to none but he who presented as gift the fresh bloomed flowers of young ñāḻal tree, flourishing in the grove with a spread of fine sand and which offers shade to the visitors, near the cool creeks. Let us see how strong are the words of those who say that they belong to the folk who came here seeking her hand. (The confidante discloses the love affairs of the heroine to the nurse when strangers came seeking the hands of the heroine.)

40

வலிதாகச் சொல்லிக் குறை நயப்பித்தது

தன் துணையோடு ஆடும் அலவனையும் தான் நோக்கா,
இன் துணையோடு ஆட இயையுமோ? இன் துணையோடு
ஆடினாய் நீ ஆயின், அந் நோய்க்கு என் நொந்து? என்று
போயினான் சென்றான், புரிந்து.

He looked at the male crab which played with its mate and me and asked the crab, "Will I be able to sport with my beloved as you do with your beloved?" As you are fortunate to sport with your mate, there is no use in expressing my grief to you, "You may not be able to feel the intensity of my agony" He who left from here saying these words had not turned up here again.
(The confidante influences the heroine to show favour to the hero.)

41

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழியால் சொல் எடுக்கப்பட்டு, தலைமகள் தனது ஆற்றாமையால் சொல்லியது

உருகுமால் உள்ளம், ஒரு நாளும் அன்றால்;
பெருகுமால், நம் அலர் பேண, - பெருகா
ஒருங்கு வால் மின்னோடு, உரும் உடைத்தாய், பெய்பான்,
நெருங்கு வான் போல, நெகிழ்ந்து.

The slander about us, which delights our foes, swells like the clouds which gather together with glittering lightning flashes and thunder, ready to pour showers. As a result, our heart melts and grieves all days.
(The heroine gives vent to her grief to be overheard by the hero who waits nearby, in the pretext of addressing her companion.)

42

நயப்பு; கையுறையும் ஆம்

கவளக் களிப்பு இயல் மால் யானை, சிற்றாளி
தவழ, தான் நில்லாததுபோல், பவளக்
கடிகையிடை முத்தம் காண்தொறும், நில்லா-
தொடி கையிடை முத்தம் தொக்கு.

An elephant, though huge in size which grows ichorous after consuming its food[11] will not dare to stand before even the tender cub of the yāli,[12] which just learns to walk. Like that, the pearls embedded in the bracelets of my friend, all put together will lose to the charm whenever they see the pearls of the teeth which appear in between her lips, a pair of coral pieces.

(The hero expresses in n a beautiful way, his admiration for the charm of his beloved. Also gifting.)

---

11. People cease not to cry, "Love! Love!"
    Lo, love is neither aṇaṅku nor a disease
    It neither waxes nor wanes;
    Like the rut of a tusker
    That manifests itself
    When it consumes Kuḷaku
    Love awaits its time.
    - Kuruntokai, 136. (Tr.) A. Dakshinamurthy.

12. Lion : It is also believed to be an animal with lion's body and elephant's trunk.

43

தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது
கடற் கோடு இரு மருப்பு, கால் பாகன் ஆக,
அடற் கோட்டு யானை திரையா, உடற்றி,
கரை பாய் நீள் சேர்ப்ப! கனை இருள் வாரல்!
வரைவாய், நீ, ஆகவே வா!

O chief of a wide seaport where the murderous elephant the waves, armed with a pair of big tusks namely the sea-born conches and goaded by the mahouts namely the wafting wind rise against and attack the shore! Pray do not visit here during the densely dark midnight. Do come with all preparation to wed my friend.[13]
(The companion of the heroine urges the hero to wed his belove.)

---

13. Poems 43, 50 and 52, 53 of this work are in the form of full metaphors. These echo the poem 148 of the Kalittokai in which the following metaphor is employed :
    O chief of the maritime tract,
    Taking to quests of princely mien
    With your cram-ful eatamaran for elephant,

The roar of waves for war-drum,
And the flocks of comely feathered birds on the shore for infantry?
- (Tr.) V. Murugan

44

பகற்குறியிடம் காட்டியது

கடும் புலால் புன்னை கடியும் துறைவ!
படும் புலால் புள் கடிவான் புக்க, தடம் புல் ஆம்
தாழை, மா ஞாழல், ததைந்து உயர்ந்த தாழ் பொழில்,
ஏழை மான் நோக்கி இடம்.

O chief of a ford where the punnai flowers with their fragrance remove the strong stink of the sea-water! Here is a grove with sky - high trees where all desire to abide and where the tāḻai bushes, a big grass kind, and the big tree kind kōṅku thickly grow. It is the place where you can sea my friend who visited it to guard the drying fish against the birds - my friend whose glances are like that of a doe's!
(The confidante of the heroine locates the site for the day - tryst.)

45

தலைமகன் சொல்லிய குறி வழி அறிந்து, தலைமகளைக் கண்ட பாங்கன் தலைமகனை வியந்து சொல்லியது

தாழை தவழ்ந்து உலாம் வெண் மணல் தண் கானல்,
மாழை நுளையர் மட மகள், ஏழை,
இணை நாடில் இல்லா, இருந் தடங் கண் கண்டும்,
துணை நாடினன்; தோம் இலன்!

This girl who is the young daughter of the fisher folk in the sea side grove full of white sands and tāḻai bushes with spread out branches has no peer in the world, even if we search for one. If even after seeing such a girl of broad eyes, he came in search of me, his companion, indeed he is a flawless person.

(The companion of the hero who saw the heroine reaching her place, as directed by the hero praises him.)

46

தோழி நெறி விலக்கி, வரைவு கடாயது

தந்து, அயல் வேண்டா; ஓர் நாள் கேட்டு, தாழாது
வந்தால், நீ எய்துதல் வாயால் மற்று; எந்தாய்!
மறி மகர வாழ் குழையாள் வாழாள்; நீ வாரல்,
எறி மகரம் கொட்கும் இரா.

My lord! It is needless to examine through somebody else ; if you come on an auspicious day with the wedding proposal without delay, you are sure to attain her as your spouse. Do not come hereafter during night when the attacking sharks roam about. If you continue to come during such nights, this girl of ear - steads resembling little sharks will cease to live the next day.
(The confidante urges the hero to wed his beloved early.)

47

பாங்கன் தலைமகனைக் கண்டு, தலைமகளை வியந்து சொல்லியது

பண்ணாது, பண்மேல் தேன் பாடும் கழிக் கானல்,
எண்ணாது கண்டார்க்கே ஏர் அணங்கால்; எண்ணாது
சாவார் சான்றாண்மை சலித்திலா மற்று இவளைக்
காவார், கயிறுரீஇவிட்டார்.

This grove near the creeks is filled with the music of the honey bees, even without a bard to sturm his yāl ; this will appear to be a deity, (by its natural charm) even for those who happen to see it thoughtlessly. This girl will not lose her native quality even when confronting with the determination of those who will die without any concern for

their life ; her elders have failed to keep her in confinement; it is equel to unleashing an ox!

48

தலைமகற்கு இரவுக்குறி மறுத்தது

திரை மேல் போந்து எஞ்சிய தெண் கழிக் கானல்
விரை மேவும் பாக்கம் விளக்கா, கரைமேல்,
விடுவாய்ப் பசும் புற இப்பி கால் முத்தம்
படு வாய் இருள் அகற்றும், பாத்து.

This village has clear - watered creeks and groves and smell sweet of flowers. Its dense gloom is shattered and driven off by the radiance of the pearls lying along the shore, spat out by the open - mouthed oysters, whose outer sides are green and which came above the waves of the sea. (If you visit here, the folk will see you and spread our blame.)
(The confidante refuses to arrange night - tryst)

49

இதுவுமது

எங்கு வருதி, இருங் கழித் தண் சேர்ப்ப! -
பொங்கு திரை உதைப்பப் போந்து ஒழிந்த சங்கு
நரன்று உயிர்த்த நித்திலம் நள் இருள் கால் சீக்கும்;
வரன்று உயிர்த்த பாக்கத்து வந்து?

O chief of a coastal town with big and cool creeks! In this village, people thrive by the things which the waves wash ashore. Its gloom is driven off by the radiance of the pearls spat out by the murmuring oyster shells. Through which path will you come here? (The pearls will expose you.)
(The same situation)

50

தோழி வரைவு கடாயது

திமில் களிறு ஆக, திரை பறையா, பல் புள்
துயில் கெடத் தோன்றும் படையா, துயில்போல்
குறியா வரவு ஒழிந்து, கோல நீர்ச் சேர்ப்ப!
நெறியால் நீ கொள்வது நேர்.

O chief of a coastal town girt with beautiful sea waters! You visit here with the boat for your elephant, the waves for the pa<u>r</u>ais (drums) and the sea - birds for your armies which march spoiling the sleep of the folks. It is wisdom for you to get my friend through fair means, giving up your present dream - like clandestine visit!

(The confidante urges the hero to wed her friend soon)

51

தலைமகற்குத் தோழி குறை நேர்ந்து, பகற்குறியிடம் அறியச் சொல்லியது

கடும் புலால் வெண் மணல் கானல் உறு மீன்கண்
படும் புலால் பார்த்தும்; பகர்தும்; அடும்பு எலாம் -
சாலிகைபோல் வலை சாலப் பல உணங்கும்;
பாலிகை பூக்கும் பயின்று.

O chief! In our coast you will find the Aṭumpu vines blossoming together and appear like the pālikais[14]; you can also see the fishing nets spread out like so many armours of warriors. We will be guarding the dry fish against the birds in the grove full of strongly-stinking white sand and we will also engage ourselves in bartering the fish.

(The confidante locates the site for the day - tryst)

14. Pālikai is the earthen pot in which nine kinds of grains are sown and used in marriages. The ceremony of sowing nava-tā<u>n</u>iyam (nine grains) in pots on auspicious occasions is a living practice. It is a fertility cult of the Tamils.

52

தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது

திரை பாகன் ஆக, திமில் களிறு ஆக,
கரை சேர்ந்த கானல் படையா, விரையாது -
வேந்து கிளர்ந்தன்ன வேலை நீர்ச் சேர்ப்ப! - நாள்
ஆய்ந்து, வரைதல் அறம்.

O chief of a coastal domain where like a king who advances with his forces to attack his foes, the sea water rushes toward the shore with the waves for the mahouts, the boats for the tuskers and the groves for the armies. It is virtuous way to wed my friend choosing an auspicious day.
(The confidante urges the hero to wed her friend soon.)

53

இதுவுமது

பாறு புரவியா, பல் களிறு நீள் திமிலா,
தேறு திரை பறையா, புள் படையா, தேறாத
மன் கிளர்ந்த போலும் கடல் சேர்ப்ப! மற்று எமர் -
முன் கிளர்ந்து எய்தல் முடி!

The vultures are the horses ; the lengthy boats are the elephants ; the clear waves are the war drums ; the girls on the shore are the armies. These join and thus create an impression that a king rises to fight his foe. You are the chief of such a coastal domain. May you express to our kin, your love for my friend and get her through wedding.
(The same situation)

54

இதுவுமது

வாராய்; வரின், நீர்க் கழிக் கானல் நுண் மணல்மேல்
தேரின் மா கால் ஆழும் திமைத்தே; ஓர் இலோர்.

சேரள் நாடல் வேண்டா; குறி அறிவார்க் கூஉய்க்
கொண்டு, ஓர்
நாள் நாடி, நல்குதல் நன்று.

Chief, do not visit here! If you visit, there is the danger of the legs of your horses getting sunk in the loose sand along the shore of the flooded creeks. It is wise on your part to fix an auspicious day, with the help of the astrologers who need no serious efforts to study the positions of planets, and wed my friend.
(The same situation)

55

இதுவுமது

கண் பரப்ப காணாய், கடும் பனி; கால் வல் தேர்
மண் பரக்கும் மா இருள் மேற்கொண்டு, மண் பரக்கு-
மாறு, நீர் வேலை! நீ வாரல்! வரின், ஆற்றாள்,
ஏறு நீர் வேலை எதிர்.

Chief, see how the eyes of my friend flood with tears. Do not come here by dead of night, in your tall chariot with strong wheels. Now thick gloom engulfs the entire world. Your visit causes loud grossip. If you continue your nightly visit, she will give up her life on the shore of crawling sea waves.
(The same situation)

56

தலைமகற்கு இரவுக்குறி நேர்ந்த தோழி, இடம் காட்டியது

கடற் கானல் சேர்ப்ப! கழி உலா அய் நீண்ட
அடல் கானல் புன்னை, தாழ்ந்து, ஆற்ற, மடற் கானல்,
அன்றில் அகவும் அணி நெடும் பெண்ணைத்து-எம்
முன்றில் இள மணல்மேல் மொய்த்து.

O chief of a coast full of groves! In our foreyard, we have palmyra palms, tall and beautiful; there are creeks and heaps of sands and salt pans where our catches are left drying; there are punnai trees with low- hanging boughs ; the anril birds which abide in the bower - rich groves cease not to call out.

(The confidante locates the tryst to the hero)

57

தோழி வரைவு கடாயது

வரு திரை தான் உலாம் வார் மணல் கானல்,
ஒரு திரை ஓடா அளவை, இரு திரை
முன் வீழும் கானல், முழங்கு கடல் சேர்ப்ப!
என் வீழல் வேண்டா, இனி.

O chief of a sea-port! Your coastal groves are fertile, where waves endlessly roar ; here, when one wave is yet to reach, two other waves rush up and dash against the shore of the back-waters, with long spreads of fine sands. Pray give up your desire henceforth, the bliss of union you enjoy with your beloved with my aid.

(The confidante urges the hero to wed her friend eftsoon)

58

தலைமகற்குத் தோழி பகற்குறி நேர்ந்து, இடம் காட்டியது

மாயவனும் தம்முனும் போலே, மறி கடலும்
கானலும் சேர் வெண் மணலும் காணாயோ-கானல்
இடை எலாம், ஞாழலும் தாழையும்; ஆர்ந்த
புடை எலாம், புன்னை; - புகன்று?

Friend! Behold how the wavy sea and the groves with white sand dunes resemble Lord krishna and his elder brother

respectively.[15] The central part of the grove is full of curapunnai, kōṅku and Tālai bushes and the borders are filled with densely growing punnai trees.
(The confidante locates the place for day - tryst)

---

15. Akanānūru : 360
Kuruntokai : 390
Ref.Narrinai : 32 also.

59

இப்பொழுது வாரல்! என்று, வரைவு கடாயது

பகல் வரின், கவ்வை பல ஆம்; பரியாது,
இர வரின், ஏதமும் அன்ன; புக அரிய
தாழை துவளும் தரங்க நீர்ச் சேர்ப்பிற்றே,
ஏழை நுளையர் இடம்.

O chief! If you visit by day, it will be cause for big gossip! Instead, if you visit by night, the dangers on your paths are too many. Besides, the hamlet of our humble fisher folk has thickly growing tālai bushes and wavy sea waters, posing problem to strangers.
(The confidante refuses to arrange clandestine meetings and advises the hero to wed her friend soon.)

60

பாங்கற்குத் தலைமகன் கூறியது

திரை அலறிப் பேரத் தெழியாத் திரியா,
கரை அலவன் காலினால் காணா, கரை அருகே
நெய்தல் மலர் கொய்யும் நீள் நெடுங் கண்ணினாள்,
மையல், நுளையர் மகள்.

Friend! The daughter of the Nuḷaiyas[16], who allured me (with her beauty) has very long eyes. She swims against the roaring waves, causing them to retreat and roams about all over the

shore, feels with her feet the crabs and catches them and plucks the neytal flowers from the neighbourhood.
(The hero speaks to his companion after meeting his beloved for the first time)

---

16. A class of the fisher folks.

61

தலைமகற்குத் தோழி இரவுக்குறி மறுத்தது

அறிகு அரிது, யார்க்கும் - அரவ நீர்ச் சேர்ப்ப!
நெறி, திரிவார் இன்மையால், இல்லை - முறி திரிந்த
கண்டல், அம் தண் தில்லை கலந்து, கழி சூழ்ந்த
மிண்டல், அம் தண் தாழை, இணைந்து.

O chief of a coastal domain full of roaring waters! Our village abounds in kāntaḷ plants with rolled up tender leaves and beautiful and cool tillai trees. It has winding creeks with the cool tāḻai bushes thriving on their shores. These plants do not allow easy passage to any outsider, owing to the absence of comfortable paths. (So my friend does not like your visits by night)
(The confidante refuses to arrange night - tryst)

62

செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடு நின்றது

வில்லார் விழவினும், வேல் ஆழி சூழ் உலகில்
நல்லார் விழவகத்தும், நாம் காணேம்; - நல்லாய்! -
உவர்க்கத்து ஒரோ உதவிச் சேர்ப்பன் ஒப்பாரைச்
சுவர்க்கத்து உளராயின், சூழ்.

Mother dear! Either in the arena where archers observe festival all over the sea - girt world, or in the marriages conducted in favour of goodly brides, we have never seen a

youth who is a match to the chief of the sea-port who did a great favour to your daughter on that day[17] on the seashore. However, you may search for one in the world of gods!
(The confidante discloses the secret love of the heroine to the nurse.)

---

17. The heroine grieves that she could not meet her lover either in the festivals observed by wrstlers on the kuravai dance performed by women : (Kuruntokai : 31).

3. பாலை

63

தலைமகளைத் தோழி பருவம் காட்டி, வற்புறீஇயது

எரி நிற நீள் பிண்டி இணர் இனம் எல்லாம்
வரி நிற நீள் வண்டர் பாட, புரி நிற நீள்
பொன் அணிந்த, கோங்கம்; - புணர் முலையாய்! -
பூந்தொடித் தோள்
என் அணிந்த, ஈடு இல் பசப்பு?

3. Palai

Friend with close - set breasts! The Acōku flowers glow like fire ; the kōṅku trees wear their golden flowers to be buzzed by the beautiful bees which sing the Iḷi[18] melody. Then why do your arms adorned with comely bracelets wear yellow colour quite underservingly?
(The confidante consoles the heroine at the advent of the season)

---

18. The fifth swaram in Tamil musical system.

64

இதுவும் அது

பேணாய், இதன் திறத்து! என்றாலும், பேணாதே
நாண் ஆய நல் வளையாய்! நாண் இன்மை காணாய்;
எரி சிதறி விட்டன்ன, ஈர் முருக்கு; ஈடு இல்
பொரி சிதறி விட்டன்ன, புன்கு.

O friend wearing good bracelets! You were bashful and so failed to protect yourself from pain in spite of my advice. See how the cool Murukku trees have blossomed and the flowers appear like scattered fire; the punku blooms look like the weightless and roasted paddy grains scattened all over; it is time that you realised that your past behaviour is shameworthy.
(The same situation)

65

சுரத்திடைச் சென்ற செவிலித்தாய் குரவொடு புலம்பியது

தான் தாயாக் கோங்கம் தளர்ந்து முலை கொடுப்ப,
ஈன்றாய் நீ பாவை, இருங் குரவே! ஈன்றாள்
மொழி காட்டாய் ஆயினும், முள் எயிற்றாள் சென்ற
வழி காட்டாய், ஈது என்று, வந்து.

O big Kuravam tree! You bore a female child but it is the Kōńku which like its real mother mercifully breasted it.[19] Though you are unable to tell me of what my daughter spoke to you, may you please show me the path, through which she eloped with her lover.
(The nurse laments on the elopement of her daughter)

---

19. The Sangam Classics compare the Kōńku buds to the breasts of women Ex. Cirupāṇārruppaṭai - lines 25-26.

66

தோழி பருவம் காட்டி வற்புறுத்தியது

வல் வரும்; காணாய் - வயங்கி, முருக்கு எல்லாம்,
செல்வர் சிறார்க்குப் பொற்கொல்லர்போல், நல்ல
பவளக் கொழுந்தின்மேல் பொன் - தாலி பாஅய்த்
திகழக் கான்றிட்டன, தேர்ந்து!

See my friend how all the Murukku trees glow with their blooms which appear like the pieces of coral, embedded in the necklace, made by the goldsmith for the children of the affluent people. Our lover will be back here soon.
(The confidante consoles the heroine at the advent of the season.)

67

பருவம் கண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

வெறுக்கைக்குச் சென்றார், விளங்கிழாய்! தோன்றார்;
பொறுக்க! என்றால், பொறுக்கலாமோ? - ஒறுப்பபோல்
பொன்னுள் உறு பவளம் போன்ற, புணர் முருக்கம்;
என் உள் உறு நோய் பெரிது!

One of glittering jewels! Our man who parted from us in quest of abundant riches has not yet returned. If you advise me to bear the pangs of separation, during this season, is it possible for me? Now, the dense murukkku flowers resembling coral embedded in gold, seem to inflict pain upon me. The grief that abides in my heart is so great!
(The heroine speaks to her friend at the advent of the season.)

68

பொருள் வலித்த நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லிச் செலவு அழுங்கியது

சென்றக்கால், செல்லும் வாய் என்னோ? - இருஞ் சுரத்து
நின்றக்கால், நீடி ஒளி விடா, - நின்ற
இழைக்கு அமர்ந்த ஏய் ஏர் இளமுலையாள் ஈடு இல்
குழைக்கு அமர்ந்த நோக்கின் குறிப்பு!

O my heart! Our sweet heart is endowed with tender breasts eternally charming and they deserve to be adorned with ornaments. If her suggestive and matchless glances which traverse up to her ear-steads follow us and appear glowing before our eyes in the extending wilderless, how are we to proceed on our journey?[20]
(The hero gives up his proposed journey in quest of riches)

---

20. The qualities and the glances of the heroine who remains alone in her home follow the hero through the ardid tracts. This is repeatedly spoken in chapter 33 of the Aiṅkuṟunūṟu. Translation : P. Jothimuttu. Akanāṉūṟu : 83. (Tr. A. Dakshinamurthy)

69

இடைச் சுரத்துக் கண்டார் செலவு விலக்கியது

அத்தம் நெடிய; அழற் கதிரோன் செம்பாகம்
அத்தம் மறைந்தான்; இவ் அணியிழையோடு, ஒத்த
தகையினால், எம் சீறூர்த் தங்கினிராய், நாளை
வகையினிராய்ச் சேறல் வனப்பு.

O chief! The paths are extending; the hot-rayed sun is half set on the setting hill; it is desirable to stay in our hamlet with your sweetheart today, and preceed on your journey tomorrow.[21]

(The folk who witnessed the eloping lovers urge them to abide in their home and proceed the next day)

---

21. The folk warn the eloping couple not to proceed on their journey through the waste, suggesting thereby, to stay with them by the night : Kuruntokai : 390. (Tr. A. Dakshinamurthy)

70

புணர்ந்து உடன் போய தலைமகன், தலைமகளை ஆற்றுவித்துக் கொண்டு போவான், சொல்லியது

நின் நோக்கம் கொண்ட மான், தண் குரவ நீழல், காண்;
பொன் நோக்கம் கொண்ட பூங் கோங்கம் காண்: - பொன் நோக்கம்
கொண்ட சுணங்கு அணி மென் முலைக் கொம்பு அன்னாய்! -
வண்டல் அயர், மணல்மேல் வந்து!

Creeper - like girl endowed with tender breasts adorned with sallow speckles! Look there! The does have eyes which resemble your own! See also the kuravam trees which have cast their shades. Look at the konrai trees which glow with golden blooms! Delight yourself sporting in the sand.[22]
(The hero speaks to his sweet - heart while eloping with her)

---

22. The lover advises his beloved to play in the wilderness when eloping with her:
Should you meet with cool shades
You may abide there at your pleasure.
In sandy region, you may play building toy-houses;
Walk along with me freed of pain.
- Narrinai : 9 Tr. A. Dakshinamurthy

71

சுரத்திடைச் சென்ற செவிலிக்குத் தலைமகனையும் தலைமகளையும் கண்டார் சொல்லிய வார்த்தையைத் தாங்கள் கேட்டார்க்குச் சொல்லி ஆற்றுவித்தது

அம் சுடர் நீள் வாள் முகத்து ஆயிழையும், மாறு இலா
வெஞ் சுடர் நீள் வேலானும், போதரக் கண்டு, அஞ்சி,
ஒரு சுடரும் இன்றி உலகு பாழாக,
இரு சுடரும் போந்தன! என்றார்.

Witnessing the girl adorned with the choicest jewels, whose face shines like the beautiful moon and the matchless youth holding a shining long spear eloping together, the onlookers wondered saying, "The sun and the moon have come down to the earth and go this way causing pain to all the world, without at least, one of them remaining in the sky."
(Some folk report to the nurse of what the people who saw the lovers told them.)

72

சுரத்திடைச் சென்ற செவிலியைத் தலைமகளைக் கண்டார் சொல்லி ஆற்றுவித்தது

முகம் தாமரை; முறுவல் ஆம்பல்; கண் நீலம்;
இகந்து ஆர் விரல் காந்தள் என்று என்று, உகந்து இயைந்த
மாழை மா வண்டிற்கு ஆம் நீழல், வருந்தாதே,
ஏழைதான் செல்லும், இனிது.

The bee herds joyfully live with your daughter, taking her face for the lotus flower, her smiling lips for the āmpal blooms, the eyes for the blue lily flowers, and the fingers of different lengths for the kāntaḷ buds. We did see her walking joyfully and free from trouble through the shades of trees which the bees very much like.
(The nurse is consold by the folk who saw the eloping lovers on their way)

73

முன்னை ஞான்று, உடன்போக்கு வலித்து, தலைமகனையும் தலைமகளையும் உடன்படுவித்து, பின்னை அறத்தொடு நிலை மாட்சிமைப்பட்டமையால் தலைமகளைக் கண்டு, தோழி உடன்போக்கு அழுங்குவித்தது

செவ் வாய், கரிய கண், சீரினால் கேளாதும்,
கவ்வையால் காணாதும், ஆற்றாதும், அவ் ஆயம்,
தார்த் தத்தை வாய் மொழியும், தண் கயத்து நீலமும்,
ஓர்த்து ஒழிந்தாள் - என் பேதை ஊர்ந்து.

My friend who was all set for elopement then gave up that idea, contemplating how her play mates would grieve without hearing the words escaping her mouth like that of a parrot's, whose neck has a garland - like red stripe, and seeing all the charm of the blue lily of the cool tank in her dark eyes.[23]
(The confidante advises the lovers against eloping)

---

23. My friend, under the cover of darkness,
Removed her tinkling anklets and tried
To leave them beside the wellbound ball
Which she used to play with.
Alas, her eyes suddenly turned tearful,
Even beyond her control,
Though she was all set to follow you,
When she contenplated thus:
"Alas, my playmates are pitiable indeed,
Pitiable beyond measure,
For, they will be greatly anguished
When they see these cast-away things."
- Narrinai : 12.

74

காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி; நிலத்தான் பாலை; ஒழுக்கத்தான் நெய்தல்

புன் புறவே! சேவலோடு ஊடல் பொருள் அன்றால்;
அன்பு உறவே உடையார் ஆயினும், வன்புற்-
றது காண்! அகன்ற வழி நோக்கி, பொன் போர்த்து,
இது காண், என் வண்ணம், இனி!

O tiny dove! It is meaningless to sulk with your mate. Though my lover had immense love for me in the past, see how he is hard - hearted to me now. See on me the golden pallor as a result of my eyes gazing at the wheels of his chariot in which he came and then parted from me.
(The heroine speaks in her mood of excessive love sickless.)

75

மகட் போக்கிய தாய் சொல்லியது

எரிந்து சுடும் இரவி ஈடு இல் கதிரான்,
விரிந்து விடு கூந்தல் வெஃகா, புரிந்து
விடு கயிற்றின் மாசுணம் வீயும் நீள் அத்தம்,
அடு திறலான் பின் சென்ற ஆறு.

The path which our daughter with spread out hair willingly trod in the company of her lover, a valorous youth in an extensive waste land, where by the matchless sun rays of immense fierceness, the snakes roll like the twisted ropes and cease to live.
(The lament of the mother on her daughter's elopement.)

76

பொருள் வலித்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லித் தலைமகன் செலவு அழுங்கியது

நெஞ்சம்! நினைப்பினும், நெல் பொரியும் நீள் அத்தம்,
அஞ்சல்! என ஆற்றின், அஞ்சிற்றால்; அஞ்சி,

புடை நெடுங் காது உறப் போழ்ந்து அகன்று நீண்ட
படை நெடுங் கண் கொண்ட, பனி.

O my heart! You intend to utter a few words to console this dame. But she grows panicky with the thought of separation, even before I speak of the extending path where the bamboo grains that fall off get roasted![24] Also her spear-like broad eyes which extend upto her long ears on either side and, seeming as if split with a sword, stream with tears. (So, I cannot part from her)
(The hero after addressing his heart, gives up his proposal for the time being, to part from his beloved, in quest of riches)

---

24. bamboo-grains roasted :
“The fresh springs amidst the scorched rocks
Have totally gone dry
And the grains that fall into them get fried”
- Akanāṉūṟu : 1 : 11 - 13

77

வினை முற்றிய தலைமகன் தலைமகளை நினைந்த இடத்து, தலைமகள் வடிவு தன் முன் நின்றாற் போல வந்து தோன்ற, அவ் வடிவை நோக்கிச் சொல்லி, ஆற்றுவிக்கின்றது

வந்தால்தான், செல்லாமோ - ஆர் இடையாய்! - வார் கதிரால்,
வெந்தால்போல் தோன்றும் நீள் வேய் அத்தம், தந்து ஆர்
தகரக் குழல் புரள, தாழ் துகில் கை ஏந்தி,
மகரக் குழை மறித்த நோக்கு?

O girl with almost invisible waist! If only you could come with me with your dangling hair smeared with unjuent, your hand holding the end of your saree, and your glances reaching your ears which are adorned with shark - shaped steads, I will not hesitate to tread the extending wilderness, where

the fierce sun rays have caused the bamboos appear as if scorched by fire.[25]
(After the hero had completed his mission satisfactorily, contemplates his beloved when her figure shows itself to his mind's eye. At that moment, the hero consoles her thus.)

---

25. The very thought of the heroine makes the hot wilderness cool
- Ainkuruṉūṟu : 322

78

ஆற்றாள்! எனக் கவன்ற தோழிக்கு, ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது

ஒரு கை, இரு மருப்பின், மும் மத, மால், யானை
பருகு நீர் பைஞ் சுனையில் காணாது, அருகல்,
வழி விலங்கி வீழும் வரை அத்தம் சென்றார்,
அழிவிலர் ஆக, அவர்!

My lover went through a wilderness full of hills, where huge elephants endowed with a swaying hand (the trunk), two tusks and three ichors, fall aside unable to walk, finding no water to drink in the springs. May he return harmless!
(When the confidante grieves that her friend cannot bear the pangs of separation, the latter says she can endure pain.)

79

பருவம் காட்டி, தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது

சென்றார் வருதல், செறிதொடி! சேய்த்து அன்றால்;
நின்றார் சொல் தேறாதாய், நீடு இன்றி, வென்றார்
எடுத்த கொடியின் இலங்கு அருவி தோன்றும்
கடுத்த மலை நாடு காண்!

One adorned with crowded bangles! See how in this hilly country, the shining cascades tumble down from the hills, resembling the banners raised by the victorious kings.[26]

So it is certain that our lover arrives here shortly. You who do not believe in the affirmations of your lover! You will enjoy his company tonight itself.
(The confidante consoles the heroine, citing the approach of the monsoon season.)

---

26. Cascade resembles flag of kings : Akanāṉūṟu : 358.

80

இதுவு மது

உருவ வேல் கண்ணாய்! ஒரு கால் தேர்ச் செல்வன்
வெருவ, வீந்து உக்க நீள் அத்தம், வருவர்,
சிறந்து பொருள் தருவான் சேட் சென்றார் இன்றே;
இறந்து கண், ஆடும், இடம்.

Our lover went to a distant land goaded by his effortful heart which quested after riches. He crossed an extensive wilderness which the sun of one-wheeled chariot had scorched to the core, evoking fear in men. He will come here today. My left eye throbs very often.
(The same situation.)

81

தலைமகள் இற்செறிப்புக் கண்ட பின்னை, அவள் நீங்கிய புனம் கண்டு, ஆற்றானாய் மீள்கின்ற தலைமகன் சொல்லியது; சுரத்திடைச் சென்ற செவிலித்தாய் சொல்லியதூஉம் ஆம்

கொன்றாய்! குருந்தே! கொடி முல்லாய்! வாடினீர்;
நின்றேன் அறிந்தேன்; நெடுங்கண்ணாள் சென்றாளுக்கு
என் உரைத்தீர்க்கு, என் உரைத்தாட்கு, என் உரைத்தீர்க்கு,
என் உரைத்தாள் -
மின் நிரைத்த பூண் மிளிர விட்டு?

O konrai trees! Kuruntu trees! Mullai vines! You have faded away. I know the secret why you have wilted so much. What did you tell the girl of broad eyes, who left from here, her body shining with bright ornaments? What was her answer to your questions? Of what else did you ask her? What was her reply to you?[27]
(The hero speaks thus as he returns from the millet-field, where he did not see the heroine, as she was confined to her home or, the nurse of the heroine speaks when she goes in search of her, during her elopement with her lover.)

27. Inanimate things are imagined as if they listen to men and reply them. It is a literary tradition of the ancient Tamils: Refer Tolkāppiyam, Poruḷ Iyal, Cūttiram 198.

82

தலைமகனது செலவுக் குறிப்பு அறிந்து ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தோழி உலகினது இயற்கை கூறி, ஆற்றாது உடன்படுத்துவித்தது

ஆண் கடன் ஆம் ஆற்றை ஆயுங்கால், ஆடவர்க்குப்
பூண் கடனாப் போற்றிப் புரிந்தமையால், பூண் கடனாச்
செய் பொருட்குச் செல்வரால்; - சின்மொழி! - நீ சிறிது
நை பொருட்கண் செல்லாமை நன்று.

O friend of a few words! If we think of the duty - bound nature of menfolk, they are obliged to earn wealth as dictated by the wise. So our lover has gone in quest of riches. It is good for you not to grieve for some time.[28]
(The confidante causes the heroine agree to the hero's parting, when the latter is reluctant.)

28. The hero goes in quest of riches to support the friends, relatives and the needy :
"To be aidant to our kin

At the hour of their distress,
To cause their circle increase,
And to make kin out of strangers
We went seeking the wealth"

- Akanāṉūṟu : 93
- Tr. A. Dakshinamurthy

83

தலைமகன் செலவு உணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது

செல்பவோ? சிந்தனையும் ஆகாதால்; நெஞ்சு எரியும்;
வெல்பவோ, சென்றார் வினை முடிய? - நல்லாய்!
இதடி கரையும்; கல் மா போலத் தோன்றும்;
சிதடி கரையும், திரிந்து.

In the wilderness, the wild buffaloes bellow and the boulders appear like elephants. The cicadas roam about screeching. Would anyone choose to tread such a barren tract? The very thought about it is enough for one, to get one's heart burnt. Would those men who ventured to tread it even return successful completing their duty abroad?
(The heroine expresses her disapproval to her confidante when the latter informed her of the lover's proposal to part from her.)

84

இதுவும் அது

கள்ளிஅம் காட்ட கடமா இரிந்து ஓட,
தள்ளியும் செல்பவோ, தம்முடையார் - கொள்ளும்
பொருள் இலர்ஆயினும், பொங்கெனப் போந்து எய்யும்
அருள் இல் மறவர் அதர்?

It is a wilderness where heartless bringands appear suddenly before the wayfarers and kill them even if they are

empty-handed.[29] Would any reasonable man go through such a wilderness rich in cactus, even by his forgetfulness, which causes the wild cows withdraw and run scared?
(The same situation)

---

29. The brigands, to test the shootability of their arrows, use the wayfarers as the target and feed the birds with their flesh : Akanāṉūṟu : 375 : 3 - 4.

Though the wayfarers are empty-handed, the brigands kill them just to enjoy the victims' suffering - Kalittokai, 3 : 5.

85

தலைமகனைத் தோழி செலவு அழுங்குவித்தது
பொருள் பொருள் என்றார் சொல் பொன் போலப் போற்றி,
அருள் பொருள் ஆகாமை ஆக; அருளான்,
வளமை கொணரும் வகையினான், மற்று ஓர்
இளமை கொணர இசை!

O chief! You have treasured in your heart, as if it were gold, the idea of some men for whom wealth is the thing one should hold high in life. If you consider compassion as a thing not so valuable, let it be so. But may you be graceful to regain youth in the same way you bring here the material wealth?[30]
(The confidante causes the hero give up his proposal to part from his beloved.)

---

30. If they call themselves wise,
-Who quest after riches
Even leaving alone their loved ones,
Abandon's their compassion as well as love,
Let them be so!
Let us, who are poor women be called ignonant.
- Kuruntokai, 20
- Tr. A. Dakshinamurthy

'Then, wealth alone weighs more
In this world
Alas, it is only compassion
Which has none to take care

- Kuruntoka, 174 : 5 - 7

86

தலைமகள் தோழிக்குச் செலவு உடன்படாது சொல்லியது

ஒல்வாார் உளரேல், உரையாய்! - ஒழியாது,
செல்வார் என்றாய்; நீ சிறந்தாயே! - செல்லாது
அசைந்து ஒழிந்த யானை, பசியால், ஆள் பார்த்து,
மிசைந்து ஒழியும் அத்தம், விரைந்து.

O my friend! You say that our lover will not fail to go shortly through the path, where elephants which possess no strength even to walk, fall dead and their remains are consumed by hungry folk.[31] Really you have great love for me. But tell the news of our lover's parting to such people who can endure it. (The heroine disapproves the proposal of the hero to part from her, when she learnt it from her companion.)

---

31. Hungry people eat the meat of elephants in the wilderness :
A tiger kills a huge tusker in a fight and eats its flesh,
And the remains are picked up
By the dinsome brigands
With the help of iron-rods;
What is left out is collected by the gregarious Umanas
And cook it with rice and water sweet.

- Akanāṉūṟu : 169 : 3 - 7.
(Tr.) A. Dakshinamurthy

87

புணர்ந்து உடன்போக்கு நயப்பித்த தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்பட்டுச் சொல்லியது

ஒன்றானும் நாம் மொழியலாமோ - செலவு தான்
பின்றாது, பேணும் புகழான் பின்; - பின்றா

வெலற்கு அரிதாம் வில் வலான், வேல் விடலை, பாங்காச்
செலற்கு அரிதாச் சேய சுரம்?

Can we say anything to the effect that it is rare for us to walk the extending wilderness, in the company of our lover, who will not retreat from the battle field and whom none can win and who is an expert in wielding spear and bow? To elope with our famed lover is the only befitting thing we can do. (The heroine expresses her willingness to elope with her lover, convinced by the encouragement offered by her confidante.)

88

புணர்ந்து உடன் போவான் ஒருப்பட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

அல்லாத என்னையும் தீர, மற்று ஐயன்மார்
பொல்லாதது என்பது நீ பொருந்தாய், எல்லார்க்கும்,
வல்லி ஒழியின், - வகைமை நீள் வாட் கண்ணாய்! -
புல்லி ஒழிவான், புலந்து.

O my friend with your beautiful and long sword-like eyes! If our lover embraces me and leaves from here, and you manage to return home with your troubled mind, do every thing to save me from the words of abuse of our brothers unbecoming of their manliness ; may you live with them losing not their good will, besides saving me from any possible blame. (The heroine all set to elope with her lover speaks to her friend)

89

சுரத்திடைச் சென்ற செவிலிக்குத் தலைமகனையும் தலைமகளையும் கண்டமை எதிர்ப்பட்டார் சொல்லி, ஆற்றுவித்தது

நண்ணி, நீர் சென்மின்; நமர் அவர் ஆபவேல்,
எண்ணிய எண்ணம் எளிதுஅரோ, எண்ணிய
வெஞ்சுடர் அன்னானை யான் கண்டேன்; கண்டாளாம்,
தண்சுடர் அன்னாளை, தான்.

I confronted the fierce sun - like youth, whom you are searching for and this lass had confronted the dame resembling the cool - rayed noon, (Who followed him). If you think that they are the people whom you wish to meet, and walk fast, you will easily get your wishes fulfilled.[32]
(The folk on the way who saw the eloping lovers, report it to the nurse who goes in search of their)

---

32. The eloping hero in the Sacred Tiruccirrampalakkōvaiyār (verse 244) gives a different answer, more admirable :
The Lord of Puliyūr rules even me as His devotee;
In His impregnable hill, I met a lad lion - like;
(The young man now addresses his beloved;)
O dear, you are a lamp that needs no trimming;
Can you describe the form referred to by mother
That stood beside him. (244) (Tr.) Dr. T.N. Ramachandran

90

தன்னும் அவனும் என்பதனுள், நன்மை தீமை என்பதனால், நற்றாய் படிமத்தாளை வினாயது

வேறாக நின்னை வினவுவேன்; தெய்வத்தான்
கூறாயோ? கூறும் குணத்தினனாய், வேறாக -
என் மனைக்கு ஏறக் கொணருமோ? - எல்வளையைத்
தன் மனைக்கே உய்க்குமோ, தான்?

I ask unto you specially, leaving all other sooth-sayers! May you by your divination, tell me if the lad endowed with all the good qualities praised by the world who eloped with our girl, sporting shining bracelets will return to your home or to his home to marry her.[33]
(The natal mother enquires the Vēlaṉ, thus.)

---

33. This poem is certainly an echo of verse 195 of the Akanāṉūṟu by Kayamaṉār a poet who is a specialist in the theme of elopement of the lovers:
'O Vēlaṉ .... the wise prognosticator!
You hold in your hand a crooked staff
With many a branch;
From one of the branches dangles
A small bag; your big bundled hair
Wears a piece of cloth.
My tear-bedewed eyes never close in slumber
During night; can I hope to shut
My eyes in sweet slumber, with her advent:
Will he bring her first to my house
Or will he take her to his house to delight his mother?
Forecast with your Kaḻaṅku!
Tell me truly what will betide!
- Tr. A. Dakshinamurthy

91

தலைமகன் செலவு உடன்படாத தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

கள்ளி, சார், கார் ஓமை, நார் இல் பூ நீள் முருங்கை,
நள்ளிய வேய், வாழ்பவர் நண்ணுபவோ - புள்ளிப்
பருந்து கழுகொடு வம்பலர்ப் பார்த்து, ஆண்டு,
இருந்து உறங்கி, வீயும் இடம்?

It is a region full of cactus, dark ōmai, the fibreless and flowery muruṅkai and bamboos, where the dotted kites, and falcons abide and go to sleep and finally die, looking for

strange travellers. Would those men desirous of being alive ever approach such regions?
(The heroine speaks to her confidante disapproving the hero's parting.)

92

இதுவு மது
செல்பவோ, தம் அடைந்தார் சீர் அழிய - சிள் துவன்றி,
கொல்பபோல் கூப்பிடும்; வெங் கதிரோன் மல்கி,
பொடி வெந்து, பொங்கி, மேல் வான் சுடும்; கீழால்
அடி வெந்து, கண் சுடும்; - ஆறு!?

It is a path perilous, where the gathered cicadas call aloud as if they intend to kill men, where the hot-rayed sun scorches the earth so that the soil dust rises up and scorches the skies and where men who fare forth get their feet and eyes affected by the heat. Would those goodly folk ever choose to tread such path, causing their dependents suffer and lose their charm?
(The same situation)

4. முல்லை

93

பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்கு உரைத்தது
கருங் கடல் மாந்திய வெண் தலைக் கொண்மூ
இருங் கடல் மா கொன்றான் வேல் மின்னி, பெருங் கடல் -
தன்போல் முழங்கி, தளவம் குருந்து அணைய,
என்கொல், யான் ஆற்றும் வகை?

4. Mullai

My friend! The white - topped clouds after scooping the water, flashed like the spear of lord Murukan, the destroyer

of the demon, who in the disguise of a mango tree stood amidst the dark sea and roared like the sea of battering waves, causing the taḷavam to entwain the kuruntam trees. How shall I endure the pain?
(The heroine speaks to her companion at the advent of the rainy season)

94

இதுவும் அது
பகல் பருகிப் பல் கதிர் ஞாயிறு கல் சேர,
இகல் கருதித் திங்கள் இருளை, பகல் வர
வெண் நிலாக் காலும் மருள் மாலை, - வேய்த்தோளாய்! -
உள் நிலாது, என் ஆவி ஊர்ந்து.

My friend of bamboo - like arms! My life does not remain with me during the bewildering evening when the multi-rayed sun, swallows the day-light and retires to the western mountain and the moon spreads its light to drive off the gloom, its foe, making the night glow like day.[34]
(The same context)

---

34. The sun that lights up the wide world
Goes down setting behind the hills,
Looking as if
Swallowing the day with its myriad beams for mouth;
Darkness envelops about
Wearing the complexion of the one
That wields the discuss of exceeding prowess in battle;
The moon splendrous appears as if to expel the darkness;
- Kalittokai, 118.
- Tr. Dr. V. Murugan

95

தோழி தலைமகளைப் பருவம் காட்டி வற்புறுத்தியது

மேல் நோக்கி வெங் கதிரோன் மாந்திய நீர் கீழ் நோக்கி,
கான் ஒக்கம் கொண்டு, அழகா - காண், மடவாய்! மான்
நோக்கி!
போது ஆரி வண்டு எலாம் நெட்டெழுத்தின்மேல் புரிய,
சாதாரி நின்று அறையும், சார்ந்து.

My friend whose glances are like those of a doe's! The waters which the hot - rayed sun sucked up from above, now come down to the earth and cause the woods flourish. The woods have turned flower - rich and look beautiful. See how the striped swarms of bees produce the Cātāri tune having a liking for the long vowels.[35]
(The confidante consoles the heroine at the advent of the monsoon season to her friend.)

---

35. Cātāri is one of the secondary ragas (Paṇs) of the ancient Tamil musical system. It belongs to the cevvaḻi class corresponding to the modern tēva-kāntāri. (Lexicon, Chennai, p.1366, 1982).

Long vowels :
This refers to the long rowels in Tamil ā, ī, ū, ē, ai, ō, au,
These were used in the ālāpaṉa performance in the place
Of the seven notes ca, ri, ga, ma, pa, ta, ni

96

மாலைப் பொழுது கண்டு ஆற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

இருள் பரந்து ஆழியான்தன் நிறம்போல், தம்முன்
அருள் பரந்த ஆய் நிறம் போன்று, மருள் பரந்த
பால் போலும் வெண் நிலவும், - பை அரவு அல்குலாய்!-
வேல் போலும், வீழ் துணை இலார்க்கு.

Behold my friend! By the seasonal showers caused by the clouds which the day - making sun - rays sucked from the earth, the creepers growing long, entwine every tree in the woods. See also the Mullai and the too cool taḷavam vines, which strongly grip the kuruntam trees and climb over them, very like the women who embrace their lovers.
(The heroine expresses her grief to her friend at the setting in of the evening.)

97

இதுவுமது
பாழிபோல் மாயவன் தன் பற்றார் களிற்று எறிந்த
ஆழிபோல் ஞாயிறு கல் சேர, தோழியோ!
மால் மாலை, தம்முன் நிறம்போல் மதி முளைப்ப,
யான், மாலை ஆற்றேன், இனைந்து.

The sun has reached the western mountain resembling the disc which the dark-hued Lord threw at the tuskers of his foes. My friend! During this confusing hour of evening, the moon appears on high, resembling the hue of his brother Balaraman! As a result, my suffering is beyond bearing with the thought of my bewilderment.[36]
(The same situation.)

---

36. This reference relates to Lord Krishna's exploit of destroying the wrestlers despatched by His uncle to kill Him.
- Kalittokai - 133 : 1 - 4.

98

பருவம் அன்று என்று வற்புறுத்திய தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறை எதிர் அழிந்து சொல்லியது
வீயும்-வியன் புறவின் வீழ் துளியான், மாக் கடுக்கை;
நீயும் பிறரொடும் காண், நீடாதே; - ஆயும்

கழல் ஆகி, பொன் வட்டு ஆய், தார் ஆய், மடல் ஆய்,
குழல் ஆகி, கோல் சரியாய், கூர்ந்து.

The great Konrai trees let out their kalal-like buds and ripened to resemble the golden discs; then their petals opened, turned into garlands, and became full of dark fruit, resembling the tresses of young dames, only to go to ruin finally as hollow sticks! May you too go with others and have a look at it.
(The heroine speaks about her extreme grief when her companion consoled her saying it was not the proper season of monsoon.)

99

இதுவு மது
பொன் வாளால் காடு இல் கரு வரை போர்த்தாலும்
என்? வாளா என்றி; - இலங்கு எயிற்றாய்! - என் வாள்போல்
வாள் இழந்த, கண்; தோள் வனப்பு இழந்த; மெல் விரலும்,
நாள் இழந்த, எண் மிக்கு, நைந்து.

The dark mountains became barren without the forests scorched hard by the golden rays of the sun; they are now covered by the fallen flower petals by the monsoon! Yet, what is the use of it? You vainly stand here saying this is not rainy season; one of lustrous teeth! See how my eyes now have lost their lustre very like my body; also my fingers have become wornout and lost their charm during the period of his absence which is too long.[37]
(The same situation.)

37. The confidante attempting to console the heroine saying that it is not the monsoon season proper, marked by the parting hero is an interesting technique Ex: Kuruntokai 66.

Certainly Senseless are these broad - based ko<u>nr</u>ai trees.
They have let out regular rows
Of flower - bunches from their slender boughs,
Mistaking the unseasonal flowers for the monsoon."
- Also see.251 of the Kuruntokai.

100

பருவம் கண்டு அழிந்த கிழத்தி தோழிக்குச் சொல்லியது

பண்டு இயையச் சொல்லிய சொல் பழுதால்; மாக் கடல்
கண்டு இயைய மாந்தி, கால்வீழ்த்து, இருண்டு, எண் திசையும்
கார் தோன்ற, காதலர் தேர் தோன்றாது; ஆகவே,
பீர் தோன்றி, நீர் தோன்றும், கண்.

His plighted words of the past have proved false. But (see) his chariot has not yet arrived here though the clouds, having scooped abundant water from the wide sea, hanging low and turning dark pour rains in all the eight directions. As a result my eyes are sallow and they stream with tears.
(The heroine speaks out her grief to her confidante at the advent of the rainy season.)

101

இதுவுமது

வண்டுஇனம் வெளவாத ஆம்பலும், வார் இதழான்
வண்டுஇனம் வாய் வீழா மாலையும், வண்டுஇனம்
ஆராத பூந் தார் அணி தேரான்தான் போத
வாராத நாளே, வரும்.

The āmpal (pipe) - the flower that no bees buzz and the mālai (evening hour) whose regularly woven petals the bees do not like to put their month in, rush toward us to agonise, only on the days when our lover does not come to us in his chariot adorned with wreaths wrought of flowers which no bees like to buzz.[38]

(The heroine speaks to her friend at the advent of the rainy season)

37. āmpal is both the water lily as well as a musical intrument with that name. So also, the word mālai is both the evening time as well as garland.

102

இதுவுமது
மான் எங்கும் தம் பிணையோடு ஆட, மறி உகள,
வான் எங்கும் வாய்த்து வளம் கொடுப்ப, கான் எங்கும்
தேன் இறுத்த வண்டோடு, தீ, தா என, தேராது,
யான் இறுத்தேன், ஆவி இதற்கு.

The deer everywhere frolic with their loving mates; their fawns too join in the play; rains pour everywhere and increase fertility; all over the forest, the honey bees join with other kinds of bees and hum to the rhythm 'tī' and 'tā'[39]. Confused in mind and without thought, I have sacrificed my life for by the confusion caused by the season.
(The same situation.)

39. tī and tā are rhythmic sounds relaing to tāḷam. The dance master (Naṭṭuvāṇar) employs these sounds when the dancer performs or learns the art.

103

பருவம் அன்று என்று வற்புறுத்தின தோழிக்குத் தலைமகள், பருவமே என்று அழிந்து சொல்லியது
ஒருவந்தம் அன்றால், உறை முதிரா நீரால்;
கருமம்தான் கண்டு அழிவுகொல்லோ? - பருவம்தான்
பட்டின்றே என்றி; - பணைத் தோளாய்! - கண்ணீரால்
அட்டினேன், ஆவி அதற்கு.

My kind and swollen arms! 'This is not the monsoon! It has not yet set in! Should you grieve so much on the sight of the unseasonal (poor) showers?' So saying, you try to console me. But I have sacrificed my life for that season as the oblation, pouring the water of my tears into its hands.[40]
(The heroine confirms that the season is rainy when her friend says it is not.)

---

40. The donor pouring water into the hand of the donee is a practice in the vedic culture. In Tamil it is called, Tārai (water) vārttal (pouring).

104

பருவம் கண்டு அழிந்த கிழத்தி கொன்றைக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி கேட்பச் சொல்லியது

ஐந்து உருவின் வில் எழுதி, நால் திசைக்கும், முந்நீரை,
இந்து உருவின், மாந்தி, இருங் கொண்மூ, முந்து உருவின்
ஒன்றாய், உரும் உடைத்தாய், பெய் வான்போல், பூக்கு என்று,
கொன்றாய்! கொன்றாய், எற் குழைத்து.

O flourishing konrai tree! The huge clouds hued like the ripened date palm seed, scoop the sea water, cast the five coloured rain bow as if to paint it in the sky, spread all through the space alike with the original hue of the sky and pour rains with claps of thunder. Like those clouds, you too rush to blossom forth, all to take my life off.
(The grieving heroine speaks to the Konrai tree at the advent of the monsoon season to be heard by her friend.)

105

பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

எல்லை தருவான் கதிர் பருகி ஈன்ற கார்,
கொல்லை தரு வான் கொடிகள் ஏறுவ காண் - முல்லை

பெருந் தண் தளவொடு தம் கேளிரைப்போல், காணாய்,
குருந்தம் கொடுங்கழுத்தம் கொண்டு.

See my friend! By the seasonal showers caused by the clouds which the day - making sun - rays sucked from the ground the creepers growing long entwine every tree in the pasture. See also the mullai and the cool taḷavam vines which firmly grip and spread on the kuruntu trees very like the women who embrace their lovers.
(The grieving heroine speaks to her friend at the advent of the monsoon season.)

106

வற்புறுத்தும் தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறை எதிர் அழிந்து சொல்லியது

என்னரே, ஏற்ற துணை பிரிந்தார்? ஆற்று என்பார்
அன்னரே ஆவர், அவரவர்க்கு; முன்னரே
வந்து, ஆரம், தேம் கா வரு முல்லை, சேர் தீம் தேன்
கந்தாரம் பாடும், களித்து.

Before my eyes the sweetly humming honey bees flock together and joyfully sing the kāntāram[41] melody from the sandal groves and the mullai vines dripping with honey. How cruel are those men who are away from their spouses during this hour! Equally cruel are those who advise those poor women to bear the pangs of separation.
(The heroine speaks of her inability to endure the pangs of separation, when her friend advised her to endure it.)

---

41. **Kāntāram:**
An ancient secondary melody-type of the pālai class : (Cilappatikāram, 8, 35 commentary. It also denotes the third note of the seven musical notes.

107

பருவம் கண்டு அழிந்த கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது

கரு உற்ற காயாக் கண மயில் என்று அஞ்சி,
உரும் உற்ற பூங் கோடல் ஓடி, உரும் உற்ற
ஐந் தலை நாகம் புரையும் அணிக் கார்தான்
எம் தலையே வந்தது, இனி.

Friend, the season has set in here - the season, when a five - headed snake moves away from its place and reaches the bush of Kāntaḷ plant which are affected by the thunder and appears as one among them, mistaking the Kāyā plants, dense, and pregnant, for a peacock.
(The confidante speaks to the grieving heroine at the setting in of the monsoon season.)

108

பருவம் அன்று என்று வற்புறுத்தும் தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றாது சொல்லியது

கண் உளவாயின், முலை அல்லை, காணலாம்;
எண் உளவாயின், இறவாவால்; எண் உளவா,
அன்று ஒழிய, நோய் மொழிச் சார்வு ஆகாது; - உருமுடை வான்
ஒன்று ஒழிய, நோய் செய்தவாறு.

Friend! This rain which pours with thunder has given all other 'avasthas' but the last one namely death.[42] These mullai vines, as they do not have eyes, laugh, even without knowing the means with which it caused such a pain. As you have eyes, you differ from the mullai. If it is true that you have eyes, you can see it, besides laughing at my suffering. If this is not the season which our lover marked for his return, the rains will not continue beyond limit. So, your consoling words will be of no use to me.

(The heroine speaks to her confidante who tried to console her saying it was not the proper season marked by the hero for his return.)

---

42. Condition of mind in love, one of ten stages;
 1. sight 2. desire 3. to think deeply 4. growing weak
 5. reporting to someone one's suffering.
 6. crossing the limit of bashfulness
 7. seeing in every thing some part of the lover.
 8. forgetfulness 9. Swooning 10. death

109

பருவம் கண்டு ஆற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

என்போல் இகுளை! இருங் கடல் மாந்திய கார்
பொன்போல் தார் கொன்றை புரிந்தன; - பொன்போல்
துணை பிரிந்து வாழ்கின்றார் தோன்றுவர்; தோன்றார்,
இணை பிரிந்து வாழ்வர், இனி.

O my friend who are a peer to me! The clouds became gravid with sea water to cause the ko<u>n</u>rai trees let out golden garland-like flower bunches; as a result, those folk who abide elsewhere parted from their gold-like precious spouses will return to them now. (Alas), even during this season our lover who is away without our company, is yet to come back.
(The grieving heroine speaks to her confidante at the advent of the rainy season.)

110

இதுவுமது

பெரியார் பெருமை பெரிதே! - இடர்க்கண்
அரியார் எளியர் என்று, ஆற்றா, பரிவாய்,
தலை அழுங்க, தண் தளவம் தாம் நகக் கண்டு, ஆற்றா,
மலை அழுத, சால மருண்டு.

Friend! The cool taḷavam plants laugh at our plight with their blooms for their teeth when we, out of our unbearable grief bend our head down. On seeing it, the hills, greatly bewildered weep, with the streams for tears, feeling pity for us and thinking, the hero who was once rare to the heroine is now unable to relieve her of her sorrow! Indeed the nobility of the noble ones is always loty.[43]
(The same situation.)

---

43. The confidante consoles the heroine thus in Naṟṟiṉai 88 :
Look there my friend!
His mountain, rich in ripened fruit,
Weeps with its cascades (for tears)
Moved by its great compassion for us.
also see : Cīvakacintāmaṇi, 88.

111

இதுவுமது

கானம் கடி அரங்கா, கைம்மறிப்பக் கோடலார்,
வானம் விளிப்ப, வண்டு யாழாக, வேனல்,
வளரா மயில் ஆட, வாட்கண்ணாய்! சொல்லாய்,
உளர் ஆகி, உய்யும் வகை.

In the theatre of the forest before the audience, the Kāntaḷ with flowers resembling hands that rise in appreciation, the clouds sing with their claps, accompanied by the tune of Veena, the bees. At this hour, my friend of gleaming eyes, tell me how women like me can escape?[44]
(The same situation)

---

44. Poet Kapilar creates a theatre of his own in Akanāṉūṟu 82. The wind passing through the insect-made holes in bamboos make flute melody; the cascades sound like numerous drums; the coarse voice of the stags is the tūmpu; the humming of the bees is the yāḻ music; the peacock is the dancer and the numerous she-monkeys are the audience.

112

பருவம் காட்டி, தோழி தலைமகளை வற்புறுத்தியது

தேரோன் மலை மறைய, தீம் குழல் வெய்து ஆக,
வாரான் விடுவானோ? - வாட்கண்ணாய்! - கார் ஆர்
குருந்தோடு முல்லை குலைத்தனகாண்; நாமும்
விருந்தோடு நிற்றல், விதி.

The sun of one-wheeled chariot has reached the western hill; the sweet pipe melody (of the cow herds) has turned painful, O friend of lustrous eyes! Won't he come now? See how the flourishing Kuruntu and mullai abound in flowers. Now it is our duty to entertain him with a feast.
(The confidante consoles the heroine citing the setting in of the rainy season.)

113

பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

பறி, ஓலை, மேலொடு கீழா, இடையர்
பிறியோலை பேர்த்து, விளியா, கதிப்ப,
நரி உளையும் யாமத்தும் தோன்றாரால் - அன்னாய்! -
விரி உளை மான் தேர் மேல் கொண்டார்.

Friend! Our man went away in his chariot, pulled by horses of spread-out manes. He has not yet come even during this midnight, when the panicky foxes howl as the cowherds with their mats and rain-shelters made out of the palmyra leaves separate the herds, making sounds and waving the palmyra - leaf-made instrument meant for separating the sheep.[45]
(The grieving heroine speaks to her friend at the advent of the rainy season.)

45. A pen picture of the shepherd who guards his sheep can be seen in one of the poems of Iṭaikkāṭaṉār : Naṟṟiṇai 142 :

114

பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் கேட்ப, தோழி குருந்த மரத்திற்குச் சொல்லுவாளாய், பருவம் அன்று என்று வற்புறுத்தியது

பாத்து, படு கடல் மாந்தி, பல கொண்மூ,
காத்து, கனை துளி சிந்தாமை, பூத்து, -
குருந்தே! - பருவம் குறித்து, இவளை, நைந்து
வருந்தே என்றாய், நீ வரைந்து.

O kuruntu tree! Even before the clouds had scattered heavy drops of rain, after drinking from the noisy sea, keeping it safe and turning gravid, you have blossomed and shown the season is rainy. By this, indeed you seem have picked up this dame alone and tell her, “May you grow weak and suffer!”
(The confidante speaks to the Kuruntam tree, to be heard by the heroine, and confirms it is not the monsoon season.)

115

வினை முற்றி மீண்ட தலைமகன் தலைமகட்குத் தூது விடுகின்றான், தூதிற்குச் சொல்லியது

படும் தடங் கண் பல் பணைபோல் வான் முழங்கல் மேலும்,
கொடுந் தடங் கண் கூற்று மின் ஆக, நெடுந் தடங் கண்
நீர் நின்ற நோக்கின் நெடும் பணை மென் தோளாட்கு,
தேர் நின்றது என்னாய், திரிந்து.

O dame your long and big eyes streaming with tears! Now the clouds reverberate like many drums endowed with broad eyes and beaten with sticks; besides, the lightnings flash out like the cruel and big eyes of the god of death ; go and inform your friend of soft shoulders resembling long pieces of bamboo stems, that my chariot has returned and it waits at her door-step.

(The hero speaks to the confidante on his arrival from a foreign land after accomplishing his mission.)

116

பருவம் கண்டு, ஆற்றாளாய தலைமகள் ஆற்றல் வேண்டி, தோழி தான் ஆற்றாளாய்ச் சொல்லியது

குருந்தே! கொடி முல்லாய்! கொன்றாய்! தளவே!
முருந்து ஏய் எயிறொடு தார் பூப்பித்திருந்தே,
அரும்பு ஈர் முலையாள் அணி குழல் தாழ் வேய்த்தோள்
பெரும் பீர் பசப்பித்திர், போர்ந்து.

O Kuruntam tree, mullai creeper, konrai tree and cemmullai plant! My friend has teeth, resembling the bottom of the quill, garland of flowers, together with breasts that excel in charm even the kōṅku buds. Her beautiful tresses hang low and roll on her bamboo-like shoulders. You have caused those shoulders turn sallow like the colour of the sponge-gourd flowers! (It is a pity!)
(The confidante grieves at the sight of her friend's suffering at the advent of the rainy season)

117

தலைமகளைத் தோழி பருவம் காட்டி, வற்புறுத்தியது

கத நாகம் புற்று அடையக் கார் ஏறு சீற,
மத நாகம் மாறு முழங்க, புதல் நாகம்
பொன் பயந்த, வெள்ளி புறமாக; - பூங்கோதாய்! -
என் பசந்த, மென் தோள், இனி?

Lass of beautiful tresses! The angry snakes rush to their holes; the thunder bolts in the clouds roar terribly; the ichorous tuskers respond to such roaring with their trumpeting; the nākam trees amidst bushes let out their

flowers with silvery petals and golden pollen grains! As such, why should your supple shoulders grow sallow now?
(The confidante consoles the grieving heroine, citing the advent of the rainy season.)

118

பருவம் அன்று என்று, வற்புறுத்தும் தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறை எதிர் அழிந்து சொல்லியது

கார் தோன்றிப் பூவுற்ற காந்தள் முகை, விளக்குப்
பீர் தோன்றித் தூண்டுவாள் மெல் விரல்போல்; நீர் தோன்றி,
தன் பருவம் செய்தது கானம்; - தடங் கண்ணாய்! -
என் பருவம் அன்று என்றி, இன்று.

My friend of broad eyes! The flame of the home - lamp burns with a sallow flame, resembling the sponge-guord flowers ; the kāntaḷ - buds resemble the slender fingers of women which would trim such weak flames ; the forest, well-fed with rain - water indicates the setting in of the monsoon. (It is strange) that you say it is not the rainy season! (The heroinecontradicle the opinion of her friend who said her saying it was not monsoon season)

119

இதுவுமது

உகவும் கார் அன்று என்பார், ஊரார்; அதனைத்
தகவும் தகவு அன்று என்று ஓரேன்; தகவேகொல்?
வண் துடுப்பு ஆய், பாம்பு ஆய், விரல் ஆய், வளை முரி ஆய்,
வெண் குடை ஆம் - தண் கோடல் வீந்து.

The folks of this village say this is not the rainy season. I know not whether this view of them will bring praise or blame to them. Is it in fact virtuous on their part? Now the cool kōṭal flowers which at first resembled the oars, then stage

by stage turned into snakes, fingers, broken bracelets, and finally white umbrella, in their shape, losing their native charm.
(The same situation.)
The appropriate similes for the stages are noteworthy.

120

இதுவு மது

பீடு இலார் என்பார்கள் காணார்கொல்? - வெங் கதிரால்
கோடு எலாம் பொன் ஆய்க் கொழுங் கடுக்கை, காடு எலாம்,
அத்தம் கதிரோன் மறைவதன்முன், வண்டொடு தேன்,
துத்தம் அறையும், தொடர்ந்து.

The fierce-rayed sun has not yet set in the western mountain; but before that, all through the forest, every well-grown konrai tree is aglow with their branches full of golden flower bunches to be hovered by flocks of honey bees and other kinds of bees, which sing in a chorus, the tuttam[46] melody! Won't they who consider us devoid of honour see them!
(The same situation.)

---

46. 'tuttam' is the second swara in the ancient musical system.

121

இதுவு மது

ஒருத்தி யான்; ஒன்று அல பல் பகை, என்னை
விருத்தியாக் கொண்டன - வேறாப் பொருத்தின்,
மடல் அன்றில், மாலை, படு வசி, ஆம்பல்,
கடல், அன்றி, கார், ஊர், கறுத்து.

I am all alone; but my foes are many, not one; they are, the anril bird separated from its mate, that sits amidst the palmyra leaf, the eventide, the pouring rain, the āmpal pipe,

the sea anril and the clouds! All these are angry with me, and hold it their only aim to cause me agony!
(The same situation.)

122

இதுவுமது

கானம் தலைசெய, காப்பார் குழல் தோன்ற,
ஏனம் இடந்த மணி எதிரே, வானம்
நகுவதுபோல் மின் ஆட, நாணா என் ஆவி
உகுவது போலும், உடைந்து.

Now the forest flourishes to the maximum; the cowherds blow their pipes; against the gems dug out by the wild pigs, the heavenly stars twinkle as if the clouds would laugh. My soul, which is bereft of the sense of shame seems to quit my body slowly![47]
(The same situation.)

---

47. Nature laughs in derision:
The clouds flash out, as if to laugh at my grief - Narr : 214.
The monsoon season laughs with its assemblage of mullai buds for its teeth, in derision.
- Kuruntokai : 126.

123

குறித்த பருவத்தின்கண் வந்த தலைமகனைப் புணர்ந்திருந்த தலைமகள் முன்பு தன்னை நலிந்த குழல் ஓசை அந்திமாலைப் பொழுதின்கண் கேட்டதனால், துயர் உறாதாளாய்த் தோழிக்குச் சொல்லியது

இம்மையால் செய்ததை இம்மையே ஆம் போலும்;
உம்மையே ஆம் என்பார் ஓரார்காண்; - நம்மை
எளியர் என நலிந்த ஈர்ங்குழலார், ஏடி!
தெளியச் சுடப்பட்டவாறு!

It seems the sinful acts will certainly bear their fruit now itself. Those who hold the view that they will bear their fruit in the next birth are ignorant indeed! My friend! See that the pipe which caused us suffer, considering us too trivial souls, is now thrown on fire before the eyes of all![48]

(The heroine after having reunion with her spouse who returned at the season he marked for his return speaks to her confidante, not affected by the flute music in the evening, as it did before the return of the hero.)

---

48. The flute is made by making holes in the bamboo piece with a red-hot iron tool. The poet says it a punishment to it for its act of causing suffering to the separated men and women.

5. மருதம்

124

பாணற்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது

செவ்வழி யாழ்ப் பாண்மகனே! சீர் ஆர் தேர் கையினால்
இவ் வகை ஈர்த்து உய்ப்பான் தோன்றாமுன், - இவ் வழியே
ஆடினான், ஆய் வயல் ஊரன்; மற்று எங்கையர் தோள்
கூடினான், பின் பெரிது கூர்ந்து.

5. Marutam

O pāṇa producing Cevvaḻi melody in your yāḻ! The lord of fertile lands would stay with me sporting. It was before the birth of my son, who now delights pulling his beautiful toy-chariot with his hands through the street. But after his birth, he was attracted greatly by the charms of my younger sisters (the courtesans) and passionately embraced them.[49]

(The heroine refuses entry to the bard who came as the messenger of the hero.)

49. The Akam tradition always treats the courtesans as the younger sisters of the heroine. This can be seen all through the history of Tamil literature.

125

இதுவுமது

மாக் கோல் யாழ்ப் பாண்மகனே! மண் யானைப் பாகனார்
தூக்கோல் துடியோடு தோன்றாமுன், தூக் கோல்
தொடி உடையார் சேரிக்குத் தோன்றுமோ, - சொல்லாய்! -
கடி உடையேன் வாயில் கடந்து?

O bard, with a beautiful staff in your hand! Before the birth of my son, the mahout of clay-made elephant possessing a tūkkōl tuṭi, did my man leave from the threshold of my home, where I, his legally wedded spouse lived and appear in the streets of the courtesans, sporting pure and curved bangles? (Never!)[50]

(The same situation.)

50. The heroine complains to the bard that after the birth of her son, her man developed resentment toward her as he thought she was unfit for union.

126

இதுவுமது

விளரி யாழ்ப் பாண்மகனே! வேண்டா; அழையேல்;
முளரி மொழியாது, உளரிக் கிளரி, நீ,
பூங் கண் வயல் ஊரன் புத்தில் புகுவதன்முன்,
ஆங்கண் அறிய உரை.

O pāṇa playing the viḷari[51] tune by strumming your yāḻ! Do not bring here the news which we do not need. Stop uttering words as prickly as the thorny plants! Start immediately from here, carrying such words with you, and utter them to the newly secured women, well before the chief of the flower -rich wide marutam domain steps into their homes today.
(The same situation).

51. **Viḷari** is one of the seven notes in the ancient musical system. (sixth note) The mourning melody peculiar to the neytal region also goes by the same name. Here the latter.

127

இதுவு மது

மென் கண் கலி வயல் ஊரன்தன் மெய்ம்மையை
எங்கட்கு உரையாது, எழுந்து போய், இங்கண்
குலம் காரம் என்று அணுகான்; கூடும் கூத்து என்றே
அலங்கார நல்லார்க்கு அறை.

Do not tell us the truthful words of the chief of the plain, rich in wide and noisy fields. Instead, go and tell these words to the women who appear beautiful only by their adornments and whom he wishes to live with, even forsaking kinship with his spouse, born of a lofty clan whom he hates, as hot as the alkali applied to wounds!
(The same situation)

128

தலைமகன் பரத்தையிற் பிரியத் தலைமகள் புலந்து சொல்லியது

செந்தாமரைப் பூ உற நிமிர்ந்த செந்நெல்லின்
பைந் தார், புனல்வாய்ப் பாய்ந்து ஆடுவாள், அம் தார்

வயந்தகம்போல், தோன்றும் வயல் ஊரன் கேண்மை
நயந்து அகன்று, ஆற்றாமை நன்று.

Red lotus flowers and green-eared paddy crops flourish together in the fields beside which a young girl sports in water and delights, in the place of the chief. The garland she wears resembles the ornament of vayantakam.[52] It is good now to distance ourselves from his friendship and suffer pain, though we liked his kinship in the past.
(The heroine speaks out her grief when her husband parted from her and went to live with his concubine).

52. **Vayantakam :** A pendant in front of a head ornament worn by women. Ref: Kalittokai : 79.

129

இதுவு மது
வாடாத தாமரைமேல் செந்நெல் கதிர் வணக்கம்
ஆடா அரங்கினுள் ஆடுவாள் ஈடு ஆய
புல்லகம் ஏய்க்கும் புகழ் வயல் ஊரன்தன்
நல் அகம் சேராமை நன்று.

It is desirable not to embrace the good breast of the famed chief of the plain, where the ripe red-paddy ear that bends down to touch the unfading lotus flower resembles the pullakam[53] jewel, beautiful, worn by the danseuse who performs in the theatre.
(The same situation.)

53. **Pullakam :** An ornament worn by women in their forehead. A part of talaikkōlam. (Decoration for the head).

130

வாயில்வேண்டிச் சென்றார்க்குத் தலைமகன் வாயில் மறுத்தது

இசை உரைக்கும், என் செய்து? இர நின்று அவரை;
வசை உரைப்பச் சால வழுத்தீர்; பசை பொறை
மெய்ம் மருட்டு ஒல்லா - மிகு புனல் ஊரன்தன்
பொய்ம் மருட்டுப் பெற்ற பொழுது.

The chief of a water - rich fertile domain is not a person whose style of living is based on true love. When I hear his message, which is deceptive and untrue, his so called love - based actions done in my favour themselves speak aloud his greatness.[54] So you may leave from here ceasing your undue adoration for your master who eagerly waits for reunion with me, as your such praise itself will expose his blameworthiness. (The negative reply of the heroine to the messengers of the hero, who waits expecting reunion with his sulking wife.)

---

54. This is a sarcastic expression.

131

பாணற்கு வாயின் மறுத்தது

மடங்கு இறவு போலும் யாழ்ப் பண்பு இலாப் பாண!
தொடங்கு உறவு சொல் துணிக்க வேண்டா; முடங்கு இறவு
பூட்டுற்ற வில் ஏய்க்கும் பூம் பொய்கை ஊரன் பொய்
கேட்டு உற்ற, கீழ் நாள், கிளர்ந்து.

O characterless pāṇa<u>n</u> with your yāl looking like a bent-backed prawn! You need not utter words to renew the kinship! We are well aware already of his lies, he the chief of the village where in the flower-rich tanks flourish prawns resembling bows set with strings.
(The heroine refuses entry to the bard.)

132

இதுவுமது
எங்கையர் இல் உள்ளானே பாண! நீ பிறர்
மங்கையர் இல் என்று மயங்கினாய்; மங்கையர் இல்
என்னாது இறவாது, இவண் நின் நி.........
பின்னார் இல் அந்தி முடிவு.

O pāṇan̲ in the household of our younger sisters! You have mistaken my house for those of the hetaira's. Without mistaking my house again for the house of the hetairas, and with no loss of time, clear out this place and go to their's. This is the end of the evening (and the setting in of the night) in my younger sisters houses.
(The heroine refuses entry to the pāṇan̲ who cause as the inesseuga of the hero)

133

இதுவுமது
பாலை யாழ்ப் பாண் மகனே! பண்டு நின் நாயகற்கு
மாலை யாழ் ஓதி வருடாயோ? காலை யாழ்
செய்யும் இடம் அறியாய்; சேர்ந்தாய்; நின் பொய்ம்மொழிக்கு
நையும் இடம் அறிந்து, நாடு.

O pāṇa employing the Pālai yāḻ! Have not you played the evening melody for your patron and served him? Being one ignorant of the context when you should play the morning melody, you may now find out the place of those women, who will be influenced by your unfading falsehoods and rush to them.[55]
(The same situation)

---

55. It is to be noted that in the ancient Tamil nadu, different melodies were played or sung for the different parts of the day.

Poet Vaṉparṇar praised the patron Naḷḷi saying that the bards forsook their age old tradition of singing particular melodies for the particular part of the day, as Naḷḷi held it his bounden duty to sustain their life by his patronage - Puṟanāṉūṟu, 149.

134

பல வாயில்களை மறுத்த தலைவி தனக்கு வாயில் நேர்ந்தமையினைத் தோழிக்கு விறலி கூறியது

கிழமை பெரியோர்க்குக் கேடு இன்மைகொல்லோ?
பழமை பயன் நோக்கிக் கொல்லோ? கிழமை
குடி நாய்கர் தாம் பல பெற்றாரின் கேளா,
அடி நாயேன் பெற்ற அருள்.

Is it that respecting kinship is inseparable from the great, or old relationships weigh more with them for its usefulness? Just like many people were blessed with their respective masters, me-a dog of low breed have received the grace, of the heroine, as if I were her kin.
(The viṟali tells the confidante of the kindly treatment she received from the heroine when she approached her as the messenger of the hero)

135

காமக்கிழத்தி தலைமகளின் இல்லற இயல்பினை அறிந்து தலைமகனைத் தன் தோழியிடம் இகழ்ந்து கூறியது

என் கேட்டி ஏழாய்! இரு நிலத்தும் வானத்தும்,
முன் கேட்டும் கண்டும், முடிவு அறியேன்; பின் கேட்டு,
அணி இகவா நிற்க, அவன் அணங்கு மாதர்
பணி இகவான், சாலப் பணிந்து.

Dear lass! Listen to my words! I have never heard of or seen such a behaviour either on this earth or in the heaven. He stood behind his goddess-like wife and acted out her

wishes most submissively as his ornaments adorning his chest swayed to and fro![56]
(The concubine learns about the domestick life of the hero with his wife and speaks to her friend criticising the hero)

56. The concubine calls him a henpecked husband.

136

பாணற்கு வாயின் மறுத்தது

எங்கை இயல்பின் எழுவல்; யாழ்ப் பாண் மகனே!
தம் கையும் வாயும் அறியாமல், இங்கண்
உளர உளர, உவன் ஓடிச் சால,
வளர வளர்ந்த வகை.

O minstrel with a ya͟l in your hand! I lead here a life as cheerful as that of my younger sisters, as my son with his meaningless manual gestures and prattlings runs about playing and I watch him as he grows day by day.[57]
(The heroine refuses entry to the paṇa͟n)

57. The heroine suggests that the hetairas have no right to give birth to sons and daughters for the growth of the family of the hero.

137

தலைமகன் புறத்தொழுக்கத்தினைத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

கருங் கோட்டுச் செங் கண் எருமை, கழனி
இருங் கோட்டு மென் கரும்பு சாடி, வரும் கோட்டால்
ஆம்பல் மயக்கி, அணி வளை ஆர்ந்து, அழகாத்
தாம் பல் அசையின, வாய் தாழ்ந்து.

The buffalo with black horns and red eyes, causes damage to the tall-growing and soft sugarcanes and causes to get entangled the water lily of rare honey and feeds on the

beautiful kuvaḷai flowers and goes chewing the cud with its lowered mouth.[58]
(The heroine speaks to her companion about the undesirable behaviour of her husband).

---

58. This poem is an echo of verses of the Akanāṉūṟu. 36, 46, 56, 146.

138

மணந்தவன் போயபின் வந்த பாங்கியோடு இணங்கிய மைந்தனை புகழ்ந்து சொல்லியது

கன்று உள்ளிச் சோர்ந்த பால் கால் ஒற்றி, தாமரைப்பூ
அன்று உள்ளி அன்னத்தை ஆர்த்துவான், சென்று உள்ளி,
வந்தையா! என்னும் வகையிற்றே - மற்று இவன்
தந்தையார் தம் ஊர்த் தகை.

The milk from the udders of the she-buffalo flows on its own in a stream and feeds the big swan that sists amid the lotus flowers resembling a big white spot - and this causes the spectators become wonder-struck and raise sounds of exclamation. Such is the fertility of the domain of my son's father![59]
(After the parting of her husband, the heroine speaks to her friend in praise of her son who remains with her).

---

59. Kosala is the country rich in fields
Where the red-footed swans that roam about
Like women of bright and carp-like eyes,
Leave their tender fledglings to sleep on
The prideful lotus leaf-beds,
And the fledglings take the milk which
Trickle from the udders of buffaloes
Their legs mire-stained, as they thought of their calves,
And go to sleep when the green frogs with their songs lulled them!
- Kambaramayanam, Nāṭṭuppaṭalam, 18.
Tr. A. Dakshinamurthy.

139

இதுவு மது
மருதோடு காஞ்சி அமர்ந்து உயர்ந்த நீழல்,
எருதோடு உழல்கின்றார் ஓதை, குருகோடு
தாராத் தோறு ஆய்ந்து எடுப்பும் தண் அம் கழனித்தே -
ஊராத் தேரான் தந்தை ஊர்.

The din of the farmers who labour with their oxen beneath the cool shade of the tall-growing marutu and kāñci trees causes the cranes and ducks to fly away from the cool fields in the village of the father of my son who has a chariot which he cannot ride on.[60]
(The same situation).

---

60. She refers to the toy-chariot which the young son pulls with his hands and plays.

140

மன்றல் மனை வரு செவிலிக்குத் தோழி அன்புற
டணர்த்தல்
மண் ஆர் குலை வாழையுள் தொடுத்த தேன் நமது என்று
உண்ணாப் பூந் தாமரைப் பூ உள்ளும்; - கண் ஆர்
வயல் ஊரன் வண்ணம் அறிந்து தொடுப்பாள்,
மயல் ஊர் அரவர் மகள்.

The heroine is the daughter of the chief of a fertile village where the folk become intoxicated after tasting the honey, thinking it their own, the honey which the bees had stored in the banana trees where bunches of fruit are hanging low to touch the ground. She will weave wreaths finding the comely hue of the chief of a village of wide fertile fields, even in the beauteous lotus flowers.

(The confidante speaks to the nurse who visits the home of her newly wedded daughter, the sweet domestic life she leads with her husband).

141

ஊடி நின்ற தலைமகளின் நிலையைத் தலைமகன் சிறந்தமொழியை ஒழிந்து நின்ற வாயிலாகிய பாணற்கு உரைத்தது

அணிக் குரல்மேல் நல்லாரோடு ஆடினேன் என்ன,
மணிக் குரல்மேல் மாதராள் ஊடி, மணிச் சிரல்
பாட்டை இருந்து அயரும் பாய் நீர்க் கழனித்தே -
ஆட்டை இருந்து உறையும் ஊர்.

O pāṇa! My beloved of ringing voice was displeased with me thinking that I sported with hetairas who were noted for their melodious voice. The village where she lives sulking with me for the past one year has water-rich fields where the comely-hued kingfishers stay and sing.
(The hero speaks to the pāṇan about the nature of his sulking wife).

142

தலைவனைப் பாங்கி புகழ்தல்

தண் கயத்துத் தாமரை, நீள் சேவலைத் தாழ் பெடை
புண் கயத்து உள்ளும் வயல் ஊர! வண் கயம்
போலும் நின் மார்பு, புளி வேட்கைத்து ஒன்று; இவள்
மாலும் மாறா நோய் மருந்து.

'In your place a female swan of gentle nature in a watery field thinks of its loving mate, a huge bird, sitting in a lotus flower in a cool tank. Your broad chest like a cool tank which serves as a remedy for the abiding and bewildering love-sickness of your wife causes her develop more and more

passion for it, like the longing of (pregnant) women for tasting raw tamarind fruit.[61]
(The confidante praises the hero).

61. Refer Aiṅkuṟunūṟu 51 and Kuṟuntokai 287 where the passion for sour taste of the pregnant women is mentioned.

143

மன்றல் மனைவரு செவிலிக்கு இகுளை அன்புற உணர்த்தல்

நல் வயல் ஊரன் நறுஞ் சாந்து அணி அகலம்
புல்லி, புடை பெயரா மாத்திரைக் கண், புல்லியார்
கூட்டு முதல் உறையும் கோழி துயில் எடுப்ப,
பாட்டு முரலுமாம், பண்.

(Mother dear!) Even before my friend frees herself from the embrace of the breast, smeared with sandal cream of the chief of the village abounding in fertile fields, the cocks that abide at the bottom of the paddy stores beside homes, call and wake up the folk and cause the bees and birds sing their songs.
(The confidante speaks to the visiting foster mother, praising the blissful domestic life of the heroine.)

144

தோழி, தலைமகளின் சேடியொருத்திக்குச் செவ்வணி அணிந்து விட்டமையினைத் தலைவற்குப் பாங்காயினாக் கூறியது

அரத்தம் உடீஇ, அணி பழுப்பப் பூசி,
சிரத்தையால் செங்கழுநீர் சூடி, பரத்தை
நினை நோக்கிக் கூறினும், நீ மொழியல் என்று,
மனை நோக்கி, மாண விடும்.

O chief! My friend has sent to you one of her servant-maids as messenger; she is dressed in blood-red silk; she has smeared her body, with red-coloured cream which has changed the hue of her ornaments; she has decked her hair with red kaḻunīr flowers. My friend has advised her against retorting, even if your hetaira may blame her with all seriousness.[62]

(The folk in the service of the chief inform him that his wife has sent her messenger to him dressed in red colour.)

---

62. Practice of sending a young maid dressed in red garment and wearing red flowers as messenger to the hero, suggesting that the heroine is in her periods, is not found in other anthologies but the Paripāṭal 9 : 19 - 20.

145

மகன் பெற்ற தலைவியைச் செய்பெருஞ் சிறப்பினோடு சேர்தற்கண் தலைவன் மகற்கண்டு மகிழ்ந்தமையைத் தோழி மகிழ்ந்து கூறியது

பாட்டு அரவம், பண் அரவம், பணியாத
கோட்டு அரவம், இன்னிவை தாம் குழும, கோட்டு அரவம்
மந்திரம் கொண்டு ஓங்கல் என்ன, மகச் சுமந்து,
இந்திரன்போல் வந்தான், இடத்து.

When the sound of vocal music, the sound of melodies from instruments, the loud voiced call of the horns and the sounds of many other such instruments joined together in a chorus, the chief came and stood to the left of his spouse, carrying in his hands his (new-born) son, resembling the Mantara mountain entwined with vācuki-snake. He also resembled the lord of Gods![63]

(The confidante happily speaks about what had happened on the ceremonial function when the hero saw his new-born child for the first time.)

---

63. As the father took his little son in his arms and got into his house, they resembled Kubera and his son respectively.
- Akanāṉūṟu, 66.

146

அகம்புகல் மரபின் வாயில் தலைமகளன்பின் சிறப்பினைத் தலைமகற்கு முகம்புகல் முறைமையிற் கூறியது

மண் கிடந்த வைய .... மற்றுப் பெரியராய்
எண் கிடந்த நாளான் இகழ்ந்து ஒழுக, பெண் கிடந்த
தன்மை ஒழிய, தரள முலையினாள்
மென்மை செய்திட்டாள், மிக.

(O chief!) Many folk on this earth, dense-soiled, from days of yore, have considered to be great and have lived belittling others. Whenever this woman whose breasts are adorned with pearl-garlands lives a life of humility, forgetting all her greatness of womanly virtues, those close to the hero and the heroine praise the greatness of the heroine in the hero. (One of the messengers of the hero who visited the heroine returns to the latter and speaks of the greatness of the heroine.)

147

தலைமகன் புறத்தொழுக்கினைத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

செங் கண் கருங் கோட்டு எருமை சிறுகனையா
அங்கண் கழனிப் பழனம் பாய்ந்து, அங்கண்
குவளை அம் பூவொடு செங் கயல் மீன் சூடி,
தவளையும் மேற்கொண்டு வரும்.

A buffalo of red eyes and black-horns making mild neighing sounds, rushes into the field-rich Marutam region and returns, adorned with the beautiful kuvaḷai flowers resembling wide eyes, the ruddy kayal fish and carrying frogs on its back. It is strange indeed.[64]
(The heroine complains to her friend about the extra marital relationship with courtesans of her husband)

64. Such activities of the buffalo can be seen in verse 46 and 56 of the Akanāṉūṟu.

148

இதுவு மது
இருள் நடந்தன்ன இருங் கோட்டு எருமை,
மருள் நடந்த மாப் பழனம் மாந்திப் - பொருள் நடந்த
கல் பேரும் கோட்டால் கனைத்து, தம் கன்று உள்ளி,
நெல் போர்வு சூடி வரும்.

(My friend!) A buffalo walking as gloom itself would move about, into the marutam region, which fills the hearts of onlookers with a sense of wonder and grazes the vegetations there and then returns, carrying with its rock-strong big horns, bellowing with the thought of its calf?[65]
(The same situation).

65. Manu - The mothern king supposed to have authored the Manusmiruthi.

149

உணர்ப்பு வயின் வாராது வாடிய தலைவிமாட்டு ஊடிய தலைமகனை அறிவர் கழறியது
புண் கிடந்த புண்மேல் நுன் நீத்து ஒழுகி வாழினும்,
பெண் கிடந்த தன்மை பிறிதுஅரோ; ...... கிடந்து

செய்யாத மாத்திரையே, செங் கயல்போல் கண்ணினாள் நையாது தான் நாணுமாறு.

(Chief!) King Manu with scars of battle-wounds gave codes of conduct to men, foreseeing things like astrologers. Your behaviour is far removed from such moral codes. Yet even before the musicians begin to sing your praise, using various ragas, your wife of red-kayal fish-like beautiful eyes does not grieve and sulk with you, but simply feels ashamed. Such is the womanly virtue with her! This is quite uncommon indeed! (The well-informed men (Arivar) adomonish the hero for his going astray leaving his wife alone)

150

தலைமகன் தலைமகளைப் புணர்ந்து மகிழ்ந்து பாணனிடம் கூறியது

கண்ணுங்கால் என்கொல்? கலவை யாழ்ப் பாண மகனே!
எண்ணுங்கால், மற்று இன்று; இவளொடு நேர் எண்ணின்,
கடல் வட்டத்து இல்லையால்; கல் பெயர் சேராள்;
அடல் வட்டத்தார் உளரேல் ஆம்.

O pāṇa producing many a raga from your instrument! There is no a match to my beloved. When we contemplate long over someone, now there is none in this world surrounded by seas. Perhaps one may be found among those in the victorious world of gods, whose name is not one among those inscribed in stone!
(The hero praises his wife after union with her)

151

பாணற்கு வாயின் மறுத்தது

சேறு ஆடும் கிண்கிணிக் கால் செம் பொன் செய் பட்டத்து,
நீறு ஆடும் ஆயது இவன் நின் முனா; வேறு ஆய

மங்கையர் இல் நாடுமோ? - மாக் கோல் யாழ்ப் பாண
மகனே! -
எங்கையர் இல் நாடலாம் இன்று.

O pāṇa with your beautiful stick and the yāl! My son now plays in my foreyard. He sports kiṇkiṇi on his feet smeared with mud; the paṭṭam on his forehead is gold-made; these ornaments are stained with soil. Our man has chosen to sport with the hetairas who are my younger sisters. Will he willingly come forward to sport with somebody who are of a different nature?
(The heroine refuses entry to the panan who came as the messenger of the hero.)

152

நெய்யணி நயந்த கிழவனைக் கிழத்தி நெஞ்சு புண்ணுற்றீஇக் கூறியது

முலையாலும், பூணாலும், முன்கண் தாம் சேர்ந்த
விலையாலும், இட்ட குறியை உலையாது
நீர் சிதைக்கும் வாய்ப் புதல்வன் நிற்கும், முனை; முலைப்பால்
தார் சிதைக்கும்; வேண்டா, தழூஉ.

(O chief!) You stand before me with your chest still bearing the fresh marks made by your favourite women with their breasts, their ornaments and the leaves they held at the time of your union with them. The milk which my son with his mouth full of flowing saliva sucks from my bosoms will stain your garlands. So do not embrace me.[66]
(The hero longs to embrace his wife soon after she had given birth to a son. The heroine displays her resentment uttering these words)

66. Ref. Narriṇai 250 in which the sandal cream smeared in the chest of the hero is damaged by the saliva of the litttle son.

153

தலைமகள் தோழியிடத்துத் தலைமகனைக் காய்ந்து கூறியது

துனி, புலவி, ஊடலின் நோக்கேன்; தொடர்ந்த
கனி கலவி காதலினும் காணேன்; முனிவு அகலின்,
நாணா நடுக்கும்; நளி வயல் ஊரனைக்
காணா, எப்போதுமே, கண்.

(My friend!) I did not enjoy the fruit of sustained conjugal bliss even when I had union of love with him. So when I am freed of hatred, I will be caused to tremble out of shyness. My eyes never long to see the chief of the cool marutam region. When this is the fact, why do you equate my painful misunderstanding with him equal to the common sulking of lovers? (The grieving heroine expresses her displeasure with the behaviour of her spouse to her confidante)

சிறப்புப் பாயிரம்

முனிந்தார் முனிவு ஒழிய, செய்யுட்கண் முத்துக்
கனிந்தார் களவியல் கொள்கைக்கு அணிந்தார் -
இணை மாலை ஈடு இலா இன் தமிழால் யாத்த
திணைமாலை கைவரத் தேர்ந்து.

Prologue

Kaṇnimētāviyār (the poet) with his discerning intellect, composed in peerless Tamil sweet, Tiṇaimālai Nūṟraimpatu, which celebrates the aspects of Akam theme, in a manner which will cause even the saints give up their hatred for worldly life and to revive on earth the life based on Akam philosophy.

- Kaṇimētāviyār

❀ ❀ ❀

கைந்நிலை

(புல்லங்காடனார்)

1. குறிஞ்சி

1

வரைவு நீட்டித்தவழி ஆற்றாளாய தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்

நுகர்தல் இவரும் கிளி கடி ஏனல்
நிகர் இல் மட மான் நெரியும் மம . . . சாரல்
கானக நாடன் கலந்தான்இலன் என்று,
மேனி சிதையும், பசந்து.

Kainnilai

My lover is the chief of a montane region; he enjoyed union with me in the garden where we scared away the parrots which climbed to the top of the millet crops, to feed on the grains and where the matchless and young deer roamed about in crowds. Having felt his absence, my body gets ruined, growing sallow.
(The heroine speaks to her friend, unable to bear the pangs of separation when the hero extends the period of courtship)

2

இதுவுமது

வெந்த புனத்துக்கு வாசம் உடைத்தாகச்
சந்தனம் ஏந்தி, அருவி கொணர்ந்திடூஉம்
வஞ்ச மலை நாடன் வாரான்கொல்? - தோழி! - என்
நெஞ்சம் நடுங்கி வரும்!

O my friend. Won't the deceitful chief of a montane region where the streams carry in their current, sandal wood and leave them in the burnt down gardens, to make them smell, come here?
(I do not know) My heart trembles of fear!
(The same situation)

3

இதுவுமது
பாசிப் பசுஞ் சுனைப் பாங்கர், அழி முது நீர்
காய் சின மந்தி பயின்று, கனி சுவைக்கும்,
பாசம் பட்டு ஓடும் படு கல் மலை நாடற்கு
ஆசையின் தேம்பும், என் நெஞ்சு.

My lover is the chief of a mountain in which water flows rolling on tall rocks, causing moss to flourish, where a fiercely-wrathful she-monkey very often tastes the fruits that come carried by the current of the long-stagnant water that now flows, beside a moss-rich green spring. My heart grieves out of its desire for him.
(The same situation)

4

இதுவுமது
ஓங்கல் விழுப் பலவின் இன்பம் கொளீஇய
தீம் கனி மாவின் முசுப் பாய் மலை நாடன்
தான் கலந்து உள்ளாத் தகையனோ, - நேரிழாய்! -
தேம் கலந்த சொல்லின் தெளித்து?

My friend of shapely jewels! In the realm of our mountain-chief, the black-faced monkeys leap from the mango trees and pluck away the well-ripened fruits, juicy, of the tall-growing jack-trees. He made solemn affirmations,

uttering words, which were honey-sweet, and enjoyed union with me. Is he a person who would become oblivious of it now? (Pray tell me!)[1]
(The same situation)

---

1. The hero making affirmations : Kuruntokai : 53, 384

5

இதுவுமது
இரசம் கொண்டு இன் தேன் இரைக்கும் குரலைப்
பிரசை இரும் பிடி பேணி வரூஉம்
முரசு அருவி ஆர்க்கும் மலை நாடற்கு, என் தோள்
நிரையம் எனக் கிடந்தவாறு!

He is the chief of a montane region where the huge cow-elephants with desire rush toward the honeycombs, attracted by the sweet humming of the bee hives and where cascades tumble down sounding like the roar of drums. For him, the bliss of embracing my shoulders is akin to the dolorous Hell.[2] (What could be the reason?)
(The same situation)

---

2. Belief in the existence of Hell : Kuruntokai : 292

6

இதுவுமது
மரையா உகளும் மரம் பயில் சோலை,
உரை சால் மட மந்தி ஓடி உகளும்
புரை தீர் மலை நாடன் பூண் ஏந்து அகலம்
உரையா வழங்கும், என் நெஞ்சு.

The bejewelled breast of the blameless chief of the montane domain where the wild cows roam about with leaping gait,

the praiseworthy and youthful she-monkeys actively frolic and play, walks into my heart, making scratches in it.
(The same situation)

7

இதுவுமது

கல் வரை ஏறி, கடுவன், கனி வாழை
எல் உறு போழ்தின் இனிய பழம் கவுள் கொண்டு,
ஒல்லென ஓடும் மலை நாடன்தன் கேண்மை
சொல்ல, சோரியும், வளை.

Our lover is the lord of a fertile mountain where the male monkeys climb to the top of the mountain with many rocks, during sunny day, and pluck the ripened banana fruits and fill their pouches and swiftly run about. The very attempt to speak about the nature of his kinship with us is enough for our bracelets to fall off.
(The same situation)

8

வரைவு நீட்டித்தவழி ஆற்றாளாய தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்

கருங் கைக் கத வேழம், கார்ப் பாம்புக் குப்பங்
கி . . . க் கொண் . . . . கரும்
பெருங் கல் மலை நாடன் பேணி வரினே,
சுருங்கும், இவள் உற்ற நோய்.

Our lover is the chief of a mountain full of huge boulders where strong-trunked and wrathful tuskers, beside the black-hued hill-snakes, drive off the flocking bees, pick up the honeycombs and take the honey. If he visits here with passion daily, this dame's love-passion will be abated.

(When the foster mother notices changes in her daughter and enquires the confidante, the latter discloses the love-affair of her friend).

9

தலைமகள் இரவுக்குறி ஏதமுடைத்தென்று அஞ்சித் தோழிக்குக் கூறுதல்

காந்தள் அரும் பகை என்று, கத வேழம்
ஏந்தல் மருப்பிடைக் கை வைத்து, இனன் நோக்கி,
பாய்ந்து எழுந்து ஓடும் பய மலை நல் நாடன்
காய்ந்தான்கொல், நம்கண் கலப்பு?

He is the lord of a goodly and useful mountain where a wrathful elephant mistakes the Kāntaḷ flowers for fire and runs scared toward its kind, the while lifting up its trunk between its tusks. Has he developed a distaste for the bliss of our companionship? (I don't know)
(The heroine speaks to her confidante when the hero extends the period of courtship.)

10

இதுவுமது

பொன் இணர் வேங்கைப் புனம் சூழ் மலை நாடன்,
மின்னின் அனைய வேல் ஏந்தி, இரவினுள்
இன்னே வரும்கண்டாய் - தோழி! - இடை யாமத்து
என்னை இமை பொருமாறு?

Our lover, the chief of a montane region girt with groves rich in Vēṅkai trees full of golden bunches of flowers will arrive here now, during this dead of night with a spear in his hand, flashing like the lightning. As such, how shall I ever close my eyes in sleep?

(The heroine expresses her anguish to her confidante, with the thought of the dangers in her lover's path)

11

இதுவுமது

எறி கிளர் கேழல் கிளைத்திட்ட பூழி
பொறி கிளர் மஞ்ஞை புகன்று குடையும்
முறி கிளர் நல் மலை நாடன் வருமே -
அறி துறைத்து, இவ் அல்லில் நமக்கு.

Our lover is the lord of a region of hills, thick with leafy trees where in the soil which the boars brought to the surface with their tusks, the dotted peacocks gleefully roll and sport. He will visit our house (tonight) uttering a few rare words; his visit here will be rare indeed.
(The same situation)

12

இதுவுமது

நாக நறு மலர், நாள் வேங்கைப் பூ, விரவி,
கேசம் அணிந்த கிளர் எழிலோள் ஆக,
முடியும்கொல்? என்று முனிவான் ஒருவன்
வடிவேல் கை ஏந்தி, வரும்.

Our lover, a peerless man will visit here by night, holding in his hand, a sharp-leafed spear, quite concernless of his life, with the anxiety that the body of a pretty dame[3] with her tresses adorned with the wreaths woven of a mixture of the fresh-blown flowers of punnai and Vēṅkai trees will be ruined.
(The same situation)

---

3. The confidante means the heroine.

2. பாலை

13

வரைபொருள் பிரிவு உணர்த்தப்பட்ட தோழி, தலைவனுக்குத் தலைவியின் பிரிவாற்றாமை கூறல்

கடுகி அதர் அலைக்கும் கல் சூழ் பதுக்கை
விடு வில் எயினர்தம் வீளை ஓர்த்து ஓடும்
நெடு இடை அத்தம் செலவு உரைப்பக் கேட்டே,
வடுவிடை மெல்கின, கண்.

2. Pālai

Tears slowly flowed from her tender mango-shaped eyes, the moment she learnt from me of your intention to tread a barren tract where long-bodied wild oxen run fast on hearing the wistling noise made by hunters, armed with bows (and arrows) mounted on black boulders, surrounded by stone pieces used by brigands to attack the fast-moving wayfarers.[4] (The confidante speaks about the heroine's possible inability to bear the pangs of separation when she hears of the plan of the hero to part for earning wealth for meeting the expenses of the wedding.)

4. Brigands attack the wayfarers : Akananuru : 31, 245

14

கத நாய் துரப்ப, ...
... ...யவிழும்
புதல் மாறு வெங் கானம் போக்கு உரைப்ப, நில்லா,
முதன்... ... ...

14, 15, 16, 17 - greatly damaged.

2. பாலை

13

வரைபொருள் பிரிவு உணர்த்தப்பட்ட தோழி,
தலைவனுக்குத் தலைவியின் பிரிவாற்றாமை கூறல்

கடுகி அதர் அலைக்கும் கல் சூழ் பதுக்கை
விடு வில் எயினர்தம் வீளை ஓர்த்து ஓடும்
நெடு இடை அத்தம் செலவு உரைப்பக் கேட்டே,
வடுவிடை மெல்கின, கண்.

2. Pālai

Tears slowly flowed from her tender mango-shaped eyes, the moment she learnt from me of your intention to tread a barren tract where long-bodied wild oxen run fast on hearing the wistling noise made by hunters, armed with bows (and arrows) mounted on black boulders, surrounded by stone pieces used by brigands to attack the fast-moving wayfarers.[4] (The confidante speaks about the heroine's possible inability to bear the pangs of separation when she hears of the plan of the hero to part for earning wealth for meeting the expenses of the wedding.)

---

4. Brigands attack the wayfarers : Akananuru : 31, 245

14

கத நாய் துரப்ப, ...
... ...யவிழும்
புதல் மாறு வெங் கானம் போக்கு உரைப்ப, நில்லா,
முதன்... ... ...

14, 15, 16, 17 - greatly damaged.

15

... ...

... ...

கடுங் கதிர் வெங் கானம் பல் பொருட்கண் சென்றார்,

கொடுங் கல் மலை ... ...

16

... ... வுறையும் மெல்லென் கடத்து, ...

கடுஞ் சின வேங்கை கதழ் வேழம் சாய்க்கு

... ...

... ... நமர்.

17

கடமா இரிந்தோடும் கல் அதர் அத்தம்,

மட மா இரும்பிடி வேழ மரு ... ...

... ... ண்ட வுண் கண்ணுள் நீர் ... ...

... ...

18

பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது

ஆமா சிலைக்கும் அணி வரை ஆரிடை,

ஏ மாண் சிலையார்க்கு இன மா இரிந்து ஓடும்

தாம் மாண்பு இல் வெஞ் சுரம் சென்றார் வரக் கண்டு,

வாய் மாண்ட பல்லி படும்.

Our lover parted from us and went beyond a barren land hot and devoid of goodness where crowds of animals run scattered, sighting the hunters, armed with well-wrought bows and arrows in the paths beside the beautiful hills which are almost impassable by men and where wild cows call aloud. Learning that he is returning home, the lizard endowed with oracular mouth clicks (in the favourable place).

(The confidante consoles the grieving heroine in the absence of the hero.)

19

இதுவு மது

அரக்கு ஆர்ந்த ஓமை அரி படு நீழல்,
செருக்கு இல் கடுங் களிறு சென்று உறங்கி நிற்கும்,
பரல் கானம் பல் பொருட்குச் சென்றார் வருவர்;
நுதற்கு இவர்ந்து ஏறும், ஒளி.

Our lover went beyond a barren tract full of pebbles where the fearful but musthless tuskers feel sleepy and stand in the dotted shade of Ōmai trees, whose trunks are as red as lac, to come by enormous wealth. As the brightness of your forehead waxes[5], replacing pallor, he will be back here instantly.
(The same situation)

5. The waxing of the brightness of the forehead was an auspicious sign for the ancients.

20

... ...
... ... விழ்க்கும்
ஓவாத வெங் கானம் சென்றார் ... ...
... ...வார் வருவார், நமர்.

greatly damaged.

21

பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது

ஆந்தை குறுங்கலி கொள்ள, நம் ஆடவர்
காய்ந்து கதிர் தெறூஉம் கானம் கடந்தார் பின், -

*ஏந்தல் இள முலை ஈர் எயிற்றாய்! - என் நெஞ்சு
நீந்தும், நெடு இடைச் சென்று.*

O friend endowed with swollen and young breasts and cool teeth! .Our man went through a barren tract fearfully scorched by sun-heat, which causes the owls abiding in tree-holes to hoot in low tone. My (poor) heart also follows him through the extending path. (What shall I do now?)[6]
(The separated heroine speaks to her friend)

---

6. The heart of the heroine following the hero who goes to a distant land : Akanāṉūṟu : 128 : 13 - 15.

22

பிரிவிடை வேறுபட்ட கிழத்தியைத் தோழி வற்புறுத்தியது

*கள்வர் திரிதரூஉம் கானம் கடந்தவர்
உள்ளம் பிரிந்தமை நீ அறிதி; - ஒள்ளிழாய்! -
தொல்லை விடரகம் நீந்திப் பெயர்ந்து, அவர்
வல்லை நாம் காணும் வரவு.*

My friend adorned with flashing ornaments! You are well aware of the reason why the heart of our man also, followed him, parted from us, when he went (to a foreign country) treading a forest region where the highwaymen ever roam about. (I need not tell about it) We will soon see that he arrives here treading a path dight with ancient mountains.
(The confidante consoles the separated heroine)

23

ஆற்றாள்! எனக் கவன்ற தோழிக்கு, ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது

*சிலை ஒலி வெங் கணையர், சிந்தியா நெஞ்சின்
கொலை புரி வில்லொடு கூற்றுப்போல், ஓடும்*

இலை ஒலி வெங் கானத்து, இப் பருவம் சென்றார்
தொலைவு இலர்கொல் - தோழி! - நமர்?

Our lover parted from us during this summer season and travelled through a fearful and hot tract where the dried out tree-leaves make noise and where the hunters of cruel arrows and bows fitted with dinsome strings pursue the wayfarers armed with murderous bows, with their hearts having no concern for virtues, resembling Death. Will he be free from suffering?[7]
(The heroine says to her grieving companion that she will bear pangs of separation)

---

7. Kalittokai : 4 - 5.

24

இதுவு மது
வெஞ் சுரம் தேர் ஓட வெஃகி நின்று, அத்த மாச்
சிந்தையால் நீர் என்று செத்து, தவா ஓடும்
பண்பு இல் அருஞ் சுரம் என்பவால் - ஆய்தொடி! -
நண்பு இலார் சென்ற நெறி.

My friend of choice bangles! Many people say that our loveless man travelled through a barren land where the (thirsty) deer-flocks look with desire the mirages in the hot wasteland and mistake them for sheets of water and keep roaming about ceaselessly.[8] (My grief is due to this reason; not due to pangs of separation)
(The same situation)

---

8. Mirages mistaken for water : Tevaram, 1145 : 0
‘These folks who with a pot go behind the mirage for taking water’

3. முல்லை

25

தலைமகளைத் தோழி பருவம் காட்டி வற்புறுத்தியது
கார் செய் புறவில் கவினிக் கொடி முல்லை
கூர் எயிறு ஈன, குருந்து அரும்ப, ஒரும்
வருவர் நம் காதலர்; - வாள் தடங் கண்ணாய்! -
பருவரல், பைதல் நோய் கொண்டு!

3. Mullai

My friend of sword-like wide eyes! Our lover will be back here when the pastures receive rain showers and by which the mullai creepers will flourish well and put forth teeth-sharp buds and the Kuruntu trees too put forth buds. Do not grieve, your body growing sallow.
(The confidante consoles the separated heroine)

26

இதுவுமது
குருதி மலர்த் தோன்றி கூர் முகை ஈன,
... ...சேவல் எனப் பிடவம் ஏறி,
பொரு தீ என வெருளும்; - பொன் நேர் நிறத்தாய்! -
அரிது, அவர் வாராவிடல்.

O my gold-hued friend! It is very rare that our lover fails to return here, travelling through the forest, where the blood-red Kāntaḷ's sharp bud unfolds, causing a wild cock to mistake it for a rival that comes to fight it, and to climb to a piṭavam plant and to observe it keenly, and then run scared again mistaking it for hot fire.
(The same situation)

27

... ...

... ... ஒல்கப் புகுதரு
கார் தரு மாலை கலந்தார் வரவு உள்ளி,
ஊர்தரும், மேனி பசப்பு

At this hour of evening that slowly sets in, pallor creeps over me with the thought that my lover who embraced me (with love) will return.[9]

9. The verses from 27 to 35 are in damaged state.

28

... ...

... ... பெய்த புறவில் கடுமான் தேர்
ஒல்லைக் கடாவார்; இவர் காணின் காதலர்;
சில் ... ...

Know that he who rides on the fast-moving chariot, pulled by horses through the pasture which received rain-showers is your lover.

29

... ... குருந்து அலர,
பீடு ஆர் இரலை பிணை தழுவ, காடு ஆர,
கார் வானம் வந்த முழங்... ... ...
... ...

For the Kuruntam trees to blossom forth, for the great stags to embrace their sweet mates, and for the dark clouds to clap and pour causing the wood land prosper by sumptuous water...

30

. . . .

. ...

கொன்றைக் கொடுங் குழல் ஊதிய கோவலர்
மன்றம் புகுதரும் போழ்து.

At the evening time when the cowherds enter the common yards, the while blowing their pipes wrought of the Konrai fruits.

31

... ...

... ...

... ... வானம்
வந்து துளி வழங்கக் கண்டு.

Noticing the clouds that collect in the heaven and showering rain-drops.

32

கார் எதிர் வானம் கதழ் எரி சி... ... ...

... ...

... ...லக மெழு நெஞ்சே! செல்லாயால்,
கூர் எரி மாலைக் குறி.

Dense sparks of fire fall down from the cloudy sky. O my rising heart! Look at the evening hour which rushes forth as if it were a blazing fire. May you rush toward our lover.

33

தளை அவிழ் தே... ... ...

... ...

உளையார் கலி நன் மாப் பூட்டி வருவார்,
களையாரோ, நீ உற்ற நோய்?

(The flowers) which unfolded ....

....

The hero who comes riding on his chariot pulled by sturdy horses with well-grown manes;
Won't he free you of your present grief? (Do not grieve.)

34

முல்லை எயிறு ஈன, ...
... ...ன மல்கி,
கடல் முகந்து கார் பொழிய, காதலர் வந்தார்;
உடன் இயைந்த கெ ... ...

The mullai creepers now have buds resembling women's sharp teeth; becoming full with; the dark clouds after scooping the sea-water now pour down rains; our lover has now arrived here; that which is one with us;

35

... ...
... ...றடைப் பால் வாய் இடையர்
தெரிவிலர் தீம் குழல் ஊதும் பொழுதால்,
அரித ... ...

The young boys whose mouths cease not to smell with milk;
The evening hour when they blow their sweet bamboo-made flutes notwithstanding their ignorance of paṇs and tirams;[10] - It is rare;

10. Tiram is sub-melody with notes less than seven. Refer Akananūru where the pāṇān is said to innovate new tirams : 352.

36

தோழி பருவம் காட்டித் தலைவர் வருவார் என வற்புறுத்தியது

பிடவம் குருந்தொடு பிண்டி மலர,
மடவ மயில் கூவ, மந்தி மா கூர, -
தட மலர்க் கோதையாய்! - தங்கார் வருவர்,
இடம் எனக் கொண்டு, தாம்.

Dame adorned with curved wreaths of flowers! Our lover will return here eft soon assuming himself as a bull, during the rainy season when the Piṭavam and Acōku trees will be in full bloom, when youthful peacocks will gleefully call out and when the she-monkeys[11] and other animal kinds will shake with coolth! He will not stay (in the distant land) even for a second more!
(The confidante consoles the heroine when the hero is away in a foreign land).

---

11. Ref: Neṭunalvāṭai, lines 9 - 12 where animals and birds are said to have suffered of the extreme cold.

4. மருதம்

37

பாணற்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது

கழனி உழவர் கலி அஞ்சி ஓடி,
தழென மத எருமை தண் கயம் பாயும்
பழன வயல் ஊரன் பாண! எம் முன்னர்,
பொழெனப் பொய் கூறாது, ஒழி.

4. Marutam

O pāṇa patronised by the chief of a domain with fertile paddy-fields where a prideful buffalo rushes fast, growing

panicky by the tumult of the working farmers and falls into the cool-watered tank creating a thud! Don't stand before us uttering lies (favouring your patron)!
(The heroine speaks to the pāṇa<u>n</u> who goes to her house as the messenger of the hero who has extra marital relationship with a courtesan)

38

பரத்தைமாட்டுப் பயின்று வரும் தலைமகனைப் புலந்து, தலைமகள் சொல்லியது

கயல்இனம் பாயும் கழனி நல் ஊர!
நயம் இலேம்; எம் மனை இன்றொடு வாரல்;
துயில் இன் இள முலையார் தோள் நயந்து வாழ் நின்,
குயி... ... ... கொண்டு.

O chief of a domain where carps leap out in the paddy-fields! We are charmless women who are not accomplished in music and dance. Do not come to our home right from now! May you live happily, embracing the shoulders of women, endowed with tender breasts.
(The sulking heroine speaks to her erring spouse)[12]

12. The heroine indirectly attacks that the hetāiras are unfit to be family women to bear children for the growth of the family.

39

தலைமகன் மகற்கொண்டுவரும் சிறப்பினைத் தோழி கண்டு மகிழ்ந்தது.

முட்ட முது நீர் அடை கரை மேய்ந்து எழுந்து,
தொட்ட வரி வரால் பாயும் புனல் ஊரன்
கட்டு அலர் கண்ணிப் புதல்வனைக் கொண்டு, எம் இல்
சுட்டி அலைய வரும்.

The chief of a water-rich domain where the varāl fish with stripes on them looking as if artificiallly embedded. after having roamed all over the shores, battered by waves and grazing to their fill, rise up and plunge into waters, arrived at our home, just now, embracing our son, adorned with flower-wreath, when his forehead-jewel swayed.[13]
(The confidante speaks in an elated mood, when the hero arrived holding his little son)

13. This is an instance when the quorelling lovers forget their past and reunite aided by their little son. Ref: Akananūru 66.

40

வாயில் வேண்டிய பாணற்குத் தோழி வாயில் மறுத்தது

தாரா இரியும் தகை வயல் ஊரனை
வாரான் எனினும், வரும் என்று, சேரி
புலப்படும் சொல்லும், இப் பூங் கொடி அன்னாள்
கலப்புஅடும்; கூடும்கொல் மற்று?

He is the lord of a beautiful domain dight with paddy-fields from where the swans fly away. The courtesans boast that our man will visit their streets even when he does not do so. Even these falsehoods of them are enough to spoil the union of the heroine, a beautiful liana-like dame. As such, will she enjoy union with her spouse? (never!)
(The confidante refuses entry to the bard (pāṇaṉ) who visits the house of the heroine, as the messenger of the hero)

41

வாயிலாகிய பாணற்குத் தலைவி வாயில் மறுத்தது

பொய்கை நல் ஊரன் திறம் கிளப்ப, என் உடையை?
அஃது அன்று எனினும், அறிந்தேம் யாம் செய்தி
நெறியின், - இனிய சொல் நீர் வாய் மழலைச்
சிறுவன் எமக்கு உடைமையால்.

We have our son as our companion - who delights us with his sweet prattlings, coming out of his mouth, ever wet with flowing saliva. As such, what propriety do you have to speak high of the goodness of the chief of a domain, girt with tanks? Even if you can say he is not at fault, know that we are abreast of all his behaviour![14]
(The heroine speaks to the bard who came to her as the messenger of the hero)

---

14. The birth of male child, listening to its lisping and watching it playing are things of great joy for parents. Refer : Ainkuṟunūṟu, chapt. 41, verses 401 - 410.

42

இதுவு மது

நீத்த நீர் ஊரன் நிலைமையும், வண்ணமும்,
யார்க்கு உரைத்தி - பாண! - அதனால் யாம் என் செய்தும்?
கூத்தனாக் கொண்டு, குறை நீ உடையையேல்,
ஆட்டுவித்து உண்ணினும் உண்.

O bard! To whom are you reporting the good conduct and virtuous qualities of the chief of a domain abounding in water-resources? (We are well aware of his nature) But to what avail is our knowledge of his life-style? If you are in dire need (of food, dress and shelter), you are at liberty to use him as a dancer who will earn for your sustenance!
(The same situation)

43

இதுவு மது

போது அவிழ் தாமரைப் பூந் துறை ஊரனைத்
தாது அவிழ் கோதைத் தகை இயலார் தாம் புலப்பர்;
ஏதின்மை சொல்லி இருப்பர், பிறர் மகளிர்,
பேதைமை தம்மேலே கொண்டு.

Our man is the chief of a village full of fords rich in lotus buds that unfold their petals. (I hear) that courtesans who display their charms, adorning themselves with pollen-rich flower garlands, hate me and speak ill of me, ascribing my ignorance to themselves!
(The same situation)

44

இதுவுமது

தண் துறை ஊரன், - தட மென் பணைத் தோளாய்! -
வண்டு ஊது கோதை வகை நாடிக் கொண்டிருந்து,
கோல வன முலையும் புல்லினான் என்று எடுத்து,
சாலவும் தூற்றும், அலர்.

One of wide and delicate bamboo-like arms! There is a very loud slander in the street of the courtesans that our man, the chief of a village with cool fords, abides studying the nature of women, whose tresses are swarmed by singing bee-hives and wedded a woman endowed with comely breasts adorned with sandal-lines. (So, how shall I welcome him?)[15]
(The heroine refuses to admit her spouse paying heed to her confidante's words)

15. The heroine refusing entry to the hero saying she is unfit to the hero : Narr : 380.

45

வாயில் வேண்டிய தோழிக்குத் தலைவி வாயில் மறுத்தது

மூத்தேம், இனி; - பாண! - முன்னாயின், நாம் இளையேம்!
கார்த் தண் கலி வயல் ரன், கடிது, எமக்குப்
பாத்து இல் பய மொழி பண்பு பல கூறி,
நீத்தல் அறிந்திலேம், இன்று.

O bard! We were young women once, for your patron; alas, now we have grown old! (So he hated us) We were not aware of the truth during those days, that the chief of a village with paddy-fields of cool and well-grown crops, would soon forsake us (and go in search of other women) after intially winning our affection by uttering useful words to the effect that he would not part from us and speaking high of his goodness!
(The heroine refuses to admit her spouse, paying heed to the words of the bard who came as the messenger from the hero)

46

வாயிலாக வந்த பாணனுக்குத் தலைவி வாயில் மறுத்தது

கய நீர்நாய் பாய்ந்து ஓடும் காஞ்சி நல் ஊரன்,
நயமே பல சொல்லி, நாணினன் போன்றான்; -
பயம் இல் யாழ்ப் பாண! - பழுது ஆய கூறாது,
எழு நீ போ, நீடாது மற்று.

O bard carrying with you a useless yā<u>l</u>! He is the chief of a village irrigated by the tank-water, which is rich in Kāñci trees! Formely he wedded me (after winning my love), using very many sweet words. Such a person now lives somewhere, as if he is ashamed of visiting our home.[16] Leave from here, at once, ceasing to utter your useless words.
(The same situation)

---

16. She indirectly means that the hero staying in the house of hetairas is shameful.

47

இதுவு மது

அரக்கு ஆம்பல், தாமரை, அம் செங்கழுநீர்,
ஒருக்கு ஆர்ந்த வல்லி, ஒலித்து ஆரக் குத்தும்
செருக்கு ஆர் வள வயல் ஊரன் பொய், - பாண! -
இருக்க, எம் இல்லுள் வரல்.

O bard reporting to us the lies of our man! He is the lord of a village of prideful riches where the lac-red āmpal and ruddy lotus, attractive and the red-kaluniīr and densly growing alli flourish very close to one another. Let him stay in the house of his favourite hetaira. He need not come here!
(The same situation)

48

இதுவு மது

கொக்கு ஆர் வள வயல் ஊரன் குளிர் சாந்தம்
மிக்க வன முலை புல்லான், பொலிவு உடைத்தா; -
தக்க யாழ்ப் பாண! - தளர் முலையாய் மூத்து அமைந்தார்
உத்தரம் வேண்டா; வரல்.

O bard very favourable to our man! Our lover is the chief of a village abounding in fertile paddy-fields full of fish-eating herons. We are polluted women, grown old with breasts hanging loose! He need not come here forsaking the bliss of embracing the beautiful breasts of the hetairas, which are adorned with cool sandal cream!
(The same situation)

5. நெய்தல்

49

இதுவுமது
நாவாய் வழங்கு நளி திரைத் தண் கடலுள்
ஓவா கலந்து ஆர்க்கும் ஒல்லென் இறாக்குப்பை!
பா ஆர் அம் சேர்ப்பதற்கு உரையாய் - பரியாது,
நோயால் நுணுகியவாறு.

5. Neytal

Friend! Our man is the chief of the vast sea-shore full of heaps of prawns drying - the prawns which once roamed about ceaselessly, making noise in the cool watered sea of dense waves, with a traffic of vessels. May you report to him how I have grown weak due to my love-sickness!
(The love-sick heroine expresses her unbearable sickness of love to her confidante)

50

இதுவுமது
நெடுங் கடல் தண் சேர்ப்ப! நின்னோடு உரையேன்;
ஒடுங்கு மடல் பெண்ணை அன்றிற்கும் சொல்லேன்;
கடுஞ் சூளின் தான் கண்டு, கானலுள் மேயும்
தடந் தாள் மட நாராய்! கேள்.

O chief of a long coast? I will not utter a word to you. Nor will I tell anything to the anril bird which abides amidst the folded leaves of palmyra palm. O heron, young of age and endowed with big legs! I will but speak out to you my plight as you alone were the witness because you were grazing in the seaside grove when my lover made his solemn affirmations.
(The love-sick heroine complains her condition to a heron)

51

இதுவுமது

மணி நிற நெய்தல் மலர் புரையும் கண்ணாய்!
அணி நலம் உண்டு இறந்து, (ந)ம் அருளா விட்ட
துணி முந்நீர்ச் சேர்ப்பதற்குத் தூதோடு வந்த
பணி மொழிப் புள்ளே! பற.

My lover is the chief of a coastal region girt with clear waters! He was like my very eyes, resembling the sapphire-blue neytal flowers, when he first enjoyed union with me. Such a man who robbed me of my great beauty has now gracelessly forgotten me. O low-voiced heron who came to me as his messenger! May you now fly to him (to fetch him here)!
(The same situation)

52

இதுவுமது

அன்னையும் இல் கடிந்தாள்; யாங்கு இனி யாம் என் செய்கம்?
புன்னையங் கானலுள் புக்கு இருந்தும் நின்னை
நினையான் துறந்த நெடுங் கழிச் சேர்ப்பதற்கு
உரையேனோ, பட்ட பழி?

O heron! Even my mother is sure to condemn me! Hereafter, where shall I go and what shall I do? The chief of the coastal region with long-winding creeks forsook me, even ignoring you, who were witnessing, while feeding on fish in the grove, thick with punnai trees. I do not know whether I will convey my grief stained with blame or not!
(The same situation)

53

தலைமகன் வரைவு நீட்டித்தவழித் தோழி வரைவு கடாயது

அலவன் வழங்கும் அடும்பு இவர் எக்கர்
நிலவு நெடுங் கானல் நீடார் துறந்தார்;

புலவு மீன் குப்பை கவரும் துறைவன்
கலவான்கொல், தோழி! நமக்கு?

Will the chief of the uberous seashore land, where the fishermen who went into the sea, not abiding long in the extending sand spreads, shining like the moon-light, on the sand dunes where the Aṭampu creepers grow thick and the crabs crawl all over, and return with the harvest of heaps of stinking fish-kinds, ever arrive here and reunite us?
(The heroine speaks to her friend when the hero extends, his stay in another land seeking riches needed for his wedding).

54

காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி

என்னையர் தந்த இற உணங்கல் யாம் கடிந்து,
புன்னையங் கானல் இருந்தேமா, பொய்த்து எம்மைச்
சொல் நலம் கூறி, நலன் உண்ட சேர்ப்பனை
என்னைகொல் யாம் காணுமாறு?

When we were in the sea-side grove, thick with puṉṉai trees, guarding against the birds the kippered prawns - the prawns netted by our brothers, the chief of the coastal region came to us, deluded us with his false praises and affirmations and enjoyed my feminine charm and left. By what means shall we meet him again my friend?
(The same situation)

55

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழியால் சொல் எடுப்புண்ட தலைமகள் சொல்லியது

கொக்கு ஆர் கொடுங் கழிக் கூடு நீர்த் தண் சேர்ப்பன்
நக்காங்கு அசதி நனி ஆடி, - தக்க
பொரு கயற்கண்ணினாய்! - புல்லான் விடினே,
இரு கையும் நில்லா, வளை.

He is the chief of a cool coastal region of winding creeks abounding in flocks of herons. If he does not embrace me, smiling and cutting jokes playfully, my bracelets will slip of my wrists, O my fittest companion endowed with rolling carp-like beautiful eyes!
(The heroine speaks in praise of the hero, in response the the criticism of her confidante, regarding his nature).

56

(இதன் துறைக் குறிப்பு மறைந்து போயிற்று.)
நுரை தரும் ஓதம் கடந்து, எமர் தந்த
கருங் கரை வன்மீன் கவரும் புள் ஓப்பின்,
புகர் இல்லேம் யாம் இருப்ப, பூங் கழிச் சேர்ப்பன்
நுகர்வனன், உண்டான், நலம்.

My friend! When we were on the shore bering engaged in a blameless manner, on the guard of the drying strong fish, fetched ashore by our people, sailing across the foamy sea waves, our lover, the chief of a coastal region with beautiful creeks, came there and left after enjoying our feminine charm! (He seems to have become oblivious of it now.)
(The heroine speaks to her bosom friend when the hero extends his stay in another place, seeking riches to meet the expenses for his wedding)

57

இரவுக் குறி ....
கொடு வாய்ப் புணர் அன்றில் கொய் மடல் பெண்ணைத்
தடவுக் கிளை பயிரும் - தண் கடல் சேர்ப்பன்
நிலவுக் கொடுங் கழி நீந்தி, நம் முன்றில்
புலவுத் திரை பொருத போழ்து.

He is the chief of a cool coastal region. When he came to our hamlet, crossing the sun-light-like white sand dunes and winding creeks and made signs for our coming, as if the stinking waves would batter against the shore bordering our foreyard, the inseparable anril pairs of curved beaks from the palmyra palms, their leaves severed, called aloud to their crowded kin.
(The confidante points to the heroine, the place for night-tryst with the hero)

58

காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி

சுறா எறி குப்பை சுழலும் கழியுள்,
இறா எறி ஓதம் அலற இரைக்கும்
உறாஅ நீர்ச் சேர்ப்பனை உள்ளி இருப்பின்,
பொறாஅ, என் முன்கை வளை.

(My friend) Our lover is the chief of a coastal region in whose domain, the sea waves, with great din throw off the prawns, on the shores of the winding creeks where heaps of fishes whirl round, beaten hard by the sharks. He does not come here and offer his company to me. When I remain here all alone, ever contemplating his separation, my forearms let loose the bracelets, not able to hold them!
(The lonely heroine shares her agony with her confidante)

59

இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய், தோழி படைத்து மொழிந்தது

தாழை குருகு ஈனும் தண்ணம் துறைவனை -
மாழை மான் நோக்கின் மடமொழி! - நூழை
நுழையும் மட மகன் யார்கொல்? என்று, அன்னை
புழையும் அடைத்தாள், கதவு.

My innocent friend with your eyes resembling those of the doe's and the tender mango fruit! Our lover is the lord of a beautiful and cool-watered coastal realm, where the fragrant screwpine bushes have heron-like silvery blossoms. Did not our mother tightly close the door of our home, together with the small hole in it, wondering, "Who could the senseless fellow be, who keeps entering chandestinely) our home, daily, through the back door?" (What shall we do hereafter?)
(When the hero waints nearly during might tryst, the confidante speaks to her friend, imagining a situation)

60

தோழி தலைவிக்குத் தலைவன் வரைவொடு புகுந்தமை சொல்லியது; வினை முற்றி மீண்ட தலைமகன் வரவு அறியச் சொல்லியதூஉம் ஆம்.

பொன் அம் பசலையும் தீர்ந்தது; - பூங்கொடி! -
தென்னவன் கொற்கைக் குருகு இரிய, மன்னரை
ஓடு புறம் கண்ட ஒண் தாரான் தேர் இதோ,
கூடல் அணைய வரவு.

O my flowery liana-like friend! The chariot of the one adorning himself with a brilliant garland, who caused his foes take to their heels and vanquished them is fast approaching the city of Maturai, (the capital) of the Pāṇṭiyaṇ monarch, after causing the flocks of (white) herons that graze in the Korkai port to wing away scared! Your gold-hued pallor will leave you for good!
(The confidante happily announces the arrival of the hero after accomplishing his mission)
Note : The hero of this poem is a vassel in the services of the Pāṇṭiyan monarch.

– Pullaṅkāṭaṉār

✿ ✿ ✿

APPENDIX

1. FAUNA

Arā, aravu	-	Snake, cobra
Alavan̲	-	Crab
An̲r̲il	-	Night heron (krouncha in Skt.,)
An̲n̲am	-	Swan
Ā	-	Cow
Āḷi	-	Lion
Āntai	-	Owl
Erutu	-	Ox
Erumai	-	Buffalo
El̲āal	-	Falcon
En̲am, Kēl̲al	-	Boar
Ir̲avu	-	Shrimp
Kaṭamā	-	Wild cow
Kaṭuvan̲	-	Male monkey
Kavarimā	-	Yak
Kal̲uku	-	Vulture
Kaḷir̲u, Yān̲ai, Piti, Vēl̲am	-	Elephant
Kiḷi	-	Parrot

✿ ✿ ✿

2. FLORA

Akil	-	Eagle-wood
Aṭumpu	-	Hare-leaf creeper
Amai	-	Bamboo
Avarai	-	Country beans
Āmpal	-	Water lily
Aivaṉam	-	Mountain paddy
Cantaṉam	-	Sandalwood
Cāntam	-	Sandalwood
Cālikai	-	?
Cuḷḷi	-	Dry twigs
Cūral, Cūṟai	-	Oblique-leaved jujube
Ceyalai	-	Asoka tree
Cōpālikai	-	Hare-leaf
Eṉal, Tiṉai	-	Millet
Kaṭampu	-	Indian sea-side Oak
Kaṭu	-	Gall-nut
Kaṭukkai	-	Indian laburnum tree
Kaitai	-	Fragrant screwpine
Kaṇṭal	-	Fragrant screwpine
Kaḻunīr	-	Red lily
Kaḷḷi	-	Cactus or milkhedge
Kaṟi	-	Pepper vine
Kāñci	-	River portia tree
Kāntaḷ, Kōṭal	-	Glory lily
Kāyā	-	Bilberry

Kuravu	-	Common bottle flower
Kurukilai	-	White fig.
Kuruntu	-	Wild lime
Kuvaḷai	-	Blue lily
Kuḷavi	-	Wild jasmine
Ko<u>nr</u>ai	-	Indian laburnum
Kōṅkam	-	Ironwood of Malabar
Maral	-	Bow-string hemp
Marāam	-	Small Indian Oak
Marutu	-	Flowering Murdha
Mā	-	Mango tree
Murukku	-	Palas-tree, East Indian Coral tree
Mullai	-	Jasmine
Mūṅkil	-	Bamboo
Ñā<u>l</u>al	-	Tiger claw
Nākam	-	Long-leaved two-sepalled gamboge
Nīlam	-	Blue lily
Nuṇā	-	Indian mulberry
Neytal	-	Dark lily
Ōmai	-	Tooth brush tree
Palā	-	Jack tree
Pavaḷam	-	Coral
Pāci	-	Moss
Pā<u>n</u>al	-	Water lily
Piṭavam	-	Bedalz emetic nut tree
Piṇṭi	-	Asoku
Pīr	-	Sponge gourd

Pu<u>nn</u>ai	-	Mastwood tree
Peṇṇai	-	Palmyra palm
Takaram	-	Wax-flower dog bane
Taḷavam	-	Golden jasmine
Tāmarai	-	Lotus
Tā<u>l</u>ai	-	Fragrant screwpine
Tillai	-	Blinding tree
Tō<u>nr</u>i	-	Malabar glory
Vakuḷam	-	Pointed leaved ape flower
Varukkai	-	Jack tree
Vā<u>l</u>ai	-	Banana
Vēṅkai	-	Kino tree
Vēy	-	Bamboo

Note:

With rare exceptions, most of the Tamil names have been retained in the translated texts.

✿ ✿ ✿

3. Glossary of Customs and Manners

Kārnāṟpatu

1. The garland of the sea-hued god hailed. - 1
2. Dreading the derision of the foes. - 5
3. Man goes seeking wealth, to help the needy and punish the enemies. - 7
4. Man seeks to establish his fame. - 8
5. The haves and have-nots. - 18
6. Balarāmaṉ the wielder of the plough-share. - 19
7. The cobra has a rare gem with it. - 20
8. A rare reference to the Kārttikai festival when lamps are lit in great number. - 26
9. Musical instruments. - 27
10. Golden ear-jewels. - 28
11. The fighters compared to buffaloes. - 31
12. The happiness of the affluent hailed. - 32
13. The victorious drums of kings. - 35
14. Medicine that restores health. - 40

Aintiṇai Aimpatu

1. Vishnu, Murukan̲ and Sivan̲ praised together. - 1

2. Cowherds with pipes follow the cattle. - 7

3. Young girls bathing in the cascades. - 15

4. Foresters cut down trees and prepare the garden for cultivation. - 18

5. The Vēlan̲ sacrifices goat to Murukan̲. - 20

6. A reference to the street of ironsmiths. - 21

7. Pāṇan̲ goes as the messenger of the hero. - 23

8. Smearing of sandal paste. - 24

9. Children have tuffts of hair. - 25

10. Young girl plays with dolls, balls, parrots and friends. - 33

11. Brigands roam about. - 34

12. Ghouls sleep in the shade of hero-stones. - 35

13. Fishing net of minute threads. - 47

14. Deities believed to have sweet fragrance. - 49

15. Chariots adorned with rows of bells. - 50

Aintiṇai Eḻupatu

1. The greatness of the kinship with the great hailed. - 5

2. The cowherds taking their cattle back home blowing their pipes. - 22

3. Hero-stones with inscriptions found in rows. - 29

4. Brigands assailing the wayfarers. - 30

5. The temple (Potiyil) in a ruined village. - 31

6. Small houses with pīrkku creepers spreading on the roofs. - 34

7. Men riding on chariots. - 35

8. Brigands roaming about to loot the wayfarers. - 36

9. Sneezing very often was an auspicious omen. - 40

10. The left eye throbbing was an auspicious sign. - 41

11. The lizard clicking from a favourable direction - a good omen. - 42

12. The pāṇaṉ advised to live by dancing. - 45

13. A block of wood tied to the neck of a buffalo to prevent its speedy movements - 46

14. Making false promises. - 50

15. The bliss of having a son. - 55

16. Horses adorned with bells. - 59

17. Ships carrying articles. - 61

18. Fishermen use well-woven nets. - 66

Tiṇaimoḻi Aimpatu

1. Sandal wood trees cut down and the gardens set ready for cultivation. - 1

2. Flower buds used in weddings. - 2

3. Foresters warm up their shivering bodies. - 4

4. Hunters guard their millet crops. - 5

5. Maidens on the guard of the millet crops. - 6

6. Yāḻ, kuḻal (flute), and Muḻavu played. - 7

7. Hero goes abroad seeking riches. - 14

8. Pālai melody played by the panas. - 16

9. Eyiṉar sound Tuṭi drum. - 17

10. The Muracu (huge drums) of the crowned beings. - 23

11. Snakes believed to possess a rare gem. - 28

12. Drums sounded for the peasants at work. - 31

13. The nature of the kinship with the men of the last sort. - 33

14. Fisherwomen wear leaf-wreaths and enact dance. - 45

15. Tall chariots with bells. - 48

Tiṇaimālai Nūr̲r̲aipatu

1. Sowing millet seeds after clearing the forest on an auspicious day. - 1
2. Building lofts atop trees to guard the millet crops. - 2
3. Smearing the paste of the pollen of flowers and the tender leaves of certain plants on the hair of women. - 2
4. Girls guarding the millet - fields. - 3
5. The hair of women forms part of the crowns of kings. - 4
6. Wealth increases by the work of fate. - 5
7. 'Tukil' garments woven of minute threads. - 6
8. Kāman, (Manmatan̲) the god of love was worshipped. - 8
9. Manmatan̲ is supposed to possess five flowery shafts. - 8
10. Gods were believed to roam about in the hillside. - 10
11. Honey is one of the offerings given to gods. - 10
12. The Vēlan̲ conducts the Ver̲i (frenzied dance) ceremony in which he slaughters a young goat. - 12
13. A kind of five headed cobra was believed to exist. - 13

14. Girls are seen on high lofts in the millet fields. - 14

15. Elders from the bride-groom's side visit the bride's home to settle marriage. - 15

16. The frustrated lover rides on palm-stem-made horse, like a mad man, to make public his love for the heroine. - 16

17. The blossoming of the Vēṅkai tree indicates the wedding season. - 18

18. Girls bathe in mountain - streams. - 19

19. Trees and bushes were cut down by hunters to cultivate millet. - 24

20. Trees cut down for preparing the field for millet cultivation. - 28

21. Leaves given as gift to maidens. - 31

22. Dry fish is guarded by girls of the fishermen. - 32

23. Fishing out conches from the sea. - 33

24. Visiting the bride's house on auspicious day. - 46

25. Māyavaṉ and his elder brother Vāliyōṉ. - 58

26. Goldsmiths make ornaments for the opulent folk. - 66

27. The flag of victory of the kings were hoisted on masts. - 79

28. Brigards did not spare even the empty-handed wayfarers. - 84

29. The hero who elopes with his beloved avoids looking at the beloved of another hero. - 89

30. Soothsayers foretell the future. - 90

31. Lord Vishnu and His elder brother. - 96

32. Lord Kirshna's exploit referred to. - 97

33. Five-headed cobra is again mentioned. - 107

34. A dance theatre described. - 111

35. The shepherds guard their herds at midnight. - 113

36. The fruit of one's actions in a birth is enjoyed in the next. - 123

37. Children delight themselves by pulling toy-chariots. - 124

38. Children pulling elephant, wrought of wood through the street. - 125

39. Viḷari melody played by the panas. - 126

40. Kāram (Alkali) was used as a medicine for healing wounds. - 127

41. Vayantakam - an ornament of women. - 128

42. Pullakam - an ornament of women. - 129

43. Pālai yāḻ - A melody of ancient times. - 132

44. Cevvaḻi yāḻ melody was meant for the evening. - 132

45. Peasants at work. - 139

46. Children pulling toy-chariot. - 139

47. Pregnant women develop a taste for tamarind. - 142

48. Paddy stores were in use. - 143

49. The practice of women in their periods sending a maid in red garments and flowers to their spouses staying in the homes of concubines. - 144

50. The story of churning the milk-ocean, setting the mantaram mountain by gods. Lord Intiran̲ and his son are mentioned. - 145

51. Tinkling anklet worn by children. - 151

Kainnilai

1. Brigands assailing wayfarers. -13, 22

2. Dancers. - 42

3. Pāṇan̲ goes as messenger. - 48

4. Vessels in the sea. - 49

5. Making promises. - 50

6. Maidens under the strict vigil of the elders. - 52

7. Girls on the guard of dry fish. - 54

8. The port town of kor̲kai, famed for pearl-fishery. - 60

✿ ✿ ✿

4. A note on the literary conventions in the Akam poems

A fair knowledge of the basic literary conventions enshrined in the monumental grammatical treatise Tolkāppiyam is essential to understand the ancient Akam classics. So, a summary of the same is furnished hereunder for the benefit of the readers.

The theme of love celebrated in the Tamil tradition is not in relation to any particular man or woman. It is love that is universal in its sweep. The ancient Tamil poets took every care that even by suggestion the lovers are not to be identified. The Tamil tradition prohibits mentioning the names of the hero and the heroine. The love celebrated here is ideal and so, should remain anonymous. It is thus the cosmic element is preserved by lovers who are anonymous and who yet are ubiquitous. On this aspect, the observations of Prof. T.P. Meenakshisundaranar are as follows :

> "It is something divine or something in unison with the scheme of Nature. .... the love which continues through many births. There is a communion of two lives or souls... man's and woman's. As one poet puts it, like the fabulous bird with two heads but one body, the lovers have one life but two bodies. Their hearts beat in unison, their minds think alike, their bodies suffer and die alike at the same time. This life works for the common weal in ever expanding circles till the summum bonum

> is covered and realised ..... Ordinary personality is transcended and therefore that ultimate experience is not anything limited or personal. Therefore, it is not described in terms of any one individual, mentioning his personal name." (Tamil, A Bird's Eye View)

These observations of the learned professor are presented in contemporary idiom by Prof. A.K. Ramanujan thus :

> "The dramatic persone for Akam are types, such as man and woman in love, father-mother, girl friends etc., rather than historical persons. Similarly landscapes are important than particular places. The reason for such absence of individuals is implicit in the word 'Akam'; the interior world is archetypal, it has no names of persons and places except, now and then, in the metaphors. Love in all variety, (with important exception).... love in separation and union, before and after marriage, in chastity and in betrayal.... is the theme of Akam."

The Akam poems are highly conventional. They are based on well-established and strict literary tradition, the knowledge of which is a basic necessity to understand and appreciate these poems. The rules relating to these conventions are enshrined in the third book of Tolkāppiyam. The great grammarian divides the Tamil country into four distinct geographical regions and each one of them is a world in itself. They are the pastoral, montane, riverine, and littoral

regions. They are respectively presided over by the deities Tirumal (Māyōn), Murukan̲ (Cēyōn̲), Indira (Vēntan̲) and Varuṇa (the rain-god). There is also a fifth division the waste land, a temporary division. These five regions go by the names Mullai, Kur̲iñci, Marutam, Neytal, and Pālai. These are the names of plants peculiar to the respective lands. These are also called Tiṇais. These names, by extension of meaning also denote the land, the love-life, and also the poetry which deals with it.

The sevenfold division

According to Tolkāppiyar, the theme of love is sevenfold. They are 1. Kaikkiḷai 2. Kur̲iñci 3. Mullai 4. Marutam 5. Naytal 6. Pālai 7. Peruntiṇai. Of these, Kaikkiḷai is unrequited love and Peruntiṇai is mismatched love. The other five are compositely called Aintiṇai (the five tiṇais) and An̲pin̲ Aintiṇai (the five structured on true love).

In this idealised drama of love, the hero and the heroine are supposed to be equal in every respect. The points of equality are tenfold according to Tolkāppiyam. For details please refer p.6 of the introduction to the Kuruntokai translation by Dr. M. Shanmugam Pillai and David E. Ludden 1976. The lovers are believed to meet quite unexpectedly and fall in love with each other by the scheme of Nature or God. Such coming together of the lovers is called Iyar̲kaippuṇarcci (Natural union) or Teyvappuṇarcci (Divine union).

The love life is described in five thematic divisions. They are as follows :

1.	Puṇartal	-	'Secret union' and the other aspects associated with it.
2.	Pirital	-	'Separation' and the suffering associated with it.
3.	Iruttal	-	'Patient waiting' of the heroine for the return of the hero.
4.	Iraṅkal	-	'Feeling of despair' of the woman in the absence of the hero.
5.	Ūṭal	-	'The love-quarrel' between the lovers.

These five aspects are called the Uripporuḷ in the Tamil tradition. This is the basis of Akam poetry. Though these aspects are common to all the tiṇais, convention links a particular aspect to a particular tiṇai or geographical unit. According to this convention, the following is the distribution.

1.	Kuriñci	-	Mountain	-	Secret Union
2.	Mullai	-	Forest	-	Patient waiting
3.	Marutam	-	Plain	-	Love quarrel
4.	Neytal	-	Coastal region	-	Mood of despair
5.	Pālai	-	Waste land	-	Separation of lovers

The elopement of the lovers also is part of the Pālai theme. Though in the eloping the lovers are together, their minds are experiencing a sort of fear that the elders may, at any moment confront them and separate them. In the poems on elopemnet, the grief of the mother of the girl is portrayed in a touching manner. These reasons justify, to some extent, the inclusion of such poems in the Pālai division.

The Akam Triad

According to Tolkāppiyam, there are three aspects which are very basic to Akam poetry. These are called 1. Mutal poruḷ 2. Karupporuḷ and 3. Uripporuḷ.[2]

The Uripporuḷ is the emotional content without which no Akam poetry can come into existence. The geographical division and the element of time, namely the six seasons of the year and the six parts of the day are included in the Mutal poruḷ. The natural as well as the social aspects of the various regions constitute the Karupporuḷ. They are the aspects like the deity, foodstuff, animals, birds, plants, music, drum, occupation etc.,

The observation of Prof. T.P. Meenakshisundaranar about the above three aspects is worth mentioning here :

> "The hero and the heroine with the story of their love form the basic theme of poetry - that which belongs to poetry itself - Uripporuḷ. The land and the season and the time of the day forming a space time continuum are the bases on which the drama unfolds - The Muṭal poruḷ. This is the background. The details like flora etc., enumerated form the blooming totality of the world, the living background - the Karupporuḷ."

The observation of Prof. A.K. Ramanujan is also in point.

> ".......... the systematic symbology depends on the association between these two aspects (Karu and Uri). They are distinct and co-present. They require each other; together they make the world. Mutal and Karu, First things and Native Elements are seen as the objective correlatives, or rather the correlative objectives, of human experience. It is also significant that in the Tamil system, though gods are mentioned, they are only part of the scene; they preside, but as natives of the landscape."

Akam Characters

The characters of the Akam poetry are limited. The hero and the heroine are the main characters. The confidante of the heroine occupies the next place of importance. The other persons are the friend of the hero, the aides, the pāṇan̲, the pāṭin̲i his wife, the Vēlan̲, the hetaira, the pārppān̲, the dancer, the bystanders, the village folk and others have their limited roles in this drama. Some of the characters are not vocal. But their ideas are referred to by other characters. The father and the brother of the heroine remain mute participants. There is almost no mention of the parents of the hero. More details about these conventions can be gleaned from the III book of the Tolkāppiyam.

The two phases of love-life

Akattinai has two distinct phases. They are 1. Kaḷavu (premarital) and 2. Karpu (marital). So long as the love-affair remains a secret, it is called Kaḷavu. The close associates of the lovers are an exception. When it becomes a public affair, it is treated on a par with marital love. Tradition divides this phase into three aspects thematically. They are 1. The providential meeting of the lovers, 2. The subsequent meetings in the same place and 3. Their meetings in secret union during the night or day with the aid of friends.

The lovers generally meet in the millet field where the heroine looks after the crops. In the case of the littoral region, the heroine is engaged in guarding the dry-fish.

The part played by the confidante of the heroine during this period is significant. It is through her, the lovers gain union. Her major objective is to hasten the lovers' wedding. She consoles the heroine when she becomes sad when the lover is absent or when he is away in a foreign land, in quest of riches needed for the wedded life. She serves as the prop for the girl. When parents detect some symptomatic change in their daughter's physique or deportment, they are prone to attribute it to some divine interference. Normally the Vēlan (Priest) ascribes it to Lord Murukan and so the mother arranges for a ritualistic dance namely Veri. When the hero feels that the parents of the girl will not give the girl in marriage to him, he tries to get her by making her relationship public through his attempt to ride on an artificial horse wrought of palmyra stem. This act of the hero is called

The two phases of love-life

Akattiṉai has two distinct phases. They are 1. Kaḷavu (premarital) and 2. Kaṟpu (marital). So long as the love-affair remains a secret, it is called Kaḷavu. The close associates of the lovers are an exception. When it becomes a public affair, it is treated on a par with marital love. Tradition divides this phase into three aspects thematically. They are 1. The providential meeting of the lovers, 2. The subsequent meetings in the same place and 3. Their meetings in secret union during the night or day with the aid of friends.

The lovers generally meet in the millet field where the heroine looks after the crops. In the case of the littoral region, the heroine is engaged in guarding the dry-fish.

The part played by the confidante of the heroine during this period is significant. It is through her, the lovers gain union. Her major objective is to hasten the lovers' wedding. She consoles the heroine when she becomes sad when the lover is absent or when he is away in a foreign land, in quest of riches needed for the wedded life. She serves as the prop for the girl. When parents detect some symptomatic change in their daughter's physique or deportment, they are prone to attribute it to some divine interference. Normally the Vēlaṉ (Priest) ascribes it to Lord Murukaṉ and so the mother arranges for a ritualistic dance namely Veṟi. When the hero feels that the parents of the girl will not give the girl in marriage to him, he tries to get her by making her relationship public through his attempt to ride on an artificial horse wrought of palmyra stem. This act of the hero is called

Maṭalēṟutal. It helps to enlist the support of the elders who will intervene and help him secure the hand of his beloved. Normally the hero will not actually ride on such a horse, but he will simply say that he will have to resort to that way.

Pressurisation results in the disclosure of the facts by the heroine. This is known as Aṟattoṭuniṟṟal. According to tradition, the heroine discloses the truth to her close friend and she conveys it to the foster mother. She in turn will pass on the message to the mother of the heroine and she in turn will inform the men of her family.

It is to be noted that Kaḷavu always culminates in Kaṟpu (wedlock) and no breach of trust mars akattiṇai. When the lovers feel that they may not get the consent of the parents of the heroine, they plan to elope. The heroine's friend renders all help in this matter. The couple get their love fulfilled and enter wedded life in some other place.

The word Kaṟpu means many things. It means learning, chastity of woman and also the phase of wedded life. This phase covers the following aspects. 1. The marriage itself. 2. The joyous married life. 3. Love quarrels. 4. The resolution of such quarrels and 5. the separation of the hero for various reasons.

The marital phase of love is treated in the poems belonging to the Mullai, Pālai and Marutam divisions. The separation of the hero in quest of riches and the reaction of the heroine to such parting are treated in the pālai poems. The hero's mental struggle while going in quest of riches, the hero giving up his proposal to part from his beloved, the

feeling of the pining heroine in the absence of the hero, the consolation offered to the grieving heroine by her friend and many such aspects are dealt with in the pālai poems.

The poems of Mullai division also deal with the feeling of the heroine at the advent of the rainy season which the hero marked for his return, and the words of consolation of the heroine's friend. Many of the poems portray the feelings of the hero who returns in his chariot after completing his job in a foreign land. It is in the form of his address to his charioteer. There are also poems that express the feeling of the hero who abides in the martial camp, when he is unable to return even after the advent of the rainy season.

The Marutam poems introduce the wife in her sulking mood. The hero after a stay in the house of his concubine comes back to his house before dawn. The wife or her friend does not permit him to enter into his house. He never admits his guilt; the result is bouderie. He utilises the services of his wife's friend or a pāṉaṉ to bring out rapprochement. Sometimes the child becomes the unifying factor and sometimes the visiting strangers. The marutam poems show the great influence the hetaira enjoys with the hero. The poets have not composed even a single poem depicting a direct confrontation between the wife and the concubine. The utterances are addresses to their friends to be overheard by the other parties. However this convention has been broken in the Paripāṭal which is one of the eight anthologies. (Verse. 20) It is to be noted that the poems belonging to the Kaḷavu phase outnumber those of the Kaṟpu phase. A base minimum of the content of the Akam genre is indicated here.

A short list of works that will help the reader understand the age old Tamil literary tradition is furnished hereunder.

1. Dr. V.Sp. Manickam, The Tamil Concept of Love, Madras, 1962.

2. Dr. M. Varadarajan, The Treatment of Naure in Sangam Literature, Madras, 1957.

3. Fr. Xavier Thaninayakam, Landscape in Poetry, Asia Publishing House, Madras, 1976.

4. Prof. T.P. Meenakshisundaram, Tamil - A Bird's Eye View, Madurai, 1976.

5. Prof. T.P. Meenakshisundaram, A History of Tamil Literature, Hydrabad, 1965.

6. Prof. A.K. Ramanujan, The Interior Landscape, Bloomington, 1967.

7. Prof. A.K. Ramanujan, Ancient Tamil Poems, Poems of Love and War, Delhi, 1985.

8. M. Shanmugam Pillai & David Luddan, Kuruntokai an Anthology of Classical Tamil Poetry, Madurai - 1976.

9. Dr. T.N. Ramachandran, Tirukkōvaiyar (Tr.), Tamil University, Thanjavur - 1989.

10. Dr. R. Periyakaruppan, Tradition and Talent in Cańkam Poetry, Madurai, 1967.

11. Kamil V. Zvelebil, Literary Conventions in Akam Poetry, Institute of Asian Studies, Chennai.

12. A.V. Subramaniyan, Convention and Creativity in Sangam Love Lyrics, Chennai, 1980.

Foot-notes

1.a) **The Eṭṭuttokai :** 1) Naṟṟiṇai 2) Kaṟuntokai 3) Aiṅkuṟunūṟu 4) Patiṟṟuppattu 5) Paripāṭal 6) Kalittokai, 7) Akanāṉūṟu 8) Puṟanāṉūṟu.

b) **The Ten Idylls :** 1) Tirumurukāṟṟuppaṭai 2) Porunarāṟṟuppaṭai 3) Ciṟupāṇāṟṟuppaṭai 4) Perumpāṇāṟṟuppaṭai, 5) Mullaippāṭṭu 6) Maturaikkāñci 7) Neṭunalvāṭai 8) Kuṟiñcippāṭṭu 9) Paṭṭiṉappālai 10) Malaipaṭukaṭām.

Between 1887 and 1923, all these rworks had been printed:

Kalittokai	-	1887 by C.W. Damodaram Pillai
Pattuppāṭṭu	-	1889 by U.V. Swaminatha Aiyar
Puṟanāṉūṟu	-	1894 - Do -
Ainkuṟunūṟu	-	1903 - Do -
Patiṟṟuppattu	-	1904 - Do -
Naṟṟiṇai	-	1914 Piṉṉattūr Narayaṇasami Aiyar
Kuruntokai	-	1915 U.V. Swaminatha Aiyar
Paripāṭal	-	1918 U. V. Swaminatha Aiyar
Akanāṉūṟu	-	1923 V. Rajagopala Aiyangar

2.a) The Mutal Poruḷ*

Tiṇai	Region	Major time	Minor time
Mullai	Forest and Sylvan tracts	Rainy season	Evening
Kuṟiñci	Hills and mountainous tracts	Winter and Early Dewy seasons	Midnight
Pālai	Arid wilderness	Summer mild and wild, and Late Dewy season	Mid-day
Marutam	Farms and agricultural tracts	All seasons	Small hours and Dawn
Neytal	Sea and littoral tracts	- do -	Sun-set

2. b)

Region	Name of People	Name of Chieftains
Mullai	Edayan, Aayar	Annal, Thondral
Kurinji	Kuravan, Kuratthi	Malai Nadan, Verpan
Palai	Eyinar, Eyitthiyar	Meeli, Vitalai
Marutam	Uzhavar, Uzhatthiyar	Ooran, Makhizhnan
Neytal	Nulaiyar, Nulaicchiyar	Seyrppan, Turaivan, Konkan.

2. c) The Karupporuḷ*

Karupporuḷ	Mullai	Kuṟiñci	Pālai	Marutam	Neytal
1. Deity	Vishnu	Muruka	Kāḷi (Koṟṟavai)	Intiraṉ	Varuṇā
2. Food	Paspulam frumentaceum and 'mutirai' a pulse-variety	Millet, wild rice and bamboo grain	Whatever is obtained by loot	Rice	Food obtained by sale of salt
3. Animal	Deer, rabbit	Elephant, tiger, hog, bear	Emaciated elephant, tiger, wild dog (ceṉṉāy)	Buffalo and the water-dog (Nīrnāy)	Shark, cod
4. Tree	Indian laburnum, Cinnamonum Cassia, 'Putal'	Indian Kino, Silk-cotton tree	Mimusops Hexandra, South Indian mahua, spurge, 'Soorai'	Arjuna, Myrobalan, River Portia	Alexandrian laurel, Fragrant screw pine
5. Bird	Forest hen	Peacock, Parrot	Vulture, Hawk	Swan, 'Aṉṟil'	The sea-crow

Karupporuḷ	Mullai	Kuriñci	Pālai	Marutam	Neytal
6. Drum	'Ērukōṭ parai'	Veriyāttupparai Thontakapparai	Valipparipparai	Nellari Parai	Nāvaipparai
7. Vocation	Grazing cattle	Honey-gathering	Dacoity	Agricultur^	Fishing and salt manufacture
8. Tune (Raga)	Cātari (Kamavardhini)	Kuriñci	Pālai	Marutam	Cevvali
9. Flower	Jasmine, The Wild shrub bearing white fragrant flower, Jasminum sambac	Gloriosa superba, strobilanthus	Wild cinchona (Marām flower)	Lotus, lily	Lotus alba
10. Source of Water	Jungle-river	Springs, water-falls	Disused wells, springs	Rivers, Tanks	Wells, Sea-water

With thanks to the Tamil University, Thanjavur : Tirukkovaiyar, Translated by Dr. T.N.R.

Other translation works of the author

1. **Akananuru** - The Akam Four Hundred - In three volumes, Bharathidasan University, Thiruchirappalli, 1999.

2. **The Natrinai Four Hundred** - International Institute of Tamil Studies, Chennai - 600 113, 2000.

3. **Kuruntokai** - An Anthology of Classical Tamil Poetry, Single volume, Vetrichelvi Publishers, Thanjavur - 613 007, 2007.

4. **The Poems of Bharathidasan - A Translation,** Vetrichelvi Publishers, Thanjavur, 1990.

5. **Bharathidasan's, The Dagger of a Tamil Woman,** Bharathidasan University, 2006.

6. **Bharathidasan's, Love or Duty**, Bharathidasan University, 2006.

7. **Bharathidasan's, The Bubbles on the Sea,** Bharathidasan University, 2006.

8. **Kampan - A fresh view** (Kampan Oru Puthiya Paarvai by A.S. Gnanasampandam), Sahitya Akademi, New Delhi, 2010.

☆ ☆ ☆

I am happy that Prof. A. Dakshinamurthy has joined this galaxy of scholars. He is actively engaged in translating into English both modern and ancient Tamil works since 1987. He has rightly bagged the credit of translating three complete anthologies namely Akananuru, Narrinai and Kuruntokai besides five idylls from the Pattuppattu.

The credit of honouring him by publishing his magnum opus, the first complete translation of the Akananuru in the year 1999 goes to this University. Besides, this University has published the first translations of three famous narrative poems of Bharathidasan in 2006. The University is very glad to publish his recent English translations of six works on the theme of Akam, so peculiar to Tamil. We hope that this will go a long way in promoting the propagation of the greatness of Tamil and the richness of Tamil culture and civilization the world over.

As a student of Tamil language and literature coupled with a fair knowledge of the target language, his renderings are at once literal and faithful besides being readable. I congratulate him on his present achievement and wish him well. We may expect from him many more translations in the future.

Bharathidasan University feels proud in publishing this fine volume of six works which form a part of the Patinenkeelkkanakku collection at the glorious period of Tamil history when tremendous works are being done for the preservation and popularization of Tamil literature ever since the accord of classical status by the Government of India to Tamil, by the great effort of our Honourable Chief Minister Dr. M. Karunanithi.

(Dr. M. Ponnavaikko)
Vice-Chancellor